Aphthonius

APHTHONII
PROGYMNASMATA
GRAECE

RECENSUIT APPARATU CRITICO INDICIBUSQUE INSTRUXIT

Dr. IULIUS PETZHOLDT

H. T. BIBLIOTHECAE SECUNDI GENERIS PRINCIPALIS DRESDENSIS CUSTOS, REGII SEMINARII PHILOLOGICI ET SOCIETATIS GRAECAE SODALIS.

ACCESSIT

GREGORII CORINTHII UT FERTUR DE SAPPHONIS DIALECTO LIBELLUM GRAECE PRIMUM EDITUM ET NOTIS GRAMMATICIS INDICIBUSQUE INSTRUCTUM.

LIPSIAE

A. F. BOEHME.

1839.

DUUMVIRIS

ILLUSTRISSIMIS AMPLISSIMIS CARISSIMIS

GODOFREDO HERMANNO

ANTONIO WESTERMANNO

D. D. D.

IULIUS PETZHOLDT.

GREGORII CORINTHII

UT FERTUR

DE SAPPHONIS DIALECTO LIBELLUM GRAECE

PRIMUM EDIDIT NOTIS GRAMMATICIS INDICIBUSQUE INSTRUXIT

Dr. IULIUS PETZHOLDT.

GREGORII CORINTHII

UT FERTUR

DE SAPPHONIS DIALECTO LIBELLUM GRAECE

PRIMUM EDIDIT NOTIS GRAMMATICIS INDICIBUSQUE INSTRUXIT

DR. IULIUS PETZHOLDT.

PRAEFATIO.

Hac in Aphthonii editione adornanda quae mihi fuerunt adiumento, ea liceat his recensere.

A. Codices MSSti.

[Par. 1.] Cod. Parisiens. 1983. membran., forma quarta, sec. X. Contulit eum Walzius et recensuit ita „Parum discrepat ab editis, quo factum, ut ab octavo inde capite non amplius ad verbum conferremus, sed in locis difficilioribus consuleremus.“ Sed Walzium ita censuisse aegre fero et miror: nam magna est codex ille auctoritate, neque parum discrepat ab editis.

[Vind.] Cod. Vindobonens. 18. membran., forma maxima, sec. XV., splendidissimus literis initialibus pictis titulisque auratis. Contulit eum Walzius integrum et notat ita „recensionem ab impressis et reliquis codicibus nostris satis differentem sequitur.“ Sane et his addere licet, codicem illum hic illic admodum redolere librariorum emendationes et interpretationes, itaque mediocri tantum esse auctoritate.

[Lips.] Cod. Lipsiens. Academic. 1245. chartac., forma maxima, satis recens, eleganter scriptus rubricisque titulis

ornatus. Contulit eum integrum nescio quis in usum Lederlini, quam collationem in apparatu Veesenmeyeri inspexit Finckhius: iterum contulit Klotzius in Neue Jahrbb. f. Philol. &P aedag. 1831. Supplem. Bd. I. 585—593.: et denuo, quum Klotzium saepe errasse animadverterem, contuli ipse. Erravit enim Klotzius ita, ut et male adnotaret: Tit. 59. *προϋμνάσματα* pro *προγυμνάσματα*. C. II. 62, 5. *ἔσπουδε* pro *ἔσπευδε*. 7. *προσέπτεσσε* pro *προσέπτεσε*. C. IV. 68, 13. *εἰς* pro *ἐς*. C. VI. 77, 18. *ἀντιλέγεν* pro *ἀντιλέγει*. C. VIII. 86, 7. *ἐν ταῖς κώμαις* pro *ἐν κώμαις*. 91, 1. *σωφότερος* pro *σοφώτερος*. C. IX. 96, 12. *μάγνησσαν* pro *μάγνησαν*. C. XI. 101, 11. *ἔπλασσε* pro *ἔπλασε*. C. XII. 106, 10. *χρείαν οὐχί* pro *χρείαν μὲν οὐχί*. 107, 2. *παρωκοδόμηνται* pro *προσωκοδόμηνται*. C. XIII. 110, 5. *σοφρονεῖν* pro *σωφρονεῖν*. 11. (*τό?*) *καθέκαστα* pro *τὰ καθέκαστα*. 111, 5. *πρὸς τὴν γῆν* pro *τὴν γῆν*. 113, 5. *καὶ πρὸς ταῦτα καί* pro *πρὸς ταῦτα καί*. C. XIV. 115, 20. *πᾶσι* pro *ἐναντίος πᾶσι*. 117, 11. *τύραννον μὲν ἀνελεῖν* pro *τυράννου μὲν γὰρ ἀνελεῖν*. 118, 18. *ἀνταρότερον* pro *ἀνιαρότερον*. et omnino non adnotaret: C. II. 61, 10. *τὸ κατὰ τὸ ῥόδον*. 62, 1. *πόθεν*. C. III. 63, 20. *καθέκαστον*. C. IV. 67, 6. *μέν ἐστιν*. 17. *εἴδεται*. 68, 10. *τὴν μὲν χρείαν*. 69, 5. *ἀγαπάπω*. 9. *πρῶτα*. 70, 9. *ἀπηλείφασι*. C. V. 72, 5. *τινὸς* deesse. 15. *τὴν δάφνην*. 73, 4. *ἐγὼ* deesse. 74, 16. *ἐκ γῆς*. 75, 1. *γὰρ* deesse. 76, 4. *πῶς* deesse. 13. *δὲ* deesse. 18. *φθεγγόμενος*. C. VI. 77, 5. *χρήσασθαι*. 14. *τὴν δάφνην*. 78, 7. *σπέρματα*. 79, 8. *οἱ* deesse. 19. *ἀφ' ὧν γάρ*. C. VII. 83, 8. *ἴσον*. 15. *οὐχ' οἱ*. 84, 6. *ἅπασι*. 12. *γινόμενον*. C. VIII. 86, 8. *ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς*. 87, 6. *καθέκαστον*. 9. *τοῖςδε τοῖς ἐγκωμίοις*. 15. *ἀνδρίαν καὶ φρόνησιν*. 88, 7. *ἐλήλυθε*. 9. *παρ' ἑτέρου*. 91, 6. *κτῆμα* deesse. C. IX. 93, 12. *καθέκαστον*. 96, 12. *ἔξω τῶν φερῶν*. 15. *διεξελθεῖν*.

97, 5. ταῖς deesse. C. X. 97, 18. ἢ τὸ ἴσον deesse. 98, 15. ὅμως. 99, 5. πηλλέως. 100, 4. ἴσον. C. XI. 101, 13. πρόςωπα. 102, 8. συντόνω. C. XII. 105, 4. ἄκρα. 12. ἴσαι. 106, 8. μέγιστοι. 18. ἴσως. 107, 7. ταῖς στοαῖς. 15. θάλασσαν. 16. καθεστήκασι. 108. 3. τῆς deesse. 10. ἴσον. C. XIII. 109, 2. τὸ τὴν μέν. 110, 11. μετ' αὐτῶν. 24. ἀποστέον. ibid. οὐχ' ὅσα. ibid. γὰρ deesse. 111, 1. καθέκαστον. 4. γεωργούς. 6. ἐμμένουσι. 11. ἀπὸ τῆς θαλάσσης. 20. ἐπαινομένων. 112, 11. προδέχεται. 12. χηρείαν μέν. 18. καὶ ὁ πατήρ. C. XIV. 114, 14. εἰςφωραί. 115, 5. χρήσῃ καὶ τοῖς. 7. ἐπαυτοφώρω. 9. τὸν κόσμον. 15. καὶ deesse. 116, 13. οὐ deesse. 117, 8. ἴσον. 119, 18. κρίσεως· ὁ μοιχός. Praeterea erravit Klotzius et ita, ut diceret „Hierbei bemerke ich, dass in der Leipziger Handschrift das ν ἐφελκυστικὸν durchgängig den strengen Gesetzen der Grammatik gemäss gesetzt oder weggelassen ist.“ nam hisce aliena sunt C. VII. 85, 7. λελύπηκεν. C. IX. 95, 7. γένεσιν. C. XIII. 110, 15. φησί. 111, 22. φησι. C. XIV. 119, 10. πέσουσι. Satis magna est huiusce codicis auctoritas, sed notare licet, eam non esse tantam, quantam putaverint Klotzius et praeter modum Bernhardyus: nam multa sunt, quae non ab auctore sed librariis potius profecta videantur. Ceterum praeter eas, quas in apparatu adnotavi varias lectiones, adnotare attinet duas hasce leviores C. III. 65, 12. εἰσέπειτα. C. XII. 105, 2. αὗται.

[Mon. 1.] Cod. Monacens. 327. bombyc., sec. XIII. Contulit eum Walzius integrum. Auctoritas huiusce codicis est fere optima, ita ut, ubi de vera scriptura dubitetur, putem eum simul cum Par. 1. et Lips. optimum esse arbitrum.

[Mon. 2.] Cod. Monacens. 8. chartac., sec. XV. sive XVI., negligenter scriptus. Contulit eum integrum nescio quis in usum Veesenmeyeri, quam collationem inspexit

Finckhius: iterum Walzius. Nota huiusce codicis est deterior.

Praeterea hic illic variae lectiones enotatae sunt ex aliis codicibus, ut: [Par. 2.] Cod. Parisiens., a Par. 1. diverso, bonae notae, cuius collationem, in usum Lederlini factam, in apparatu Veesenmeyeri inspexit Finckhius. [Par. 3.] Cod. Parisiens. 2916., quem Walzius contulit. [Par. 4.] Cod. Parisiens. 2977., a Walzio collato. [Ang.] Cod. Angelic. F. 6. 17., quem contulit Walzius. [Matr.] Cod. Matritens. 43. chartac., forma maxima, mediocris notae,de quo Iriart. Bibl. Matrit. Cdd. Gr. MSS. Vol. I. 154.

B. Editiones.

[Ald.] Edit. in Aldi Rhett. Graec. etc. Tom. I. 1—18. Venet. 1508. fol. Contulit eam integram Walzius: iterum, quum negligentiorem fuisse viderem Walzium, contuli ipse. Neglexit enim Walzius haecce adnotanda Tit. 59. *Ἀφθονιου Σοφιστου Προγυμνασματα.* C. I. 59. *Ὅρος μύθου* deesse. 8. *λογοκόν.* C. III. 64, 9. *παιγαγωγοί.* 66, 8. *φιλοσοφίσαντα.* C. IV. 67, 9. *εὔδειν.* 68, 17. *τοὺς* deesse. 69, 3. *ἐπενέσειε.* 4. *φησι.* 71, 4. *αὐτοῦ.* 6. *θεραπανίδων.* 8. *θαυμαίσαι.* C. V. 72, 17. *αὐτούς.* 74, 6. *ὕδασι.* 9. *ἐστι.* 10. *προηλθεῖν.* C. VI. 77, 15. *εὐφιμίας.* 78, 4. *φησὶ γῆς.* 79, 15. *χατακτηρίζει.* 80, 13. *νοσήσαντα.* C. VII. 82, 19. *ἄλλα.* 85, 4. *ἐπιμετρίοις.* 22. *Συμφέρον.* C. VIII. 87, 6. *καθέκαστον.* 21. *προοίμιον.* 88, 21. *οἰκεῖαν.* 90, 16. *ἤφαστος.* 91, 21. *πλέουσιν.* 92, 13. *εἶτά τις.* C. IX. 96, 2. *προκείμενα.* 11. *ἐπειγόμενος.* C. X. 97, 19. *κοιλλά.* 98, 12. *συγκρίναι.* 99, 13. *ἔκτωρι.* 100, 17. *εἰλείφασιν.* C. XI. 101, 4. *ἔκδυσα.* 5. *πλατωμένη.* 102, 3. *ἠπειρότης.* 14. *πρήν.* 16. *πολῶν.* 18. *δάκρια.* 103, 12. *ἀλλά τι.* C. XII. 103, 22. *εὐρηβάτην.* 104, 7. *πρώπων.* 106, 2. *προςανεσπάθησαν.* 15. *τετράσι.* 107, 2. *δὲ αὖ.* 108, 7. *προκείμενοι.* C. XIII. 108,

17. *πολικαί.* 111, 1. *καθέκαστον.* 112, 11. *γίγνεται.* 16. *αὐτοῦ.* ibid. *εἰσενέγκατο.* 113, 8. *φησι, ἀλλὰ ὁ γάμος.* C. XIV. 114, 16. *κοινὴ δὲ συνθήκη πόλεως.* 115, 7. *ἐπαυτοφόρῳ.* 11. *αἰπαινῶ.* 116, 4. *νίκαι.* 117, 6. *ἄλλον.* 118, 5. *δὲ* deesse. 119, 11. *καταλείψουσι.* 120, 1. *γενόμενον.* 3. *οἷς γάρ.* et male adnotavit C. II. 62, 2. *διήλαττε* pro *διήλαττεν.* C. IV. 72, 2. *φιλοσοφίσαντα* pro *φιλογοφίσαντα.* C. VIII, 88, 7. *προςλήλυθεν* pro *προελήλυθεν.* 89, 9. *ἐκκλησιάζουσι* pro *ἐκκλησιάζουσιν.* C. XIII. 109, 7. *τειχισθῆναι* pro *τειχίσαι.* Auctoritas huiusce editionis ea est, qua pleraeque valent editiones principes: abundat vitiis typographicis, quorum alia in apparatu notavi, alia iam addam, ut C. III. 62, 12. *Ορος χρεισα.* C. IV. 68, 13. *ποίτον.* 69, 9. *οὐζῶν.* C. V. 74, 5. *παράταυτην.* C. VII. 82, 12. *οὐ δέ.* 85, 10. *τό τε.* C. VIII. 87, 20. *Ἐγκωμιοη.* C. IX. 97, 12. *διαφθειρμόενον.* C. X. 98, 13. *καθ' αὐτάς.* C. XII. 104, 13. *διεξερχόμεεναι.* 21. *αεεξανδρειας.* C. XIII. 111, 21. *διό τι.* C. XIV. 120, 4. *'φ' οἷς* et 5. *ἐγενήσεται,* litera *ε,* quae ad *ἐφ' οἷς* pertinet, ad *γενήσεται* tracta.

[Iunt.] Edit. Iuntae in Ausonii sophistae praelud. etc. 2—24. Florent. 1515. 8. Contulit eam Walzius integram, sed negligenter: nam male adnotavit C. II. 62, 2. *διήλαττε* pro *διήλαττεν.* C. VI. 79, 5. *πᾶν* pro *παῖς.* C. VII. 84, 4. *ἀνδροφόνος τυράννου* pro *ἀνδροφόνου τύραννος.* 12. *ὑπεξελεῖν* pro *ὑπεξελθεῖν.* C. VIII. 88, 7. *προςλήλυθεν* pro *προελήλυθεν.* 89, 9. *ἐκκλησιάζουσι* pro *ἐκκλησιάζουσιν.* C. XII. 105, 10. *δι' ἀμφοτέρων* pro *δι' ἀμφότερον.* C. XIII. 109, 7. *τειχισθῆναι* pro *τειχίσαι*: et omnino non adnotavit Tit. 59. *Αφθονιου Σοφιστου Προγυμνασματα.* C. I. 59. *Ὅρος μύθου* deesse. C. III. 66, 8. *φιλοσοφίσαντα.* C. IV. 67, 9. *εὔδειν.* 69, 3. *ἐπενέσειε.* 4. *φησι.* 17, 4. *αὐτοῦ.* 6. *θεραπευίδων.* C. V. 72, 17. *αὐτούς.* 73, 11. *οὐκ.* 74, 5.

ὁ δὲ — — — ἐκτήσαντο. 6. ὕδασι. 9. ἐστι. C. VI. 77, 15. εὐφημίας. 78, 4. φησὶ γῆς. 79, 13. ἔστι. 15. χατακτηρίζει. 80, 13. νοσήσαντα. C. VII. 82, 19. ἄλλα. 83, 20. τύραννος. 85, 4. ἐπιμετρίοις. 22. Συμφέρον. C. VIII. 86, 7. εἴρηται τὸ οὕτως. 87, 3. δικαισύνην. 6. καθέκαστον. 21. προοίμιον. 23. Θουκηδίδην. 88, 19. ἀφίκεντο. 21. οἰκεῖαν. 91, 5. προςεκτήσατο. 8. μόνην. 21. πλέουσιν. 92, 13. εἶτά τις. C. IX. 96, 2. προκείμενα. 11. ἐπειγόμενος. C. X. 97, 19. καλλά. 98, 12. συγκρίναι. 99, 1. γεγόνασι. 13. ἔκτωρι. 100, 17. εἰλείφασιν. C. XI. 101, 5. πλατωμένη. 102, 3. ἠπειρότης. 14. πρήν. 103, 12. ἀλλά τι. C. XII. 103, 22. εὐρηβάτην. 106, 2. προςανεσπάθησαν. 4. ἐλλάττονος. 15. τετράσι. 107, 2. δὲ αὖ. 108, 1. ὕδρυται. 7. προκείμενοι. C. XIII. 108, 17. πολικαί. 111, 1. καθέκαστον. 112, 11. γίγνεται. 16. αὐτοῦ. ibid. εἰσενέγκατο. 113. 8. φησι ἀλλὰ ὁ γάμος. C. XIV. 114, 16. κοινὴ δὲ συνθήκη πόλεως. 115, 7. ἐπαυτοφόρῳ. 10. τὰ deesse. 18. ἐναντοιοῦνται. 116, 4. νίκαι. 8. ἀναδύεται. 118, 5. δὲ deesse. 119, 11. καταλείψουσι. 17. πρός. 120, 1. γενόμενον. 3. οἷς γάρ. Haec, quum iterum conferrem, notavi. Iuntinae auctoritas fere eadem est, qua dixi Aldinam valere: consentit enim editio illa verbotenus cum Aldina, et paene iisdem, quibus Aldina, utitur vitiis typographicis vel levissimis, ut C. I. 59, 9. ἦθος. 60, 10. ἐπόνουν. C. VI. 79, 11. κτωμέναι. 80, 12. ἠγνόησεν. C. VIII. 90, 13. περιέστιν. 91, 10. ἐνός. C. X. 99, 1. πρῶτοι. C. XII. 104, 3. ἔαρ. C. XIII. 110, 12. παρασκεύαζει. 112, 16. ἐξαρχῆς. Praeterea notanda sunt alia, quae sola extant in Iuntina, vitia haecce C. VII. 80, 16. Ὅπος. C. VIII. 87, 17. τούποις. 90, 12. Τοφίαν. 92, 1. ὥς τε. C. XIII. 109, 2. διενήνοχε τὸ θέσις.

[Port.] Edit. in Aphthon. etc. Franc. Porti opera. 1—48. Genev. (al. Anchor.) 1569. 8. Post Walzium con-

tuli eam integram: animadverti enim, Walzium ex more suo saepe errasse ita, ut et alia male adnotaret C. II. 62, 2. διήλαττε pro διήλαττεν. C. VIII. 88, 7. προςλήλυθεν pro προελήλυθεν. 89, 9. ἐκκλησιάζουσι pro ἐκκλησιάζουσιν. et alia adnotanda plane omitteret Tit. 59. Ἀφθονίου Σοφιςοῦ Προγυμνάσματα. C. V. 75, 14. φέρουσιν. C. VI. 80, 13. νοσήσαντα. C. VII. 83, 8. ἴσον. C. VIII. 87, 21. sqq. Lemmata adesse. C. IX. 93, 17. sqq. Lemmata adesse. C. X. 97, 18. ἴσον. 98, 12. sqq. Lemmata adesse. ibid. συγκρίναι. 100, 4. ἴσον. C. XII. 108, 10. ἴσον. C. XIV. 116, 4. νίκαι. 117, 8. ἴσον. Hinc colligere licet, Walzium eadem negligentia, qua editiones contulerit, illos quoque codices contulisse. Bene meritus est Portus de Aphthonio emendando. Praeter eas, quas in apparatu descripsi varias lectiones, iam unum addam C. XIII. 112, 16. ἐξαρχῆς. Ceterum hac in editione non est praetermittendum, quae ad marginem scripta sint sub literis γρ., ea hausta esse ex codicibus, profecta autem ex coniectura Porti alia, quae item ad marginem scripta voce ἴσως significaverit auctor.

[Heins.] Edit. Aphthonii Sophistae Progymnasmata etc. (cura Dan. Heinsii.) Lugdun. Batav. 1626. 8. Contuli eam integram. Heinsius plurimum secutus est Portum, passim coniecturis indulsit, alia insignivit asteriscis, de quibus ipse in praefatione ita „Si quae in contextu graeco parum emendata essent, asteriscis ut plurium distinximus.“ Corrigenda sunt C. IV. 68, 2. ὑπερβολικόν. C. VII. 82, 5. δημετικώτερος. 83, 13. τὸν ἀκρόπολιν. C. IX. 93, 19. κακιζομένον. 97, 3. ἐπηγχόγοντο. C. X. 98, 4. καιροῦςε καὶ C. XI. 101, 9. Εἰδωλοποιία. 102, 8. ἠθοποιίαν. C. XII. 104, 5. Θεοπρωτῶν. C. XIII. 112, 16. ἐξαρχῆς. C. XIV. 115, 18. ταῖς δὲ ταῖς. 118, 21. πολλλάκις.

[Walz.] Edit. in Rhett. Graec. etc. ed. Christ. Walz. Vol. I. 55—120. Stuttgart. et Tubing. 1832. 8. Contuli eam integram. Multa emendavit Walzius, sed his plura reliquit aliis emendanda: quod ita esse, non sunt qui melius intelligant, quam qui nuper occasione data censurae de Walziana editione faciundae in Aphthonianis corrigendis operam collocaverint suam. Sunt quidem hi: E. Finckhius in Neue Iahrbb. f. Philol. & Paedag. 1832. Bd. VI. 175—178. R. Klotzius ibid. 192—202. L. Spengelius in Zimmerm. Allg. Schul.Ztg. 1832. Abth. II. Nr. 146. 1170—1172. G. Bernhardyus in Allg. Litt. Ztg. 1835. Bd. II. Nr. 94. 123—126. C. Hasius in Iournal des Savants. 1834. 173. Horum cum disputationibus conferas ea, quae ipse Walzius monuit in Corr. v. Rhett. Graec. Vol. IX. 719—723. Vitiorum, quibus typographus editionem maculavit, plurima ante me sunt correcta: reliqua iam addam tria C. VI. 79, 15. *ἐπαίτιον*. C. XII. 104, 8. *πράγματα δὲ δέ*. C. XIII. 112, 17. *ὥς τε*.

[Edd.] Hisce literis eas significari volui varias lectiones, quae in plerasque editiones receptae sunt.

Praeterea hic illic descripsi varias lectiones et adnotationes ex [Camer.] Camerarii Edit. Lips. 1570. 8. [Harb.] Harbarti Edit. Lips. 1616. 8. [Scheff.] Schefferi Edit. Upsal. 1670. 8. nec non interpretationes ex [Catan.] Catanaei Vers. Colon. 1525. 8. [Agric.] Agricolae Vers. Tigur. 1548. 8.

C. Epitomae.

[Matth.Ep.] *Τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου κυρίου Ματθαίου τοῦ Καμαριώτου ἐπιτομὴ εἰς τὰ τῆς ῥητορικῆς προγυμνάσματα.* descripta a Walzio ex Cod. Taurinensi et edita in Rhett. Graec. Vol. I. 121—126., de qua Spengelius „der Auszug ist wörtlich aus Aphthonius, und ohne allen Werth.“

[An. Ep. I.] *Ἀνωνύμου περὶ τῶν τοῦ Ἀφθονίου προγυμνασμάτων.* descripta a Walzio ex Cod. Veneto 444. et edita in Rhett. Graec. Vol. I. 127—135., de qua Spengelius „alles wörtlich aus Aphthonius."

[An. Ep. II.] *Εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου προγυμνάσματα.* descripta a Walzio ex Cod. Vaticano 1361. et edita in Rhett. Graec. Vol. I. 135—136., de qua Walzius „integram describere operae non fuit."

[An. Ep. III.] *Ἀνωνύμου περὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ ῥητορικοῦ λόγου.* descripta a Walzio ex Cod. Parisiensi 2918. et edita in Rhett. Graec. Vol. III. 588—609.

D. Scholia.

[Dox.] *Προλεγόμενα εἰς τὴν ῥητορικὴν τοῦ Δοξοπατρί.* descripta a Walzio ex Cod. Vaticano 106. et edita in Rhett. Graec. Vol. II. 69—80., nec non *Τοῦ Δοξοπατρῆ ῥητορικαὶ ὁμιλίαι εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου προγυμνάσματα.* descriptae a Walzio ex Cod. Vindobonensi 15. et editae in Rhett. Graec. Vol. II. 81—564. De his Walzius fere ita „Ioannes Doxopater veterum commentatorum copiis in homilias suas receptis insigne edidit specimen, quantum horum hominum valeat loquacitas. Sed magna cum doctrina et bona fide indicatis veterum commentatorum nominibus labore suo defunctus est Doxopater."

[Sch. Ald.] *Προλεγόμενα εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου τῆς ῥητορικῆς προγυμνάσματα.* edita in Aldi Rhett. Graec. Vol. II. et repetita a Walzio in Rhett. Graec. Vol. II. 1—68. De his Walzius „Aldus scholia haec ex duobus commentariis diversis composuit."

[Sch. Mon.] *Σχόλια εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου προγυμνάσματα.* descripta a Walzio ex Cod. Monacensi 8. et edita in Rhett. Graec. Vol. II. 565—684.

[Sch. Vat.] *Ἕτερα σχόλια εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου προγυμνάσματα.* descripta a Walzio ex Cod. Vaticano 108. et edita in Rhett. Graec. Vol. II. praefat. VI—XX. De his Walzius „Futile hoc opusculum tanto cum stupore confectum est, ut idem scholium non raro bis, primo mutilum, deinde integrum receptum sit: compilator vero nihil aliud fecit, quam quod pannis a Doxopatro abruptis *σημείωσαι δὲ* praefigeret, vel Doxopatri verba *ἰστέον δὲ* in *σημείωσαι δὲ* mutaret.“ Hinc factum est, ut Walzius ea non integra describeret.

[Sch. Ang.] Scholia quaedam minora, descripta a Walzio ex Cod. Angelico F. 6. 17. et edita in Rhett. Graec. Vol. II. ad calcem Sch. Ald.

Hac sermonis de commentariis occasione data restat, ut cum lectoribus communicem ea, quae adnotata sunt in Class. Iourn. Vol. VIII. 155. ita „In a subsequent number we may give extracts of the most useful parts of a MS. commentary of Ezechiel Spanheim (preserved in the Bodleian) on another Rhetorician, Aphthonius; a transcript of which commentary was communicated to Professor Ward by Rolleston.“ sed restat etiam, ut commentarium illum haud dubie utilissimum neque in Classical Iournal neque alias in publicum prodiisse commemorem.

Ceterum quae Aphthonius ex aliis scriptoribus et vice versa alii ex Aphthonio descripserunt, ea accuratissime a me adnotata sunt in apparatu.

GODOFREDO HERMANNO

IULIUS PETZHOLDT

S. D.

Misi tandem ad *Te*, *Godofrede Hermanne*, libellum istum, quem forte casuque duobus fere ante annis mihi contigisse scis ut in libraria taberna Leubneri Dresdana reperirem: scis enim me emta editione Anacreontis Fischeriana invenisse duo chartacea ei affixa quartae formae et nigris lineis circumscripta folia, quorum tres paginae priores contineant libellum istum et quarta ultima plane vacet literis. Misi nunc libellum istum curis qualibuscunque meis adornatum, quem a *Te*, *Godofrede Hermanne*, petii ut non recenseres solum sed ut illustrares etiam ea, quae, quum multa doctioris esse interpretis sentirem, illustranda reliqui: quam ob rem sermone de libelli apographo meo et argumento et auctore facto exponendum esse duxi, quid potissimum hac in editione paranda curarem, ut intelligeres, quid me praestitisse vellem et quid *Te*, *Godofrede Hermanne*, praestiturum esse optarem.

Libelli apographum meum quis et unde descripserit nescio sed ex satis antiquo codice esse descriptum suspicor, id quod, etiamsi literarum ductus fere non sapiat antiquum colorem, licet tamen inde coniicere, quod nulla exstat in toto libello interpunctio nisi duo puncta (:) ad calcem cuiusque paragraphi posita, quod iota longis vocalibus subscribendum non subscriptum est sed in linea appositum, atque quod vocabulum praeter *ἐγὼν* et *ἐγῶν* in §. XXXII. ne unum quidem accentu est notatum, id quod miror et miror eo magis, quo accuratius video spiritus apostrophesque signa ubique esse posita. Ceterum quae multae exstant lacunae et plurimae asteriscis (✠) animadversae, eas puto potius iam exstitisse in codice quam factas esse ab auctore apographi mei, qui, quum vocabula in codice quaedam legere nesciret, ea plane omitteret substitueretque asteriscos.

Libelli argumentum quid sit significant et ipse libellus et eius titulus *Γρηγόριος Πάρδος μητροπολίτης Κορίνθου ἐν τῷ περὶ τῆς Σαπφοῦς διαλέκτου ταῦτα ἔγραψεν*, qui quidem titulus num ita scriptus sit ab auctore libelli an codicis sive apographi mei dubito aeque ac libellus num totus sit integer an pars ex maiore libro excerpta minor, id quod tamen huc non attinet diiudicandum: nam sufficit libellus de Sapphonis dialecto meus. Quo in libello quae expositae sunt dialecti regulae easque ob firmandas quae allata Sapphonis fragmenta, ea omnia gaudere licet quod in publicum prodierunt: sunt enim ea, sive haec sive illa, vel prorsus nova, uti in §§. V (?). XVI. bis XXIII. bis XXXIV.

ter XXXVII. XXXVIII. XXXIX (?). XLVII., vel certe recens nominata Sapphone edita, uti in §§. III. XIV. XX. XXXIV., vel alia denique, quae in libris aliorum auctorum grammaticorum passim leguntur coniunctim repetita.

Libelli auctor est teste scriptore tituli *Γρηγόριος Πάρδος μητροπολίτης Κορίνθου*, id quod recte scriptum esse, erunt, et qui probent et qui negent: negabunt enim alii Gregorium Corinthium auctorem esse libelli de Sapphonis dialecto mei, propterea quod nemo de Gregorio Corinthio testis sit auctorum tam veterum quam recentiorum, atque quod diversitas scriptionis quaedam, quum Gregorius Corinthius in libro de linguae Graecae dialecto scripserit verborum praeteritum sed praesens auctor noster, ea sit, ut utrumque librum eiusdem esse auctoris non facile aliquis credat. Quamquam Gregorium Corinthium auctorem esse libelli de Sapphonis dialecto mei probabunt alii, non solum quod scriptor tituli testis sit de Gregorio Corinthio, sed etiam quod a Gregorio Corinthio singularem quendam de Sapphonis dialecto libellum scriptum esse probabile coniicere liceat: nam Gregorius Corinthius, quum de linguae Graecae dialectis librum scriberet eumque ad finem exempla colligeret auctorum potissimum praestantissimorum sed Sapphonis poetriae in arte lyrica perillustris ne unum quidem afferret exemplum, id nesciant an ea de causa fecerit, quia singularem quendam de Sapphonis dialecto libellum aut iam scripsisset aut scribere vellet. Huc accedat, quod, quae in libello de Sapphonis dialecto meo legantur, eorum plura repetita sint ab auctoribus iis,

quos verisimillumum sit secutos esse praeter alios maxime Gregorium Corinthium, id quod probaturo insigne prostat exemplum: verba enim auctoris nostri in §. I. *Αἰολὶς δὲ καλεῖται ἡ τῶν Αἰολέων ἀπὸ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος παιδὸς* repetita sunt a Grammatico Leidensi de dialectis p. 627. ita *Αἰολὶς δὲ ἡ τῶν Αἰολέων ἀπὸ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνός τινος παιδός*, a Grammatico illo, quem constat praeter Ioannem Grammaticum secutum esse maxime Gregorium Corinthium.

Sed haec hactenus de libelli apographo meo et argumento et auctore: iam enim exponere restat, quid potissimum hac in editione paranda curarem. Curavi enim id primum tantummodo, ut, quae ab auctore nostro de Sapphonis dialecto conscripta latebant in tenebris, ea iuris publici facerem: deinde vero, ut ea emendarem, quae in apographo meo non recte descripta esse videbantur: et id denique, ut, quae dialecti et regulae et exempla ab auctore nostro proposita sunt, ea illustrarem et testimoniis de Sapphonis dialecto aliorum auctorum grammaticorum additis sive confirmarem sive augerem.

Haec mea: *Tua*, *Godofrede Hermanne*, curanda restant. Vale et fave. Scripsi Dresdae Calend. April. a. MDCCCXXXVIII.

Walz. 59.* # ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ 1. Ald.**

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

Κεφ. α΄.

Ὅρος μύθου.

Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε, γεγένηται δὲ καὶ ῥη-*
τόρων κοινὸς ἐκ παραινέσεως. Ἔστι δὲ μῦθος λόγος ψευ-*
δὴς εἰκονίζων ἀλήθειαν. Καλεῖται δὲ Συβαριτικός, καὶ*
Κίλιξ, καὶ Κύπριος, πρὸς τοὺς εὑρόντας μεταθεὶς τὰ*
ὀνόματα· νικᾷ δὲ μᾶλλον Αἰσώπειος λέγεσθαι τῷ τὸν Αἴ-*
σωπον ἄριστα πάντων συγγράψαι τοὺς μύθους. Τοῦ δὲ*
μύθου τὸ μέν ἐστι λογικόν, τὸ δὲ ἠθικόν, τὸ δὲ μικτόν.*
καὶ λογικὸν μέν, ἐν ᾧ τι ποιῶν ἄνθρωπος πέπλασται·*
ἠθικὸν δὲ τὸ τῶν ἀλόγων ἦθος ἀπομιμούμενον· μικτὸν*
60. δὲ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων, ἀλόγου καὶ λογικοῦ. Τὴν δὲ πα-*

59.] *ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.* Bene: nam Dox. 78, 6. *ἐπιγέγραπται τὸ παρὸν βιβλίον Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα.* Mutilata et interpolata *Ἀφθονίου προγυμνάσματα* Walz. *Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα εἰς τὴν ῥητορικὴν Ἑρμογένους* Matr. *Ἀφθόνιος σοφιστὴς ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην προγυμνάσματα* Suid. *Ἀφθόνιος εἰς τὰ προγυμνάσματα τῆς ῥητορικῆς* Etymol. M. 146, 7. *τὰ τοῦ Ἀφθονίου τῆς ῥητορικῆς προγυμνάσματα* Sch. Ald. 1. *τὰ τῆς ῥητορικῆς προγυμνάσματα* Matth. Ep. 121.

Κεφ. α΄.

59.] *Ὅρος μύθου* Port. Heins. Walz. *Περὶ μύθου* Edd. *Titulum* om. rell.

59, 1.] *μὲν* post *ποιητῶν* om. Matr.

ibid.] *προῆλθε* Par. 1. Lips. Matr. Walz. *προῆλθεν* rell.

ibid.] *γεγένηται.* — *γένηται* Matr.

59, 4.] Post *εὑρόντας* add. *αὐτὸν* Port. Heins.

59, 8.] *λογικόν.* — *λογοκὸν* Ald.

60, 1.] *ἐξ ἀμφοτέρων* Lips. Port. Heins. Edd. Klotz. Dox.

ραίνεσιν, δι' ἣν ὁ μῦθος τέτακται, προτάττων μὲν ὀνομάσεις προμύθιον, ἐπιμύθιον δὲ τελευταῖον ἐπενεγκών.**

Μῦθος ὁ τῶν τεττίγων καὶ τῶν μυρμήκων, προτρέπων τοὺς νέους εἰς πόνους.**

Θέρους ἦν ἀκμή· καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνε- βάλλοντο σύντονον, τοῖς μύρμηξι δὲ πονεῖν ἐπήει καὶ**

171, 7. 173, 10. Sch. Ang. 12. Matth. Ep. 122, 8. An. Ep. III. 590, 17. ex utrisque Catan. coll. C. III. 63, 6. Recte: nam auctor in iisdem enuntiationibus iisdem verbis uti solet. *ἐξ ἀμφοτέρου* rell. — Notare licet singularem semel tantum ut C. VII. 85, 3., reliquis autem in locis omnibus pluralem usurpatum ut C. I. 1. 1. C. III. 63, 6. 66, 10. C. VII. 85, 5. C. VIII. 91, 18. C. IX. 93, 18. C. X. 99, 4. 100, 4. C. XII. 105, 10. C. XIV. 115, 1.

60, 2.] *δι' ἣν ὁ μῦθος τέτακται*, ut Libb. Dox. 173, 13. sqq. Sch. Mon. 575, 23., ex interpolatione orta itaque delenda censet Bernh. et probat Walz. in Corr. coll. An. Ep. 1. 128, 14. *τὴν δὲ τούτου παραίνεσιν προτάττων.*

ibid.] *τέτακται.* — *προτέτακται* Par. 2. *ἴσως συντέτακται* Port. ad marg. *πέπλασται* Finckh. coll. Sch. Ald. 10, 20. *ὅθεν καί τινες ἔφασαν μῦθον εἶναι λόγον — — — παραινέσεως ἕνεκα καὶ ὠφελείας πλαττόμενον.*

60, 4.] *Μῦθος κ. τ. λ.* Haec fabula repetitur in libello fabularr. Aphthon., quem praeter alios potissimum ex MSS. Palatin. edid. Iac. Kimedoncius in Apolog. seu Fabell. Aesopic. etc. Hanov. 1603. 8°. 6. sqq.

ibid.] *τῶν τεττίγων καὶ τῶν μυρμήκων*, ut Sch. Vat. VII., et *τῶν τεττίγων καὶ μυρμήκων*, ut Monn. 1. 2. Kimed., ita collocanda suadent ipsa fabula et Tzetz. Chiliad. XI, 133.

Ἀφθόνιος οὐ μόνον δὲ οὐ γράφει περὶ μύθου,
Οἵοις αὐτὸν ἁρμόδιον γίγνεσθαι κεφαλαίοις,
Ἀλλὰ καὶ ὃν παρέδωκε μυρμηκτεττίγων μῦθον,
Οὐκ ἔστι μῦθος οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐπιχείρημά τι,
Ἀπό γε τῆς παραβολῆς τεττίγων καὶ μυρμήκων.

τῶν μυρμήκων καὶ τῶν τεττίγων rell.

ibid.] *προτρέπων.* — *προτρεπόμενος* Kimed.

60, 5.] *πόνους.* — *πόνον* Kimed.

ibid.] Post *πόνους* add. *ἠθικὸς* Vind.

60, 6.] *οἱ μὲν τέττιγες* usq. ad *σύντονον* repetit Thom. Magist. Dict. Att. s. v. *Ἀνεβαλομην.*

ibid.] *ἀνεβάλλοντο.* — *ἀνεβάλοντο* Thom. Magist. Codd.

συλλέγειν καρπούς, ἐξ ὧν ἔμελλον τοῦ χειμῶνος τραφή-* σεσθαι. Χειμῶνος δὲ ἐπιγεγονότος οἱ μύρμηκες μὲν* οἷς ἐπόνουν ἐτρέφοντο, τοῖς δὲ ἡ τέρψις ἐτελεύτα πρὸς* ἔνδειαν. Οὕτω νεότης πονεῖν οὐκ ἐθέλουσα παρὰ τὸ* γῆρας κακοπραγεῖ.*

Κεφ. β'.

Ὅρος διηγήματος.*

Διήγημά ἐστιν ἔκθεσις πράγματος γεγονότος ἢ ὡς* γεγονότος. Διενήνοχε δὲ διήγημα διηγήσεως, ὡς ποιήσεως ποίη*μα· ποίησις μὲν γὰρ πᾶσα ἡ Ἰλιάς, ποίημα δὲ ἡ τῶν*
61. Ἀχιλλέως ὅπλων κατασκευή. Τοῦ δὲ διηγήματος τὸ μέν* ἐστι δραματικόν, τὸ δὲ ἱστορικόν, τὸ δὲ πολιτικόν. καὶ* δραματικὸν μὲν τὸ πεπλασμένον· ἱστορικὸν δὲ τὸ παλαι*ὰν

sine Leid. pr. omnes: nam dicit Ἀνεβαλόμην, οὐχ ὑπερεθέμην. — — — ἀνεβαλόμην ἐπὶ μέλους κάλλιον ἢ ᾖσα· ὡς Ἀφθόνιος ἐν τοῖς προγυμνάσμασιν· κ. τ. λ.

60, 8.] ἔμελλον. — ἔμμελον Mon. 2., ubi ἔμελλον ad marg. correct. ἤμελλον malim. v. Not. ad C. II. 62, 3.

60, 9.] δὲ ἐπιγεγονότος Par. 1. Lips. Dox. 180, 4. Bene: nam δὲ elisionem non pati exempla fere in quavis pagina docent. δὲ γεγονότος Kimed. δ' ἐπιγεγονότος rell.

ibid.] οἱ μύρμηκες μὲν Kimed. οἱ om. rell. — Notare licet μὲν tertio loco positum, quo et alias particulas v. δέ, ut C. I. 60, 7. C. IV. 70, 11. C. VI. 77, 12. C. X 98, 5. C. XII. 104, 22. C. XIV. 118, 4., et γάρ, ut C. XII. 105, 6.

60, 11.] Οὕτω. — οὕτως Kimed., non invito Scheff.

60, 12.] γῆρας. — γήρας Ald. Iunt. Port.

Κέφ. β'.

60, 15.] διήγημα διηγήσεως Lips. Klotz. Bernh. Walz. in Corr. Dox. 198, 17. 215, 15. Sch. Mon. 580, 7. narratio ab expositione Catan. coll. Hermog. Progymn. C. II. 16. διαφέρει δὲ διήγημα διηγήσεως, ὡς ποίημα ποιήσεως. διήγημα om. rell., quod probandum ne putes ex An. Ep. I. 128, 23. διαφέρει δὲ διηγήσεως τῷ ταύτην μὲν εἶναι καθολικωτέραν, ἐκεῖνο δὲ μερικώτερον., „wo, Klotz. interprete, weil der Vergleich ὡς ποίημα ποιήσεως wegfiel, auch die Wiederholung des Substantivs (scil. διήγημα) unnöthig war."

60, 16.] ἡ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων κατασκευὴ i. e. Hom. Iliad. Rhaps. Σ. vulgo Ὁπλοποιΐα dicta.

ἔχον ἀφήγησιν· πολιτικὸν δέ, ᾧ παρὰ τοὺς ἀγῶνας* οἱ ῥήτορες κέχρηνται. Παρέπεται δὲ τῷ διηγήματι ἕξ·* τὸ πρᾶξαν πρόσωπον, τὸ πραχθὲν πρᾶγμα, χρόνος καθ᾽ * ὅν, τόπος ἐν ᾧ, τρόπος ὅπως, αἰτία δι᾽ ἥν. Ἀρεταὶ δὲ* διηγήματος τέσσαρες· σαφήνεια, συντομία, πιθανότης,* καὶ ὁ τῶν ὀνομάτων ἑλληνισμός.*

Διήγημα τὸ κατὰ τὸ ῥόδον.*

Ὁ τὸ ῥόδον θαυμάζων τοῦ κάλλους τὴν τῆς Ἀφρο*δίτης λογιζέσθω πληγήν. Ἥρα μὲν γὰρ ἡ θεὸς τοῦ Ἀ*δώνιδος, ἀντήρα δὲ καὶ ὁ Ἄρης αὐτῆς· καὶ τοῦτο ἡ θεὸς*
62. ὑπῆρχεν Ἀδώνιδι, ὅπερ Ἀφροδίτῃ Ἄρης ἐτύγχανε.* θεὸς ἤρα θεοῦ, καὶ θεὸς ἐδίωκεν ἄνθρωπον· πόθος* ὅμοιος, κἂν τὸ γένος διήλλαττε. Ζηλοτυπῶν δὲ ὁ* Ἄρης τὸν Ἄδωνιν ἀνελεῖν ἐβούλετο, λύσιν ἔρωτος τὸν* Ἀδώνιδος ἡγησάμενος θάνατον. Καὶ πλήττει μὲν ὁ Ἄρης* τὸν Ἄδωνιν· μαθοῦσα δὲ τὸ ποιηθὲν ἡ θεὸς ἀμύνειν ἠ*πείγετο, καὶ κατὰ σπουδὴν ἐμβαλοῦσα τῷ ῥόδῳ ταῖς* ἀκάνθαις προσέπταισε. Καὶ τὸν μὲν ταρσὸν τοῦ ποδὸς* περιπείρεται· τὸ δὲ καταῤῥεῦσαν αἷμα τοῦ τραύματος* τὴν τοῦ ῥόδου χροιὰν εἰς τὴν

61, 4.] ἔχον. — ἔχων Vind.

61, 5.] κέχρηνται. — κέχρηνται Ald. Iunt.

61, 10.] τὸ ante ῥόδον, ut Lips. Dox. 211, 2. 241, 14., om. rell.

ibid.] Post ῥόδον manus serior add. δραματικὸν in Mon. 1.

61, 12.] Ante λογιζέσθω add. εἶναι. v. Dox. 246, 4. τινὲς δὲ οὕτως ἀναγινώσκουσιν· ὁ τὸ ῥόδον θαυμάζων τοῦ κάλλους τὴν τῆς Ἀφροδίτης εἶναι λογιζέσθω πληγήν.

61, 14.] ἐτύγχανε Codd. Walz. ἐτύγχανεν rell.

62, 1.] πόθος. — πόθεν Lips.

62, 2.] κἂν. — εἰ καὶ ad marg. Ald. exempl. Par. manu script.

ibid.] διήλλαττε Vind. Walz. διήλλαττεν Edd. διήλαττε Lips. διήλαττεν Ald. Iunt. Port. Heins. ἀντήλλαξε rell.

62, 3.] ἐβούλετο. — ἠβούλετο, ut Par. 1. Vind. Mon. 1., malim: nam auctorem saepe Schol. notant atticis usum. ἐπείγετο Lips. Bernh.

62, 4.] ὁ ante Ἄρης, ut Lips., om. rell.

62, 5.] ἠπείγετο. — ἔσπευδε Lips. Bernh.

62, 7.] προσέπταισε. — προσέπταισεν Ald. Iunt. Port. Heins. Edd. προσέπτεσε Lips. προσέπαισε Vind.

62, 8.] καταῤῥεῦσαν Codd. Walz. καταρεῦσαν rell.

οἰκείαν ὄψιν μετέθηκε,* καὶ τὸ ῥόδον τὴν ἀρχὴν λευκὸν γεγονὸς εἰς ὃ νῦν ὁρᾶται* μετῆλθεν.*

Κεφ. γ΄.

Ὅρος χρείας.*

Χρεία ἐστὶν ἀπομνημόνευμα σύντομον εὐστόχως ἐπί*
τι πρόσωπον ἀναφέρουσα. Χρειώ**δης δὲ οὖσα προςαγο-* 2.
ρεύεται χρεία. Τῆς δὲ χρείας τὸ μέν ἐστι λογικόν, τὸ δὲ*
πρακτικόν, τὸ δὲ μικτόν. καὶ λογικὸν μὲν τὸ τῷ λόγῳ*
63. δηλοῦν τὴν ὠφέλειαν, οἷον Ὁ Πλάτων τοὺς τῆς ἀρετῆς*
κλῶνας ἱδρῶσι καὶ πόνοις ἔλεγε φύεσθαι· πρακτικὸν δὲ*
τὸ πρᾶξιν σημαῖνον, οἷον Πυθαγόρας ἐρωτηθείς, πό*σος
ἂν εἴη ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, βραχύ τι φανεὶς* ἀπεκρύ-

62, 9.] οἰκείαν. — οἰκίαν Lips.

ibid.] μετέθηκε. — μετέθηκεν Mon. 2. Port. Heins. Edd. μητέθηκεν Ald. Iunt.

62, 11.] μετῆλθεν Par. 1. Vind. Lips. Mon. 1. Klotz. Walz. in Corr. μετῆλθε rell.

Κεφ. γ΄.

62, 12.] Ὅρος χρείας. — περὶ χρείας· ὅρος χρείας Lips.

62, 14.] ἀναφέρουσα. — ὂν ἀναφέρουσα Mon. 1. φέρουσα Vind.

63, 1.] Ὁ Πλάτων κ. τ. λ. quo loco non constat.

ibid.] Ὁ ante Πλάτων, ut Vind. Lips. Klotz. Walz. in Corr. Dox. 254, 12. 17. 258, 22. 260, 10. 264, 14. Sch. Ald. 18, 16. Matth. Ep. 122, 26. An. Ep. I. 129, 22., om. rell.

63, 2.] ἱδρῶσι Vind. Lips. Mon. 1. Klotz. Walz. in Corr. Dox. 254, 17. 19. 258, 23. 260, 11. 264, 15. Sch. Ald. 18, 17. Matth. Ep. 122, 27. sudoribus Catan. ἱδρῶτι rell.

63, 3.] πρᾶξιν. — πρᾶξι „sicut supra (C. III. 62, 16.) τῷ λόγῳ" suspicatur Scheff.

ibid.] πόσος. — ὅσος Vind. Lips.

63, 4.] ἂν ante εἴη om. Bernh.

ibid.] ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος Lips. Bernh. Dox. 251, 28. 260, 21. 261, 7. 264, 25. 265, 6. 11. An. Ep. I. 129, 24. τῶν ἀνθρώπων ὁ βίος rell.

ibid.] βραχύ. — μικρὸν Lips. Bernh.

63, 5.] ἀπεκρύψατο, ut Libb. Dox. 251, 29. 257, 18. 260, 21. 261, 8. 265, 7. 12. An. Ep. I. 129, 25., interpretibus delituit Gloss. vett. et latebras petiit Catan., male censet Bernh. omni sensu ca-

ψατο, μέτρον τοῦ βίου τὴν θέαν ποιούμενος· μι*κτὸν δὲ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων, λόγου καὶ πράξεως, οἷον Διο*γένης μειράκιον ἑωρακὼς ἀτακτοῦν τὸν παιδαγωγὸν ἔπαι*σεν, εἰπών· τί γὰρ τοιαῦτα παιδεύεις; Ἡ μὲν οὖν* διαίρεσις αὕτη τῆς χρείας· ἐργάσαιο δὲ αὐτὴν τοῖςδε τοῖς* κεφαλαίοις· ἐγκωμιαστικῷ, παραφραστικῷ, τῷ τῆς αἰ*τίας, ἐκ τοῦ ἐναντίου, παραβολῇ, παραδείγματι, μαρτυ*ρίᾳ παλαιῶν, ἐπιλόγῳ βραχεῖ.*

Χρεία λογική.*

Ἰσοκράτης τῆς παιδείας τὴν μὲν ῥίζαν ἔφη πικράν,
γλυκεῖς δὲ* τοὺς καρπούς.*

[Ἐγκωμιαστικόν.] Θαυμάσαι δίκαιον Ἰσοκράτην τῆς τέχνης, ὃς ὄνομα* αὐτῇ κατεφάνη λαμπρότατον, καὶ ὅση τις

rere et certe corrigendum in ἀπέκυψε ex Theon. Progymn. C. V. 206, 3. Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος ἐρωτηθείς, πόσος ἐστὶν ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος; ἀναβὰς ἐπὶ τὸ δωμάτιον παρέκυψεν ὀλίγον, δηλῶν διὰ τοῦτο τὴν βραχύτητα.

ibid.] ποιούμενος Libb. sine Lips. omnes, An. Ep. I. 129, 26. Recte: nam auctor diei vult mensuram vitae ita non solum a Pythagora significatam, sed etiam sane significari. ποιησάμενος Lips. Bernh.

63, 8.] εἰπὼν Mon. 1. Dox. 261, 14. 285, 1. 300, 18. An. Ep. I. 129, 28. cf. Hermog. Progymn. C. III. 20. Διογένης ἰδὼν μειράκιον ἀτακτοῦν τὸν παιδαγωγὸν ἐτύπτησεν, εἰπών· τί γὰρ τοιαῦτα ἐπαίδευες; ἐπειπὼν rell.

63, 9.] δὲ αὐτήν. — δ' αὐτὴν Lips.

63, 14.] Ἰσοκράτης κ. τ. λ. quo loco non constat.

ibid.] τὴν μὲν ῥίζαν ἔφη πικράν, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς, ut Mon. 1., τὴν ῥίζαν ἔφη πικράν, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς, ut Par. 1., et τὴν ῥίζαν πικρὰν ἔφη, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς, ut Vind. Mon. 2. Ald. Iunt. Port. Heins. Walz. Edd., ita collocanda suadent Dox. 254, 14. 264, 13. 299, 5. 300, 21. 312, 16. 534, 2. Sch. Mon. 586, 31. 587, 5. et ipse in disponenda oppositione comparativa auctoris mos. cf. C. II. 60, 15. C. III. 66, 7. C. VII. 83, 20. C. X. 98, 15. 99, 3. 100, 15. τὴν μὲν ῥίζαν ἔφη πικράν, τοὺς δὲ καρποὺς γλυκεῖς Lips. Klotz. Walz. in Corr.

63, 16.] Ἐγκωμιαστικόν, ut Edd. Speng., interprete a laudativo Catan., om. rell.

ibid.] Θαυμάσαι. — θαυθάσαι Ald.

63, 17.] ὅση τις. — ὡς ἥτις v. Dox. 277, 16. γράφεται δὲ καὶ ὡς ἥτις ἦν.

ἦν, ἀσκῶν* ἐπεδείξατο καὶ κηρύττει τὴν τέχνην, οὐκ αὐτὸς ἐκ ταύ*της κεκήρυκται. Ὅσα μὲν τοίνυν ἢ βασιλεῦσι νομοθετῶν* ἢ παραινῶν τοῖς καθ' ἕκαστον τὸν τῶν ἀνθρώπων εὖ* πεποίηκε βίον, μακρὸν ἂν εἴη διεξελθεῖν· ἀλλ' οἷα* περὶ τῆς παιδείας ἐφιλοσόφησεν.*

64. [Παραφραστικόν.] Ὁ παιδείας, φησίν, ἐρῶν* πόνων μὲν ἄρχεται, πόνων δὲ ὅμως τελευτώντων εἰς ὄνη*σιν. Καὶ ἃ μὲν ἐφιλοσόφησε ταῦτα· τοῖς δὲ ἐφεξῆς* θαυμασόμεθα.

63, 18.] κηρύττει. — κηρύττων Heins.

ibid.] οὐκ ante αὐτὸς om. Heins.

63, 19.] μὲν post Ὅσα om. Lips.

ibid.] νομοθετῶν. — νουθετῶν ad marg. Iunt. exempl. Dresd. manuscript.

63, 20.] τοῖς καθ' ἕκαστον. — τοῖς καθέκαστον Lips. τῆς καθ' ἕκαστον Mon. 2.

63, 21.] οἷα, ut Par. 2. Vind. Lips. Finckh. Bernh. Speng. Walz. in Corr. Dox. 278, 1., interprete qualia Catan., θαυμαστικῶς dictum. coll. C. V. 73, 6. C. VI. 78, 3. Nicol. Progymn. C. III. 274, 19. ἀλλ' οἷα περὶ σωφροσύνης ἐνομοθέτησεν. C. V. 284, 6. οἷα γὰρ εἰς Ἄδμητον λέγουσιν. 286, 5. οἷα γὰρ φράζουσι; 287, 22. οἷα γὰρ διεξέρχεται. 289, 10. οἷα γὰρ εἰς Ἀχιλλέα τὸν τῶν ἡρώων κράτιστον ἔφρασαν. C. VI. 292, 6. οἷα γὰρ περὶ τῆς Ἀχιλλέως σκευῆς φιλοσοφοῦσιν. 294, 17. οἷα γὰρ εἰπόντων ἀντερεῖν τινες τετολμήκασι. 296, 6. οἷα γὰρ περὶ Δανάης ἐροῦσιν. 304, 29. οἷα γὰρ περὶ Νιόβης ἐροῦσιν ἀπιστεῖν τινες ἐπεχείρησαν. 307, 17. οἷα γὰρ περὶ τῆς ἡλίου παιδὸς ἀποφαίνονται; 310, 17. οἷα γὰρ περὶ τῆς ἐκείνου μυθολογοῦσι γονῆς. Georg. Pachym. Progymn. III. 553, 30. οἷα δὲ καὶ λόγοις ἐφιλοσόφει περὶ φρονήσεως. Hom. Odyss. Δ, 242. ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ. ὅσα rell., quo recepto Scheff. „hic quidem aliquid ad sententiam deest, nec sequentia recte videntur ab initio se habere.“ et Walz. „supplendum videtur ex praecedentibus: ταῦτα διεξελθεῖν.“

64, 1.] Παραφραστικὸν om. Lips. Heins.

ibid.] φησίν, ut Vind. Walz., om. rell.

64, 3.] ἐφιλοσόφησε. — ἐφιλοσόφησεν Ald. Iunt. Port. Edd.

ibid.] τοῖς δὲ ἐφεξῆς. — τοῖςδε ἐφεξῆς Mon. 2. Heins. τοῖςδ' ἐφεξῆς Mon. 1. τοῖς δὲ ἑξῆς Par. 1. τοῖς δ' ἑξῆς Lips.

64, 4.] θαυμασόμεθα. — θεασόμεθα Camer. „cum suspicaremur verum esse, et ita legisse alii interpretes viderentur.“

[Τὸ τῆς αἰτίας.] Οἱ γὰρ παιδείας ἐρῶντες τοῖς* τῆς παιδείας ἡγεμόσι συνεξετάζονται, παρ' οἷς καὶ τὸ* προσελθεῖν φοβερὸν καὶ τὸ διαλιπεῖν ἀμαθέστατον. φό*βος ἀεὶ τοῖς παισὶ περιγίνεται καὶ παροῦσι καὶ μέλλου*σι. Διδασκάλους παιδαγωγοὶ διαδέχονται φοβεροὶ μὲν* ἰδεῖν, αἰκιζόμενοι δὲ φοβερώτεροι. φθάνει τὴν πεῖραν* τὸ δέος, καὶ διαδέχεται τὸ δέος ἡ κόλασις· καὶ τὰ μὲν* ἁμαρτήματα τῶν παίδων μετέρχονται, οἰκεῖα δὲ τὰ* κατορθώματα κρίνουσι. Τῶν παιδαγωγῶν οἱ πατέρες* εἰσὶ χαλεπώτεροι τὰς ὁδοὺς ἀνακρίνοντες, προελθεῖν ἐπι* τάττοντες καὶ τὴν ἀγορὰν ὑποπτεύοντες· κἂν δέῃ κο*λάζειν, ἀγνοοῦσι
65. τὴν φύσιν. Ἀλλ' ἐν τούτοις ὢν ὁ παῖς* εἰς ἄνδρας ἐλθὼν ἀρετῇ περιστέφεται.*

[Ἐκ τοῦ ἐναντίου.] Εἰ δέ τις ταῦτα φοβούμενος* φυγῇ μὲν τοὺς διδασκάλους, ἀποδράσει δὲ τοὺς* πατέρας,

64, 5.] Τὸ τῆς αἰτίας om. Lips. Heins.

64, 7.] διαλιπεῖν. — διαλειπεῖν Lips.

64, 8.] περιγίνεται. — περιγίγνεται Lips.

64, 9.] παιδαγωγοί. — παιγαγωγοὶ Ald.

64, 10.] φοβερώτεροι. — φοβερότεροι Mon. 2.

64, 12.] Ante οἰκεῖα add. ὡς Vind. ita puto, ut Dox. 279, 27. λείπει τὸ ὡς, ἵν' ᾖ ὡς οἰκεῖα.

64, 13.] κρίνουσι Vind. Lips. Mon. 2. Walz. κρίνουσιν rell.

64, 14.] προελθεῖν. — προςελθεῖν Vind.

ibid.] ἐπιτάττοντες Codd. Walz. ἀναγκάζοντες rell.

65, 3.] Ἐκ τοῦ ἐναντίου om. Lips. Heins.

65, 4.] φυγῇ ex φύγῃ, ut Par. 1. Lips. Monn. 1. 2. Dox. 279, 28. 280, 22. elicui. v. Dox. 280, 23. τῷ φύγῃ μὲν ἐπὶ τοῦ διδασκάλου — - - — ἐχρήσατο· ἡ μὲν γὰρ φυγὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων λέγεται, ὥςπερ καὶ ἐπὶ στρατιωτῶν φευγόντων, ἢ τινῶν ὑπευθύνων. φεύγει Vind. φύγοι rell.

ibid.] ἀποδράσει Par. 1. Vind. Lips. Mon. 2. Dox. 280, 22. v. Dox. 280, 24. τῷ δὲ ἀποδράσει ἐπὶ τῶν πατέρων (adde καὶ τῶν παιδαγωγῶν) ἐχρήσατο· — — — ἡ δὲ ἀπόδρασις (scil. λέγεται) ἐπὶ μόνων τῶν κατὰ φύσιν ἢ τύχην δεδουλωμένων, ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ φύσιν ὥςπερ ἐπὶ τῶν παίδων, ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ τύχην ὥσπερ ἐπὶ τῶν δούλων. huc refer puerorum sortem ducibus paedagogis, ἀποδράσεις rell.

τοὺς δὲ παιδαγωγοὺς ἀποστραφείη, παντελῶς* καὶ μετὰ τοῦ δέους τοὺς λό*γους ἀφῄρηται. Ταῦτα δὴ πάντα τὴν Ἰσοκράτους ἔπει*σε γνώμην, πικρὰν ὀνομάσαι τῆς παιδείας τὴν ῥίζαν.

[Παραβολή.] Ὥςπερ γὰρ οἱ γῆν ἐργαζόμενοι* πόνῳ μὲν τῇ γῇ καταβάλλουσι τὰ σπέρματα, τοὺς δὲ* καρποὺς ἡδονῇ συγκομίζονται μείζονι, τὸν αὐτὸν οἱ* παιδείας ἀντιποιούμενοι τρόπον πόνῳ τὴν εἰς ἔπειτα δό*ξαν εἰλήφασι.*

[Παράδειγμα.] Τὸν Δημοσθένους ὅρα μοιβίον* παν-
66. τὸς μὲν ὄντα φιλοπονώτερον ῥήτορος, γεγονότα δὲ* παντὸς εὐκλεέστερον. καὶ γὰρ τοσοῦτον αὐτῷ σπουδῆς* περιῆν,

65, 5.] τοὺς δὲ παιδαγωγούς. — τούς τε καὶ παιδαγωγοὺς malim.

ibid.] Post παντελῶς add. τῶν λόγων ἐστέρηται Libb. interpretationem, ut puto, sequentium τοὺς λόγους ἀφῄρηται ex Dox. 281, 1. τὸ ἀφῄρηται ἀντὶ τοῦ ἐστέρηται τέθειται.

65, 6.] καὶ μετὰ τοῦ δέους τοὺς λόγους ἀφῄρηται. — καὶ μετὰ τῶν λόγων καὶ τοῦ δέους ἀφῄρηται Bernh.

ibid.] Ante τοὺς λόγους add. καὶ Mon. 1. Ald. Iunt. Port. Heins. Walz. Edd.

ibid.] τοὺς λόγους. — τῶν λόγων Lips. et Anonym. περὶ γραμματ. 226. ap. Boissonad. Anecd. Gr. II. 352.

Ὁ σοφιστὴς δ' Ἀφθόνιος περὶ νωθρῶν εἰρήκει,
Ὡς πρὸς τῷ φόβῳ μὴ παθεῖν ἀφῄρηνται τῶν λόγων.

65, 7.] ἔπεισε. — ἔπεισεν Mon. 1. Ald. Iunt. Edd.

65, 9.] Παραβολή om. Lips. Heins.

ibid.] γῆν Lips. Dox. 270, 30. 273, 7. Sch. Mon. 591, 15. τὴν γῆν rell.

65, 10.] καταβάλλουσι τὰ σπέρματα Mon. 1. Dox. 270, 31. Bene: nam auctorem studere, ut verba non in ultima sede collocet, fere in quavis pagina exempla docent. τὰ σπέρματα καταβάλλουσι rell.

65, 11.] συγκομίζονται μείζονι Lips. Mon. 1. Ald. Iunt. Port. Heins. Edd. Dox. 270, 32. μείζονι συγκομίζονται rell.

ibid.] τὸν αὐτὸν οἱ παιδείας ἀντιποιούμενοι τρόπον. — τὸν αὐτὸν τρόπον οἱ παιδείας ἀντιποιούμενοι Vind.

65, 13.] εἰλήφασι Lips. εἰλήφασιν rell.

65, 14.] Παράδειγμα Edd. Speng. Bene: nam unum tantum exemplum commemoratur. Παραδείγματα rell. sine Lips. Heins., ubi lemma deest, omnes.

66, 1.] Post εὐκλεέστερον add. ῥήτορος Lips.

ibid.] γὰρ ante τοσοῦτον om. Lips.

ὡς καὶ πολλάκις τὸν κόσμον παραιρεῖσθαι τῆς κεφαλῆς, κόσμον ἄριστον τὸν ἐξ ἀρετῆς ἡγησάμε*νος. Καὶ πόνοις ἀνάλωσεν, ἃ πρὸς ἡδονὰς ἀναλίσκου*σιν ἕτεροι.**

*[Μαρτυρία παλαιῶν.] Διὸ θαυμάσαι τὸν Ἡσίο*δον δεῖ τραχεῖαν εἰπόντα τῆς ἀρετῆς τὴν ὁδόν, τὴν* δὲ ἄκραν ῥᾳδίαν, τὴν αὐτὴν Ἰσοκράτει γνώμην φιλο*σοφήσαντα· ὁ γὰρ Ἡσίοδος ὁδὸν ἀπεφήνατο, Ἰσοκρά*της ῥίζαν ἐκάλεσεν, ἐν διαφόροις ὀνόμασι μίαν ἀμφό*τεροι δηλοῦντες διάνοιαν.**

66, 2.] *πολλάκις*, interprete saepius Catan., *τὸν κόσμον* ante in Par. 1. Mon. 2. Walz. et post in Mon. 1. positum om. Lips.

66, 3.] *ἡγησάμενος* „ist, fere interprete Klotz., für Leute dieses Schlages, wie Aphthonios, gerade das passendste.“ *ἡγησάμενον* Mon. 1. Walz. v. Dox. 281, 13. *ἡγησάμε ν νος. Τῆς συντάξεως τοῦ λόγου δοτικὴν ἀπαιτούσης πτῶσιν, ἵν᾽ ᾖ, κόσμον ἄριστον τὸν ἐξ ἀρετῆς ἡγησαμένῳ, λήθῃ τῶν ἀντιγράφων αἰτιατικὴ σχεδὸν ἁπάσαις ταῖς βίβλοις ἐκτέθειται.*

66, 4.] *ἀνάλωσεν.* — *ἀνήλωσεν* Vind. Heins.

66, 6.] *Μαρτυρία παλαιῶν* om. Lips. Heins.

ibid.] *τὸν Ἡσίοδον κ. τ. λ.* Opp. et D. 287., ubi

τῆς δ᾽ ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ᾽ αὐτήν,
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ᾽ εἰς ἄκρον ἵκηαι,
ῥηϊδίη δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐοῦσα.

66, 7.] *δεῖ* Par. 1. Lips. Mon. 2. Dox. 281, 17. Bene, ut Speng. nam ita *δεῖ* quam *χρὴ* usitatius. coll. C. IV. 71, 9. Nicol. Progymn. C. III. 274, 2. *ἐφ᾽ οἷς τὸν Σοφοκλέα θαυμάζεσθαι δεῖ.* 275, 11. *διὸ καὶ περὶ ταῦτα Σοφοκλέα θαυμάσαι με δεῖ.* C. IV. 279, 17. *πρὸς ἃ δεῖ βλέποντας ἐπαινεῖν Εὐριπίδην.* 280, 29. *διὸ θαυμάσαι τὸν Πίνδαρον δεῖ.* 282, 1. *διὸ θαυμάσαι Σοφοκλέα με δεῖ.* 283, 25. *διὸ θαυμάσαι Θουκυδίδην με δεῖ. χρὴ* rell.

66, 8.] *Ἰσοκράτει.* — *ἰσοκράτην* Lips. *Ἰσοκράτους* Mon. 2.

ibid.] *φιλοσοφήσαντα.* — *φιλοσοφίσαντα* Ald. Iunt.

66, 10.] *ὀνόμασι* Vind. Lips. Walz. *ὀνόμασιν* rell.

67. ['Επίλογος.] Πρὸς ἃ δεῖ βλέποντας Ἰσοκράτην* θαυμάζειν κάλλιστα περὶ τῆς παιδείας φιλοσοφήσαντα.**

Κεφ. δ'.

Ὅρος γνώμης.* 3.

Γνώμη ἐστὶ λόγος ἐν ἀποφάνσεσι κεφαλαιώδης ἐπί*τι προτρέπων ἢ ἀποτρέπων. Τῆς δὲ γνώμης τὸ μέν* ἐστι προτρεπτικόν, τὸ δὲ ἀποτρεπτικόν, τὸ δὲ ἀποφαντι*κόν· καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν, τὸ δὲ συνεζευγμένον· τὸ* δὲ πιθανὸν, τὸ δὲ ἀληθές, τὸ δὲ ὑπερβολικόν. καὶ* προτρεπτικὸν μέν, ὡς τό*

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.*

ἀποτρεπτικὸν δέ, ὡς τό*

Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα.*

ἀποφαντικὸν δέ, ὡς τό Δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τού-*των οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων. καὶ ἁπλοῦν μέν,* ὡς τό*

67, 1.] Επίλογος om. Lips. Heins.

ibid.] βλέποντας Par. 1. Lips. Walz. Dox. 274, 14. 311, 17. si considerabimus Catan. βλέποντα rell.

67, 2.] παιδείας. — σοφίας Vind.

Κεφ. δ'.

67.] Ὅρος γνώμης. — περὶ γνώμης· ὅρος γνώμης Lips.

67, 1.] ἀποφάνσεσι. — ἀποφάσεσι Mon. 2. ἀποφάσει Vind.

67, 2.] προτρέπων. — τρέπων Lips.

67, 4.] τὸ δὲ πιθανὸν Par. 1. Dox. 301, 3. Sch. Ald. 23, 12. Sch. Mon. 592, 13. καὶ τὸ μὲν πιθανὸν rell.

67, 6.] Post μὲν add. ἐστι Vind. ἐστιν Lips.

ibid.] τὸ ante Χρὴ om. Par. 1.

67, 7.] Χρὴ κ. τ. λ. Hom. Odyss. O, 74.

ibid.] Post παρεόντα add. μὲν Vind.

67, 8.] τὸ ante Οὐ χρὴ om. Par. 1.

67, 9.] Οὐ χρὴ κ. τ. λ. Hom. Iliad. B, 61.

ibid.] εὕδειν. — εὔδειν Ald. Iunt. ἄδειν Lips.

67, 10.] τὸ ante Δεῖ δὴ om. Par. 1. Mon. 2.

ibid.] Δεῖ δὴ κ. τ. λ. Demosth. Olynth. I. 15. Reisk.

67, 12.] τὸ ante Εἷς om. Par. 1.

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.*
συνεζευγμένον δέ, ὡς τό*
Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω.*
πιθανὸν δέ, ὡς τό*
Τοιοῦτός ἐστιν ἕκαστος, οἷςπερ ἥδεται ξυνών.*
68. ἀληθὲς δέ, ὡς τό
Οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον οὐδε*νί.
ὑπερβολικὸν δέ, ὡς τό*
Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.*

Ἡ μὲν οὖν διαίρεσις αὕτη τῆς γνώμης· ἐργάσαιο δὲ αὐ*τὴν τοῖς τῆς χρείας κεφαλαίοις· ἐγκωμιαστικῷ, παραφρα*στικῷ, τῷ τῆς αἰτίας, ἐκ τοῦ ἐναντίου, παραβολῇ, πα*ραδείγματι, μαρτυρίᾳ παλαιῶν, ἐπιλόγῳ βραχεῖ. Διενή*νοχε δὲ ἡ χρεία τῆς γνώμης τῷ τὴν μὲν χρείαν εἶναί*ποτε καὶ πρακτικήν, τὴν δὲ γνώμην ἀεὶ λογικήν, καὶ* τῷ τὴν μὲν

67, 13.] *Εἷς κ. τ. λ.* Hom. Iliad. M, 243.

67, 14.] *τὸ* ante *Οὐκ ἀγαθὸν* om. Par. 1.

67, 15.] *Οὐκ ἀγαθὸν κ. τ. λ.* Hom. Iliad. B, 204.

ibid.] Post *ἔστω* add. *εἷς βασιλεὺς* Lips. ex Hom. Iliad. B, 205.

67, 16.] *τὸ* ante *Τοιοῦτος* om. Par. 1.

67, 17.] *Τοιοῦτος κ. τ. λ.* Eurip. Phoenic. Fragm. IV. 291. Matth.

ibid.] Post *τοιοῦτος* add. *τις* Lips.

ibid.] *ἥδεται.* — *εἴδεται* Lips. *εἴδεται.* v. Dox. 302, 18. *τινὲς δὲ τὸ εἴδεται διὰ διφθόγγου γράφουσιν, ὥστε σημαίνειν τὸ φαίνεται.*

68, 1.] *τὸ* ante *Οὐκ ἔστιν* om. Par. 1.

ibid.] *Οὐκ ἔστιν κ. τ. λ.* Menandr. Monost. 419. Mein.

ibid.] Ante *οὐδενὶ* add. *ἐν* Lips. Mon. 2. Cod. Mazarin. A. 86. ap. Boissonad. Anecd. Gr. I. 453., invitis Speng. Bernh. Boissonad.

68, 2.] *τὸ* ante *Οὐδὲν* om. Par. 1.

68, 3.] *Οὐδὲν κ. τ. λ.* Hom. Odyss. Σ, 130.

68, 4.] *δὲ αὐτήν.* v. Not. ad C. I. 60, 9. *δ' αὐτὴν* Libb.

68, 5.] Post *παραφραστικῷ* add. *καὶ τοῖς λοιποῖς* et om. *τῷ τῆς αἰτίας, ἐκ τοῦ ἐναντίου, παραβολῇ, παραδείγματι, μαρτυρίᾳ παλαιῶν, ἐπιλόγῳ βραχεῖ* Vind.

68, 9.] *καὶ* ante *πρακτικὴν* om. Vind.

68, 10.] *μὲν* ante *χρείαν*, ut Lips. Mon. 1. An. Ep. I. 131, 5., om. rell. Male: nam auctor ita diligentissimus. cf. C. VIII. 86, 8.

χρείαν δεῖσθαι προςώπου, τὴν δὲ γνώμην ἀπρο*ςώπως ἐκφέρεσθαι.*

Γνώμη προτρεπτική.*

Χρὴ πενίην φεύγοντα καὶ ἐς μεγακήτεα πόντον*
Ῥιπτεῖν καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.*

[Ἐγκωμιαστικόν.] Κατηγορεῖσθαι τὴν ποίησιν οὐκ ἀφῆκεν ὁ Θέογνις* ἀντὶ τῶν μύθων ἀσκήσας παραίνεσιν. Ὁρῶν γὰρ* ποιητὰς τὸ μυθολογεῖν περὶ πολλοῦ ποιουμένους,* τοὺς μύθους ἀφεὶς ὑποθήκας, ὡς χρὴ ζῆν, ἐν τῷ*
69. μέτρῳ συνήγαγεν, ἅμα τοῦ μέτρου τὴν χάριν τηρῶν* καὶ τῆς ὑποθήκης ἐπειςφέρων τὸ κέρδος. Καὶ πολλῶν μὲν* ἂν τις ἐπαινέσειε τὸν Θέογνιν, μάλιστα δὲ ὧν περὶ* τῆς πενίας ἐφιλοσόφησε. Καὶ τί φησιν;*

[Παραφραστικόν.] Ὁ πενίᾳ συζῶν ἀγαπάτω* πε-

68, 13.] Χρὴ κ. τ. λ. Theogn. Eleg. 175.

68, 15.] Ἐγκωμιαστικόν, interprete a laudativo Catan., om. Libb., invito Speng.

68, 16.] τῶν ante μύθων, ut Par. 1. Lips. Mon. 2. Walz., om. rell.

68, 17.] Ante ποιητὰς add. τοὺς Port. Heins. Walz.

ibid.] τὸ ante μυθολογεῖν om. Par. 1. Mon. 2., sed in Par. 1. manu seriori insertum.

68, 18.] ζῆν. — ζεῖν Lips.

ibid.] ἐν τῷ μέτρῳ. — εἰς ἓν τῷ μέρῳ coniicit Scheff.

ibid.] ἐν ante τῷ μέτρῳ om. Par. 1.

69, 1.] μέτρῳ. — βίῳ Vind. Port. ad marg. sub γρ. Heins. Scheff.

ibid.] Post μέτρῳ virgulis interpungit Port., invito Walz.

ibid.] τηρῶν. — πληρῶν Vind.

69, 2.] Ante πολλῶν add. ἐκ v. Dox. 311, 17. τινὲς δὲ ἐκ πολλῶν ἀναγινώσκουσι.

69, 3.] ἐπαινέσειε. — ἐπενέσειε Ald. Iunt. ἐπαινέσει Lips. ἐπαινέσαι Vind. ἐπαιοινέσῃ Mon. 2. ἐπαινέσῃ Par. 1. ἐπαινέσοι Mon. 1.

ibid.] περὶ τῆς πενίας Vind. Dox. 311, 18. 314, 28. 315, 2. et sine τῆς Lips. περὶ τὴν πενίαν rell.

69, 4.] ἐφιλοσόφησε Par. 1. Lips. Monn. 1. 2. Walz. ἐφιλοσόφησεν rell.

ibid.] Καὶ τί φησιν om. Vind.

ibid.] φησιν. — φησι Ald. Iunt. Edd.

69, 5.] Παραφραστικὸν om. Lips. Heins.

ibid.] Ὁ πενίᾳ κ. τ. λ. Theogn. Eleg. 181., ubi

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρὶ
Ἢ ζώειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.

ibid.] ἀγαπάτω. — ἀγαπάπω Lips.

σεῖν· ὡς ἄμεινον τοῦ βίου προαπελθεῖν ἢ τὸν ἥλιον* αἰσχύνης κτήσασθαι μάρτυρα. Καὶ ἃ μὲν ἐφιλοσόφησε* ταῦτα· πάρεστι δὲ ἰδεῖν ὡς καλῶς.*

[Τὸ τῆς αἰτίας.] Ὁ γὰρ πενίᾳ συζῶν πρῶτον* μὲν ἐν παισὶν ὢν ἀρετὴν οὐκ ἀσκεῖ, προϊὼν δὲ εἰς* ἄνδρας πάντα πράξει τὰ χαλεπώτατα· πρεσβεύων μὲν* γὰρ τὴν πατρίδα χρημάτων προήσεται, δημηγορῶν δὲ* πρὸς ἀργύριον φθέγξεται καὶ δικάζειν λαχὼν δωρο*δοκήσει ταῖς ψήφοις.*

70. [Ἐκ τοῦ ἐναντίου.] Οὐ μὴν οἱ πενίας ἀπηλλαγ*μένοι τοιοῦτοι· παῖδές τε γὰρ ὄντες ἀσκοῦσι τὰ κάλλιστα,* καὶ προϊόντες εἰς ἄνδρας πάντα δρῶσι περιφανῶς χορη*γοῦντες μὲν παρὰ τὰς ἑορτάς, ἐν δὲ ταῖς μάχαις εἰς*φέροντες.*

[Παραβολή.] Ὥςπερ γὰρ οἱ δεσμῷ κατειλημμέ*νοι δεινῷ τὸν δεσμὸν ἔχουσι τοῦ ποιεῖν κώλυμα, τὸν αὐ*τὸν τρόπον οἱ πενίᾳ συζῶντες τὴν ἀπορίαν τῆς* παῤῥησίας ἐμποδὼν ἀπειλήφασι.*

[Παραδείγματα.] Σκόπει τὸν Ἶρον, ὃς Ἰθάκης* μὲν

69, 6.] πεσεῖν in Heins. insignitum asterisco, quod quorsum nescit Scheff. πεσὼν malim ex Dox. 311, 23., ubi πε- ὼν νῶν Cod. Vind. et πεσεῖν Cod. Laur.

69, 7.] ἐφιλοσόφησε Par. 1. Lips. Monn. 1. 2. Heins. Walz. ἐφιλοσόφησεν rell.

69, 8.] ταῦτα. — τάδε Lips.

69, 9.] Τὸ τῆς αἰτίας om. Lips. Heins.

ibid.] πρῶτον. — πρῶτα Lips.

69, 10.] ἀσκεῖ. — ἀσκήσει Mon. 1.

69, 13.] φθέγξεται. — ε φθέγξηται Vind.

70, 1.] Ἐκ τοῦ ἐναντίου om. Lips. Heins.

ibid.] Οὐ μήν. - Οὐ μὲν Heins.

70, 2.] τε post παῖδες om. Lips.

70, 4.] Post μάχαις Scheff. „vellem comma poni, quoniam εἰσφέροντες absolute ponitur."

70, 6.] Παραβολὴ om. Lips. Heins.

ibid.] Ὥςπερ γὰρ Lips. Mon. 1. Dox. 273, 7. Ὥςπερ δὲ rell.

70, 8.] Post τρόπον eieci καὶ cum Par. 1. Vind. Catan., quod in rell.

70, 9.] παῤῥησίας. — παρησίας Vind.

ibid.] ἀπειλήφασι Par. 1. Vind. Walz. ἀπηλείφασι Lips. ἀπειλήφασιν rell.

70, 10.] Παραδείγματα. Recte: nam auctor, ut Sch. Ald. 25, 8., δύο τίθεικε παραδείγματα. Παράδειγμα Speng. Lemma om. Lips. Heins.

ibid.] Ἰθάκης. — Ἰθακησίων Edd.

εἷς ἐγεγένητο, τὴν αὐτὴν δὲ τοῖς ἄλλοις πολίταις* οὐ μετ-
ελάμβανεν ἄδειαν, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῷ τῆς ἐνδείας*
προςῆν, ὡς μεταθεῖναι τῇ πενίᾳ τὴν κλῆσιν· Ἀρναῖος*
71. γὰρ τὴν ἀρχὴν προκληθεὶς Ἶρος μετωνομάζετο, τὴν* ἐπω-
νυμίαν ἐκ τοῦ διακονεῖν κομισάμενος. Καὶ τί δεῖ* τὸν
Ἶρον εἰπεῖν; ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ὁ τῆς Ἰθάκης κρατῶν,* ἐπειδὴ
τῆς αὐτοῦ γῆς ἐπιβὰς πενίαν ἐσχηματίζετο, τῶν* τῆς πε-
νίας κακῶν μετελάμβανεν οἴκοι βαλλόμενος κἀκ*τῶν θε-
ραπαινίδων παροινούμενος. Οὕτω πενία καὶ μέ*χρι τοῦ δο-
κεῖν ἐστὶ χαλεπή.*
[Μαρτυρία παλαιῶν.] Διὸ θαυμάσαι τὸν* Εὐριπίδην
με δεῖ κακὸν** τὸ μὴ ἔχειν εἰπόντα, τὴν* δὲ εὐγένειαν 4.
ἀδύνατον εἶναι τὴν πενίαν μεταβαλεῖν.*
72. [Ἐπίλογος.] Ὥςτε πῶς ἔνεστι κατ' ἀξίαν θαυμά-*

70, 11.] εἷς ἐγεγένητο, ut Par. 1. Lips. Dox. 273, 10., sensu flagitari censet Klotz. εἰςεγένετο Ald. Iunt. εἷς ἐγένετο rell.

70, 13.] Ἀρναῖος usq. ad κομισάμενος repetit Etymol. M. 146, 8.

71, 1.] μετωνομάζετο. — μετονομάζετο Ald. Iunt. μετανομάζετο Edd. μετωνομάσθη Etymol. M.

71, 2.] ἐκ ante τοῦ om. Edd.

71, 4.] αὐτοῦ „das geschärfte Pronomen, fere interprete Klotz., müssen wir hier für passender halten, als das minder bezeichnende αὐτοῦ,“ ut Port. Heins. Walz.

ibid.] ἐσχηματίζετο. — εὐσχηματίζετο Mon. 2.

71, 5.] κἀκ τῶν. — καὶ τῶν Edd.

71, 6.] θεραπαινίδων. — θεραπανίδων Ald. θεραπενίδων Iunt.

71, 8.] Μαρτυρία παλαιῶν om. Lips. Heins.

ibid.] Post Διὸ add. δὴ Libb. sine Par. 1.

ibid.] θαυμάσαι. — θαυμαίσαι Ald.

ibid.] τὸν Εὐριπίδην κ. τ. λ. Phoeniss. 404. Matth., ubi

ΙΟΚ. οὐδ' ἡ 'υγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
ΠΟΛ. κακὸν τὸ μὴ 'χειν· — — —

71, 10.] δὲ εὐγένειαν Par. 1. Lips. Bene: nam v. Not. ad C. I. 60, 9. δ' εὐγένειαν rell.

ibid.] μεταβαλεῖν. — μεταβ λ λαβεῖν Vind.

72, 1.] Ἐπίλογος om. Lips. Heins.

σαι τὸν Θέογνιν τοιαῦτα περὶ τῆς πενίας φιλοσοφή*σαντα;*

Κεφ. έ.

Ὅρος ἀνασκευῆς.*

Ἀνασκευή ἐστιν ἀνατροπὴ προκειμένου τινὸς πράγ*ματος. Ἀνασκευαστέον δὲ τὰ μήτε λίαν σαφῆ μήτε ἀ*δύνατα παντελῶς, ἀλλ' ὅσα μέσην ἔχει τὴν τάξιν.* Δεῖ δὲ ἀνασκευάζοντας πρῶτον μὲν εἰπεῖν τὴν τῶν φη*σάντων διαβολήν, εἶτα ἐπιθεῖναι τὴν τοῦ πράγματος* ἔκθεσιν καὶ κεφαλαίοις χρήσασθαι τοῖσδε· πρῶτον μὲν* ἀσαφεῖ καὶ ἀπιθάνῳ, πρὸς τούτοις καὶ ἀδυνάτῳ, καὶ* ἀνακολούθῳ, καὶ ἀπρεπεῖ, καὶ τελευταῖον ἐπενεγκεῖν* τὸ ἀσύμφορον. Τὸ δὲ προγύμνασμα τοῦτο πᾶσαν ἐν* ἑαυτῷ περιέχει τὴν τῆς τέχνης ἰσχύν.*

72, 2.] τοιαῦτα περὶ τῆς πενίας φιλοσοφήσαντα. — μάλιστα δὲ ὢν περὶ τῆς πενίας ἐφιλοσόφησε. v. Dox. 315, 3. ἰστέον μέντοι, ὅτι ἔν τισι τῶν βιβλίων, μάλιστα δὲ ὢν περὶ τῆς πενίας ἐφιλοσόφησε, κεῖται.

ibid.] φιλοσοφήσαντα. — φιλοσοφίσαντα Iunt. φιλογοφίσαντα Ald.

Κεφ. έ.

72, 4.] Ὅρος. — περὶ Lips.

72, 5.] τινὸς om. Lips.

72, 7.] ἀλλ' ὅσα. — ἀλλὰ ὅσα Edd.

ibid.] τὴν ante τάξιν, ut Par. 1. Lips. Monn. 1. 2. Walz., om. rell.

72, 9.] ἐπιθεῖναι. — ἐπιθῆναι Mon. 2. Ald. Iunt. θεῖναι Lips.

72, 11.] πρὸς τούτοις Vind. Lips. Mon. 1. Dox. 337, 25. ad haec Catan. πρὸς τούτῳ rell.

ibid.] καὶ ante ἀδυνάτῳ om. Vind. Mon. 1.

72, 12.] καὶ ante τελευταῖον, ut Par. 1. Lips. Mon. 1. Walz., om. rell.

ibid.] ἐπενεγκεῖν. — ἐπάγειν Mon. 2.

72, 13.] τὸ ante ἀσύμφορον om. Par. 1. Mon. 2.

ibid.] ἐν ante ἑαυτῷ om. Par. 1. Mon. 2.

'Ἀνασκευή, ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ Δάφνην.*

[Ἐκ τῆς τῶν φησάντων διαβολῆς.] Ποιηταῖς* μὲν
73. ἀντερεῖν ἄλογον, αὐτοὶ δὲ πρὸς ἑαυτοὺς ἀντιλέγειν* ἐπαίρουσιν εἰς θεοὺς πρότερον λογοποιοῦντες τοιαῦτα.* Πῶς οὖν οὐκ ἄλογον θεῶν μὲν αὐτοὺς μηδένα ποιήσα*σθαι λόγον, ἡμᾶς δὲ λόγον ἔχειν τῶν ποιητῶν; Πάν*των μὲν οὖν ἤλγουν ἐγὼ προπηλακιζομένων θεῶν, Ἀπόλ*λωνος δὲ μάλιστα, ὃν ἡγεμόνα τῆς οἰκείας αὐτοὶ πεποί*ηνται· οἷα γὰρ περὶ τῆς Ἀπόλλωνος μεμυθολο*γήκασι Δάφνης.*

[Ἔκθεσις.] Δάφνη, φασί, γῆς προῆλθε καὶ* Λάδωνος· καὶ τὴν ὄψιν τῶν πολλῶν διαφέρουσα ἐρα*στὴν ἑαυ-

72, 15.] Ἀνασκευὴ κ. τ. λ. Huc recte Speng. „die rhetorische Ausarbeitung der ἀνασκευὴ und κατασκευὴ (C. VI. 77, 14.) über die Daphne ist in wechselseitiger Beziehung: letztere durchgeht alles Einzelne der Früheren, und widerlegt das oben Behauptete. Durch diese Gegensätze, die oft so strenge sind, dass sie sich decken, kann man viele Gebrechen nachweisen und entfernen."

ibid.] Ante Δάφνην add. τὴν Lips.

72, 16.] Ἐκ τῆς τῶν φησάντων διαβολῆς. — ἡ τῶν φησάντων διαβολὴ Vind. Lemma om. Lips. Mon. 1. Heins.

72, 17.] ἑαυτοὺς Lips. Dox. 332, 30. αὑτοὺς Ald. Iunt. Heins. αὐτοὺς rell.

73, 1.] πρότερον Lips. Dox. 332, 25. primum Catan. Bene: nam ita auctori adverbium convenientius adiectivo. cf. C. VII. 84, 11. C. VIII. 91, 8. C. XIII. 112, 20. πρότερον Par. 1. πρότεροι rell.

73, 2.] ποιήσασθαι. — ποιεῖσθαι Lips.

73, 4.] ἐγὼ om. Lips.

73, 5.] μάλιστα Dox. 333, 10. Speng. Walz. in Corr. coll. C. VI. 78, 2. inprimis Catan. μᾶλλον rell.

ibid.] οἰκείας. — οἰκίας Lips.

73, 6.] μεμυθολογήκασι Par. 1. Lips. Monn. 1. 2. Walz. μεμυθολογήκασιν rell.

73, 8.] Ἔκθεσις om. Lips. Heins.

ibid.] φασὶ Par. 1. ad marg. Monn. 1. 2. Heins. Walz. φησὶ rell.

ibid.] γῆς. — Γῆς „litera maiuscula propter imperitiores" malit Scheff.

73, 10.] ἑαυτῆς, ut Vind. Lips. Walz. Dox. 344, 5. 11. 364, 21. Cod. Mazarin. A. 86. ap. Boissonad. Anecd. Gr. I. 276., interprete sui Catan., om. rell.

τῆς ἐποιεῖτο τὸν Πύθιον. Ὁ δὲ ἐρῶν μὲν ἐ*δίωκε, διώκων δὲ οὐχ ᾕρει, ἀλλ' ἡ γῆ τὴν παῖδα* δεξαμένη ἄνθος ὁμώνυμον τῆς κόρης ἀνέδωκε, καὶ* μεταβεβλημένην ἐστεφανώσατο· καὶ τὸ φυτὸν στέφανος* εἰς Πύθιον τὸν τρίποδα διὰ πόθον τὸν ἐπὶ κό*ρῃ θνητῇ προτιθέμενος, καὶ τὸ
74. βλάστημα γνώρισμα* ποιεῖται τῆς τέχνης. Καὶ ἃ μὲν μεμυθολογήκασι τά*δε· πάρεστι δὲ ἔλεγχον λαβεῖν ἐκ τῶν ἐφεξῆς.*

[Ἐκ τοῦ ἀσαφοῦς καὶ ἀπιθάνου.] *Δάφνη Λάδωνος* προῆλθε καὶ* γῆς. Τίνα τοῦ γένους ἔχουσα πίστιν; ἡ μὲν γὰρ ἄνθρωπος,* οἱ δὲ φύσιν ἄλλην παρὰ ταύτην ἐκτήσαντο. Πῶς δὲ ὁ* Λάδων συνάπτεται γῇ ἐπικλύζων τοῖς ὕδασιν; οὐ*κοῦν ἅπαντες οἱ ποταμοὶ γῆς ἄνδρες ἐπονομάζονται·* πάντες γὰρ αὐτὴν ἐπικλύζουσιν. Εἰ δὲ ποταμοῦ προελήλυ*θεν ἄνθρωπος, ἄρα καὶ ποταμόν ἐστιν ἐξ ἀνθρώπων* προελθεῖν· διαδοχαὶ γὰρ δηλοῦσι τοὺς φύσαν-

ibid.] ἐδίωκε Par. 1. Lips. Mon. 1. Walz. ἐδίωκεν rell.

73, 11.] οὐχ ᾕρει. — οὐχ' ᾕρει Heins. οὐκ ᾕρει Iunt. οὐκ ᾕρει Edd.

73, 12.] τῆς κόρης. — γρ. τῇ κόρῃ Port. ad marg.

73, 14.] εἰς Πύθιον τὸν τρίποδα Par. 1. Vind. Lips. Mon. 1. Klotz. Dox. 334, 19. 347, 26. εἰς τὸν τρίποδα sine Πύθιον Bernh. εἰς τρίποδα τὸν Πύθιον rell.

ibid.] Ante κόρῃ add. τῇ Par. 1. Walz., invito Bernh.

74, 1.] μεμυθολογήκασι. — μυθολογοῦσι, ut Par. 1. Lips. Mon. 1. Dox. 334, 23., interprete fabulantur Catan., fere receperim.

74, 2.] ἐκ τῶν ἐφεξῆς et ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ut Vind., om. Par. 1. Mon. 2.

74, 3.] Ἐκ τοῦ ἀσαφοῦς om. Lips. Heins.

ibid.] καὶ τοῦ ἀπιθάνου, interpretibus et non probabili Verss., om. Libb.

74, 5.] οἱ δὲ — — — ἐκτήσαντο. — ὁ δὲ — — — ἐκτήσαντο Iunt. ὁ δὲ — — — ἐκτήσατο Edd.

ibid.] Post ἐκτήσαντο add. ἐκ τοῦ ἀπιθάνου ap. Dox. 336, 28. sqq., interprete ab incredibili Catan.

74, 6.] Ante γῇ eieci τῇ cum Par. 1. Lips. Dox. 336, 7. 337, 17. 20. 340, 10. 341, 31. 342, 19. 27. Sch. Mon. 600, 6.

ibid.] ὕδασιν. — ὕδασι Ald. Iunt. Edd.

74, 7.] ἐπονομάζονται Mon. 1. Walz. Edd. ἐπανομάζονται Ald. Iunt. ἀπονομάζονται Vind. ἐπωνομάζονται rell.

74, 9.] ἄρα. — ὥρα Vind.

ibid.] ἐστιν ἐξ ἀνθρώπων προελθεῖν. — ἐστι ἐξ ἀνθρώ-

τας. Τί* δὲ γάμον ποταμοῦ τε καὶ γῆς ὀνομάζουσι; τῶν αἰ*σθανομένων ὁ ὑμέναιος, ἡ δὲ γῆ τῶν αἰσθανομένων οὐ*πέφυκεν. Ἡ τοίνυν τὴν Δάφνην λογιστέον ἐν ῥεύμασιν, ἢ* τὸν Λάδωνα θετέον εἰς ἄνθρωπον.*

[Ἐκ τοῦ ἀδυνάτου.] Ἀλλ' ἤτω, συγκεχωρή*σθω τοῖς ποιηταῖς γενέσθαι τὴν Δάφνην γῆς τε καὶ* Λάδωνος. Ἡ
75. παῖς τεχθεῖσα παρὰ τίσιν ἐτρέφετο; κἂν* γὰρ συγχωρήσω τὴν γένεσιν, ἡ τροφὴ προῆλθεν ἀδύ*νατος. ποῦ γὰρ ἡ παῖς εἶχε τὴν δίαιταν; νὴ Δία πα*ρὰ τῷ φύσαντι; καὶ τίς ἀνθρώπων ἐν ποταμῷ φέρει* τὴν δίαιταν; ἐλάνθανεν ὁ

πῶν προελθεῖν Iunt. Edd. ἐστι ἐξ ἐνῶν προηλθεῖν Ald. ἐξ ἀνθρώπων ἔστι προελθεῖν Mon. 1. ἐξ ἀνθρώπων ἔστιν ἐλθεῖν Mon. 2. et sine ἔστιν Vind. ἐστιν ἐξ ἀνοῦ προελθεῖν Lips.

74, 10.] Τί δέ. — τί δαὶ Vind.

74, 11.] τε ante καὶ γῆς om. Lips.

ibid.] ὀνομάζουσι Par. 1. Lips. Mon. 2. Walz. ὀνομάζουσιν rell.

ibid.] αἰσθανομένων. — αἰσθανουμένων Vind.

74, 12.] ὁ ante ὑμέναιος, ut Vind. Lips. Dox. 340, 16. 342, 4. 29., om. rell.

ibid.] ὑμέναιος. — ὑμαίνεος Ald. Iunt.

ibid.] αἰσθανομένων. — αἰσθανουμένων Vind.

74, 14.] ἄνθρωπον. — ἀνθρώπους Par. 1. ad marg.

74, 15.] Ἐκ τοῦ ἀδυνάτου om. Lips. Heins.

ibid.] Ἀλλ' ἤτω. huc Speng. „diese Form ist um so mehr zu beachten, als in jener Phrase stets (ἀλλ') ἔστω gefunden wird.“ coll. Nicol. Progymn. C. V. 286, 19. ἀλλ' ἔστω, συγκεχωρήσθω νεφέλην συνιέναι τῷ Κρόνῳ. C. VI. 308, 3. ἀλλ' ἔστω, συγκεχωρήσθω τοῖς ποιηταῖς Πασιφάην ἡλίου γενέσθαι. 308, 13. ἀλλ' ἔστω, συγκεχωρήσθω Πασιφάην γενέσθαι ἡλίου πατρός. 311, 5. ἀλλ' ἔστω, συγκεχωρήσθω Τάνταλον ἐπὶ γάμον ἐλθεῖν καὶ τὴν παῖδα παρενεγκεῖν. ἀλλ' ἤτῳ Ald. Iunt. ἀλλ' ἔστω Port. Heins. ἄλλά τοι Par. 1. ad marg.

ibid.] συγκεχωρήσθω. — συγχωρήσθω Mon. 1.

74, 6.] Ante γῆς add. ἐκ Lips.

75, 1.] γὰρ post κἂν om. Lips.

ibid.] γένεσιν. — γένησιν Par. 1. Mon. 2.

75, 2.] ποῦ γὰρ ἡ παῖς usq. ad οὐκ ἐδέχετο γένεσιν repetit Ioann. Sicel. ad Hermog. Ideas. II, 1. in Walz. Rhett. Gr. VI. 360, 14.

75, 3.] καὶ τίς ἀνθρώπων usq. ad δίαιταν om. Ioann. Sicel.

75, 4.] Ante ἐλάνθανεν add. οὐκοῦν Ioann. Sicel.

πατὴρ ἀποπνίγων τοῖς νά*μασιν ἢ τρέφων τοῖς ῥεύμασιν. ἀλλ' ὑπὸ γῆν ἡ παῖς* διῃτᾶτο παρὰ τὴν φύσασαν; Οὐκοῦν ἐλάνθανε καὶ* θεατὴν οὐκ εἶχε λανθάνουσα· ἧς δὲ τὸ κάλλος ἐκρύπτε*το, πόθος οὐκ ἐδέχετο γένεσιν.*

[Ἐκ τοῦ ἀπρεποῦς.] Βούλει καὶ τοῦτο συγ*χωρῶμεν τοῖς ποιηταῖς. Πῶς ἤρα θεὸς καὶ πόθῳ* τὴν φύσιν ἐψεύδετο; ἔρως τῶν ὄντων τὸ χαλεπώτατον,* καὶ θεοῖς ἐπιμαρτυρεῖν ἀσεβὲς τὰ δεινότατα· εἰ μὲν* γὰρ πάντα νοσοῦσι θεοί, τί θνητῶν ἔτι διοίσουσιν;* εἰ δὲ τὸ δεινότατον ἔρωτα φέρουσι, τί τῶν πολλῶν ἠλ*λοτρίωνται τὸ χαλεπώτατον φέροντες; ἀλλ' οὔτε τὸ** πάθος οἶδεν ἡ φύσις, οὔτε 5.
ὁ Πύθιος ἐραστὴς κατε*φαίνετο.*

ibid.] ἀποπνίγων. — ἀποπνήγων Mon. 2.

ibid.] νάμασιν. — ὕδασιν Ioann. Sicel.

75, 6.] παρὰ τὴν φύσασαν om. Ioann. Sicel.

ibid.] ἐλάνθανε Par. 1. Vind. Lips. Mon. 2. Walz. ἐλάνθανεν rell.

75, 7.] ἧς δέ. — ἧς γὰρ Lips.

75, 8.] πόθος. — πάθους Ioann. Sicel.

ibid.] οὐκ ἐδέχετο γένεσιν Par. 1. Lips. Mon. 1. Klotz. Ioann. Sicel. οὐκ ἐδέχετο γέννησιν Mon. 2. γένεσιν οὐκ ἐδέχετο rell.

75, 9.] Ἐκ τοῦ ἀπρεποῦς om. Lips. Heins.

ibid.] Ante Βούλει eieci εἰ cum Par. 2. Vind. Lips. Mon. 2. Finckh. Speng. Bernh. Walz. in Corr. Agric. Dox. 336, 27. 337, 1. 17. 343, 30. coll. Nicol. Progymn. C. V. 286, 23. et C. VI. 309, 3. 311, 18. βούλει καὶ ταῦτα συγχωρῶμεν τοῖς ποιηταῖς Georg. Pachym. Progymn. C. V. 558, 18. βούλει (οῦ) συγχωρωμεν τοῦτο τοῖς ποιηταῖς.

ibid.] συγχωρῶμεν „ist, interprete Bernh., für einen Autor dieser Zeit weniger nothwendig.“ sed iubente Speng. recepi cum Finckh. Walz. in Corr. Catan. Agric. Dox. 337, 1. 18. 344, 1. συγκεχωρήσθω Vind. συγχωροῦμεν rell.

75, 12.] ἐπιμαρτυρεῖν. — μαρτυρεῖν Vind. Lips.

75, 13.] νοσοῦσι Lips. Walz. in Corr. νοσοῦσιν rell.

75, 14.] φέρουσι Par. 1. Lips. Walz. φέρουσιν rell.

75, 15.] χαλεπώτατον. — χαλεπώτερον Par. 1. Vind.

75, 16.] Post φύσις add. τῶν θεῶν Speng. Walz. in Corr. coll. C. VI. 79, 14. Θεῶν ante οἶδεν addendum coniicit Scheff.

ibid.] ἐραστὴς κατεφαίνετο. — ἀρεστὴς ἀπεφαίνετο (ἐ, κατ) Vind.

76. [Ἐκ τοῦ ἀνακολούθου.] Πῶς δὲ διώκων τὴν* κόρην ὁ Πύθιος θνητῆς ἐγένετο δεύτερος; ἄνδρες γυναι*κῶν ὑπερέχουσι, καὶ γυναῖκες θεῶν μεῖζον εἰλήφασι;* τὸ θνητοῖς ἐλαττούμενον πῶς καὶ θεοὺς ὑπερέβαλε; Τί* δὲ ἡ μήτηρ τὴν κόρην ἐδέχετο φεύγουσαν; τῶν φαύ*λων ὁ γάμος; καὶ πῶς αὐτὴ μήτηρ ἐγένετο; ἀλλὰ τῶν* ἀγαθῶν; καὶ τί τὴν παῖδα τῶν καλῶν ἀπεστέρησεν; ἢ* τοίνυν μήτηρ οὐ γέγονεν ἢ γενομένη φαύλη νομίζεται.*

[Ἐκ τοῦ ἀσυμφόρου.] Τί δὲ τοῖς οἰκείοις ἔρ*γοις ἡ γῆ διεμάχετο; ἐλύπει τὸν Πύθιον σώζουσα, καὶ* τὸν αὐτὸν πάλιν ἐψυχαγώγει παράγουσα; ψυχαγωγεῖν* οὐκ ἐχρῆν, εἰ λυπεῖν ἐβούλετο. Τί δὲ ὁ θεὸς ἐστεφανοῦ*το τὸ δένδρον παρὰ τοὺς τρίποδας; ἡδονῆς τὸ* βλάστημα γέγονε σύμβολον, ἀρετῆς δὲ μαντεία* τεκμήριον δείκνυται. πῶς οὖν συνῆψεν ὁ Πύθιος, ἃ* μὴ πέφυκε μίγνυσθαι; τί δὲ θνητὴ μὲν ἡ πρόφασις*, τὸ δὲ πάθος ἀθάνατον; Πέρας ἔστω τῶν ποιητῶν, μὴ* κατὰ ποιητὰς δόξω φθέγγεσθαι.*

76, 1.] Ἐκ τοῦ ἀνακολούθου. — Ἐκ τοῦ ἀκολούθου Lips. Lemma om. Heins.

76, 3.] ὑπερέχουσι Lips. Mon. 2. Walz. ὑπερέχουσιν rell.

76, 4.] Ante θνητοῖς add. ἐν Heins.

ibid.] πῶς ante καὶ θεοὺς om. Par. 1. Lips.

ibid.] ὑπερέβαλε. — ὑπερέβαλλε Lips.

ibid.] Τί δέ. — τί δαὶ Mon. 1.

76, 5.] τῶν φαύλων. — φαῦλον sine τῶν, ut Par. 1. Vind. Lips. Bernh., „verdient, interprete Finckh., wenigstens alle Beachtung.“ coll. C. XIII. 113, 8. 20. C. XIV. 119, 15.

76, 9.] Ἐκ τοῦ ἀσυμφόρου om. Heins.

ibid.] Τί δέ. — τί δαὶ Vind. Mon. 1.

76, 12.] ἐβούλετο. — ἠβούλετο malim: nam v. Not. ad C. II. 62, 3.

ibid.] Τί δέ. — τί δαὶ Vind.

76, 13.] τὸ δένδρον Par. 1. Lips. Mon. 1. Dox. 347, 25., annuente Catan. τόδε τὸ δένδρον Edd. τὸ δὲ δένδρον rell.

76, 14.] γέγονε Par. 1. Vind. Lips. Walz. γέγονεν rell.

ibid.] σύμβολον. — σύμβουλον Monn. 1. 2. Ald. Iunt.

ibid.] μαντεία. — μαντεῖα Vind. Ald. Iunt. μαντείας Mon. 2.

76, 15.] δείκνυται om. Vind.

76, 16.] τί δέ. — τί δαὶ Vind. Mon. 1.

76, 18.] φθέγγεσθαι. — φθεγγόμενος, ut Lips. Mon. 2. Dox. 349, 17., fere receperim.

Κεφ. ς′.

77. Ὅρος κατασκευῆς*.

Κατασκευή ἐστι προκειμένου τινὸς βεβαίωσις πρά*γματος. Κατασκευαστέον δὲ τὰ μήτε λίαν σαφῆ μήτε* ἀδύνατα παντελῶς, ἀλλ' ὅσα μέσην ἔχει τὴν τάξιν.* Δεῖ δὲ κατασκευάζοντας τοῖς ἐναντίοις χρήσασθαι τῆς* ἀνασκευῆς καὶ πρῶτον μὲν εἰπεῖν εὐφημίαν τοῦ φήσαν*τος, εἶτα ἐν μέρει θεῖναι τὴν ἔκθεσιν καὶ τοῖς ἐναντίοις* χρήσασθαι κεφαλαίοις· ἀντὶ μὲν τοῦ ἀσαφοῦς τῷ σαφεῖ, ἀντὶ* δὲ τοῦ ἀπιθάνου τῷ πιθανῷ, καὶ τῷ δυνατῷ ἀντὶ τοῦ ἀδυ*νάτου, καὶ τῷ ἀκολούθῳ ἀντὶ τοῦ ἀνακολούθου,

Κεφ. ς′.

77, 1.] Ὅρος. — περὶ Vind.

77, 2.] βεβαίωσις πράγματος. — πράγματος βεβαίωσις Lips.

77, 4.] ἀδύνατα παντελῶς. — λίαν ἀδύνατα Vind.

77, 5.] Post ἐναντίοις add. ἅπασι Lips.

ibid.] χρήσασθαι Par. 1. Vind. Lips. Mon. 1. An. Ep. I. 131, 27. χρῆσθαι rell.

ἀνα

77, 6.] ἀνασκευῆς. — κατασκευῆς Vind.

77, 8.] τοῦ ante ἀσαφοῦς, ut Sch. Ald. 31, 4., om. rell. Male: nam capita τῆς ἀνασκευῆς, in C. V. 72, 10. recensita et inde huc translata, definite exhibenda.

77, 9.] τοῦ ante ἀπιθάνου, ut Port. Heins. Dox. 359, 24., om. rell.

ibid.] τῷ ante δυνατῷ, ut Port. Heins. Walz. An. Ep. I. 131, 31., om rell. Male: nam capita haec, capitibus τῆς ἀνασκευῆς definite exhibitis opposita, item definite exhibenda.

ibid.] τοῦ ante ἀδυνάτου, ut Vind. Port. Heins., om. rell. Male: nam auctor, quum praepositiones sine περὶ omnes elisionem patiantur, non scripsisset ἀντὶ ἀδυνάτου, sed τῷ omisso ἀντ' ἀδυνάτου.

77, 10.] τῷ ante ἀκολούθῳ, ut Port. Heins. Dox. 360, 6. An. Ep. I. 131, 31., om. rell.

ibid.] τοῦ ante ἀνακολούθου, ut Vind. Port. Heins. Dox. 360, 6., om. rell.

ibid.] ἀνακολούθου. — ἀνακολούθῳ Lips. ἀκολούθου Heins.

ibid.] καὶ τῷ πρέποντι Lips. τῷ τε πρέποντι rell.

77, 11.] τοῦ ante ἀπρεποῦς om. Vind. Lips.

ibid.] ἀπρεποῦς. — ἀναπρεποῦς Lips.

καὶ τῷ πρέποντι* ἀντὶ τοῦ ἀπρέποῦς, καὶ τῷ συμφέροντι ἀντὶ τοῦ ἀσυμ*φόρου. Ἡ γυμνασία δὲ αὕτη πᾶσαν ἐν ἑαυτῇ περιέχει τὴν τῆς* τέχνης ἰσχύν.*

*Κατασκευή, ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ Δάφνην.**

[Ἐκ τῆς τῶν φησάντων εὐφημίας.] Ὁ ποιη*ταῖς ἀντερῶν αὐταῖς ἀντερεῖν δοκεῖ μοι ταῖς Μούσαις·* εἰ γὰρ ὅσα ποιηταὶ φθέγγονται ταῦτα τῇ τῶν Μου*σῶν διεξέρχονται γνώμῃ, πῶς οὐκ ἀντιλέγει αὐ*ταῖς ταῖς Μούσαις ὁ τὰ
78. ποιητῶν κακίσαι ζη*τῶν; Πάντων μὲν οὖν ἐγὼ τὴν γνώμην ἀποδέχομαι τῶν* ποιητῶν, πάντων δὲ μάλιστα τοῦ τὴν Δάφνην ἐρωμένην* εἶναι τοῦ Πυθίου φιλοσοφήσαντος· οἷα γὰρ εἰπόν*τος τινὲς ἀπιστοῦσι.

[Ἔκθεσις ἐκ τοῦ σαφοῦς.] Δάφνη, φησί, γῆς προῆλθε

ibid.] *τῷ* ante *συμφέροντι*, ut Vind. Lips. Port. Heins. Klotz. An. Ep. I. 131, 31., om. rell.

ibid.] *τοῦ* ante *ἀσυμφόρου* om. Lips.

77, 12.] *πᾶσαν* om. Lips.

ibid.] *ἐν ἑαυτῇ*, ut Vind. Mon. 1. An. Ep. I. 131, 32., om. rell.

77, 14.] *Κατασκευὴ κ. τ. λ.* v. Speng. ad C. V. 72, 15.

ibid.] Ante *Δάφνην* add. *τὴν* Lips.

77, 15.] *Ἐκ τῆς τῶν φησάντων εὐφημίας* om. Lips. Heins.

ibid.] *εὐφημίας*. — *εὐφιμίας* Ald. Iunt.

77, 17.] *τῶν* ante *Μουσῶν* om. Vind. Lips. Klotz.

77, 18.] *πῶς οὐκ ἀντιλέγει αὐταῖς ταῖς Μ.* et *πῶς οὐκ αὐταῖς ἀντιλέγει ταῖς Μ.*, ut Lips. Klotz. Bernh., suadet Catan. *πῶς οὐκ ἀντιλέγοι ταῖς Μ.* Vind. *πῶς οὐκ ἀντιλέγοι ταύταις ταῖς Μ.* Mon. 1. *πῶς οὐκ ἂν ἀντιλέγοι αὐταῖς ταῖς Μ.* rell.

77, 19.] Ante *ποιητῶν* omisi *τῶν* cum Par. 1. Vind. Lips. Klotz. Bernh.

ibid.] *κακίσαι*. — *κάκιστα* Harb.

78, 3.] *εἶναι* om. Vind. Lips.

78, 4.] *Ἔκθεσις ἐκ τοῦ σαφοῦς* ita collocanda recte censent Speng. et ap. Dox. 362, 13. sqq. coll. C. V. 73, 8. Lemma, quod om. Lips. Heins., positum post *Λάδωνος* in rell.

ibid.] *φησί*. — *φησὶν* Port. Heins. Walz.

ibid.] Ante *γῆς* add. *ἐκ* Port. Heins. Walz. Male, ut censet Bernh. coll. C. V. 73, 8. 74, 4.

καὶ* Λαδωνος.* Τί τοῦτο πρὸς θεῶν* ἄπιστον; οὐχ ἅπασι γένεσις ὕδωρ καὶ γῆ; οὐ σπέρ*μα τοῦ βίου τὰ στοιχεῖα προέρχεται; εἰ δὲ γῆς τε καὶ* ὕδατος ἅπαν ὃ γίνεται πρόεισι, βεβαιοῖ Δάφνη τὴν κοι*νὴν ἁπάντων γονὴν γῆς προελθοῦσα καὶ Λάδωνος. Γε*γονυῖα δὲ ὅθεν ἅπαντα γίνεται τὴν ὄψιν προεῖχε τῶν* ἄλλων καὶ μάλα εἰκότως· ἃ γὰρ πρῶτα γῆς ἀναδίδοται,* μετὰ τοῦ τῆς φύσεως προέρχεται κάλλους. πολλαὶ μὲν* γὰρ σωμάτων μεταβολαὶ καθεστήκασι, παρ' οἷς ὁρᾶ*ται τὸ κάλλος· τὸ δὲ πρῶτον φανὲν
79. τῶν πάντων ἐστὶν* ὡραιότερον. εἰκότως οὖν Δάφνη τὴν ἰδέαν προήνεγκε* πρώτη τῶν ἄλλων γενομένη τῆς γῆς.*

[Ἐκ τοῦ πιθανοῦ.] Διαφερούσης δὲ Δάφνης τὴν* ὄψιν ἠράσθη τῆς παιδὸς ὁ Πύθιος καὶ μάλα εἰκότως.* Πᾶν γὰρ εἴ τι καλὸν ἐν γῇ πολιτεύεται, προῆλθε θεῶν.*

78, 5.] Post Λάδωνος add. καὶ τὰ λοιπὰ Edd. „ut intelligatur, fere interprete Camer., repetendam esse narrationem fabulae supra (C. V. 73, 8.) expositae.“

78, 7.] οὐχ ἅπασι. — οὐκ ἅπασι Mon. 1. Ald. Iunt. Edd.

ibid.] σπέρμα. — σπέρματα Lips., annuente ut videtur Scheff.

78, 8.] Post βίου „nec absurde, ut fere Scheff., comma poneretur, nisi quis malit repeti οὐ σπέρματα τοῦ βίου, τοῦ βίου τὰ στοιχεῖα.

ibid.] προέρχεται. — παρέρχεται Edd.

78, 10.] ἁπάντων. — πάντων Lips.

78, 14.] σωμάτων. — σώματος Vind.

78, 15.] πάντων. — ἄλλων Vind.

79, 1.] ὡραιότερον Vind. Lips. Mon. 2. Klotz. Dox. 363, 16. coll. C. VI. 79, 6. ὡραιότατον rell.

ibid.] προήνεγκε. — διήνεγκε (προ) Mon. 1.

79, 3.] Ἐκ τοῦ πιθανοῦ om. Lips. Heins.

ibid.] δέ Δάφνης. — τῆς Δάφνης Klotz.

79, 5.] Πᾶν (μὲν add. Mon. 1.) γὰρ εἴ τι καλὸν Codd. cum Par. 2. omnes, Ald. Edd. Finckh. Klotz. Speng. Bernh. Walz. in Corr. Bast. ad Gregor. Cor. 105. Schaef., probantibus Catan. Agric. coll. C. VIII. 92, 1. 13. Nicol. Progymn. C. VII. 325, 23. πᾶν εἴ τι γέγονε. C. IX. 348, 19. πᾶν εἴ τι φαῦλον ἐξ ἑκάστου μανθάνουσα. Anonym. Progymn. C. VIII. 621, 11. ὥστε πᾶν εἴ τι ἐν οὐρανῷ καὶ ὑπ' οὐρανὸν ταπείνωσις συγχωρεῖ. C. IX. 625, 15. πᾶν εἴ τι τοιοῦτον κακίας ἁπάσης πέ-

εἰ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν τὸ κάλλος εὐδαιμονέστερον,* οἷς τὸ κάλλος δωρεὰ τῶν θεῶν, ἐραστὴν εἶχε τὸ κάλλος* θεόν· ἃ γὰρ οἱ θεοὶ δωροῦνται, στέργουσιν ἅπαντες.*

[Ἐκ τοῦ δυνατοῦ.] Ἐρῶν δὲ ὁ θεὸς προῃρεῖτο τὸ* πάθος ἰάσασθαι. Τοιαῦται γὰρ αἱ ἀρεταὶ πρὸς βίαν*
ἔχουσι κτώμεναι, καὶ πόνων χωρὶς ἀρετὴν οὐχ** ὑπάρχει* 6.
λαβεῖν. ὅθεν ἐπόνει ποθῶν, καὶ ποθῶν οὐ κατείληφε.* Πέρας γὰρ οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κατιδεῖν. ὅθεν ἐρᾶν τὸν* Πύθιον λέγουσιν οὐ γῆν, οὐ τὴν φύσιν τῶν θεῶν ἐξελέγχοντες,* ἀλλὰ τῆς ἀρετῆς τὴν φύσιν δηλοῦντες ὑπαίτιον· καὶ χα*ρακτηρίζει τὸ διῶκον τὸ διωκόμενον.

[Ἐκ τοῦ ἀκολούθου.] Φευγούσης δὲ τῆς παιδὸς* ἡ

φυκεν. Bene: nam auctoris, interprete Klotz., argumentatio haec: „Da Daphne von ausgezeichneter Schönheit war, liebte Apollon das Mädchen und zwar ganz natürlich. Denn alles was sich (wenn sich etwas) Schönes auf der Erde findet, ging von den Göttern aus. Wenn nun die Schönheit höher zu stellen ist, als alle irdischen Güter, so muss bei allen, denen die Schönheit von den Göttern verliehen ist, die Schönheit auch die Gottheit zum Liebhaber haben.“ πᾶς γὰρ εἴ τις καλὸς Heins. παῖς γὰρ εἴ τι καλὸν rell.

79, 8.] οἱ ante θεοὶ om. Lips. Bast. ad Gregor. Cor. 105.

ibid.] στέργουσιν ἅπαντες. — τέρπουσιν ἅπαντας Lips.

79, 9.] Ἐκ τοῦ δυνατοῦ om. Lips. Heins.

79, 10.] Τοιαῦται usq. ad κτώμεναι repetit Gregor. Cor. 106.

ibid.] Τοιαῦται Parr. 1. 4. ibiq. ad. marg. Lips. Walz. Edd. Gregor. Cor. ibiq. Bast. τοιαῦτα rell., non invito Camer.

ibid.] αἱ ante ἀρεταὶ om Gregor. Cor. Codd. a. b. c.

79, 11.] ἔχουσι κτώμεναι. — ἐπικτώμεναι Gregor. Cor. Cod. August.

79, 12.] ποθῶν ante οὐ κατείληφε Libb. γρ. πόνων in Mon. 1. superscript., ut, Speng. et Walz. in Corr. probantibus, quod ita gradatio sit, recipiendum censet Koen. ad Gregor. Cor. 105. coll. C. V. 73, 10.

79, 13.] ἔστιν. — ἔστι Iunt. Edd.

79, 14.] οὐ γῆν (Γῆν Bernh.) om. Vind. Heins. Walz.

ibid.] ἐξελέγχοντες. — ἐλέγχοντες Lips. Bernh.

79, 15.] τῆς ἀρετῆς τὴν φύσιν. — τὴν φύσιν τῆς ἀρετῆς Lips.

ibid.] ὑπαίτιον. v. Prolegg.

ibid.] χαρακτηρίζει. — χατακτηρίζει Ald. Iunt.

79, 17.] Ἐκ τοῦ ἀκολούθου om. Lips. Heins.

μήτηρ ἐδέχετο. Τὰ γὰρ θνητὰ πάντα τοιᾶςδε γέγονε*φύσεως· ἀφ' ὧν προῆλθον, ἐπὶ ταῦτα ἐπείγονται. διὸ* χωρεῖ Δάφνη πρὸς γῆν τῆς γῆς προελθοῦσα.*

80. [Ἐκ τοῦ πρέποντος.] Καὶ δεξαμένη τὴν κόρην* ἡ γῆ φυτὸν ἀνέδωκεν. Ἄμφω γὰρ ἔργα καθέστηκε γῆς* καὶ παρὰ ταύτην ἄνθρωποι πίπτοντες καὶ δένδρα* παρ' ἐκείνης φυόμενα.*

[Ἐκ τοῦ συμφέροντος.] Καὶ φανὲν τὸ φυτὸν* Ἀπόλλωνι τιμῆς γέγονεν αἴτιον. Θεοὶ γὰρ ἔξωθεν τῆς* ἑαυτῶν προνοίας οὐδὲ τὰ φυτὰ καταλείπουσιν, ἀλλὰ* καὶ στεφανοῦνται γινόμενα· ἀπαρχαὶ γὰρ γῆς θεοῖς ἀνα*τίθενται. Καὶ μαντικῆς γέγονε σύμβολον, προςῆκον οἶ*μαι καὶ τοῦτο. Τήν τε γὰρ κόρην Σωφρόνην ὀνο*μάζουσι, καὶ τὸ χρησμῳδεῖν σωφροσύνης προέρχεται.* οἷς τοίνυν ἠγνόησεν ἡ παῖς ἡδονήν, ἀρεταῖς ἀνατί*θεται· οὐ γὰρ ἦν ἰδεῖν τὸ

79, 19.] ἀφ' ὧν add. γὰρ Lips.

ibid.] προῆλθον — — ἐπείγονται. — προῆλθεν — — ἐπείγεται Lips., dubio utrum rectum sit Klotz.

ibid.] ἐπὶ ταῦτα om. Vind.

80, 1.] Ἐκ τοῦ πρέποντος om. Lips. Heins.

80, 2.] καθέστηκε Par. 1. Lips. Walz. καθέστηκεν rell.

80, 3.] παρὰ ταύτην. — περὶ ταύτην Lips.

ibid.] Ante ἄνθρωποι omisi οἱ cum Par. 1. Vind. Lips. Klotz. Dox. 365, 27. 30.

80, 5.] Ἐκ τοῦ συμφέροντος om. Lips. Heins.

80, 6.] ἔξωθεν. — γρ. ἔξω in Mon. 1. superscript.

80, 7.] προνοίας. — προνείας Ald. Iunt.

ibid.] καταλείπουσιν. — καταλείπουσι Edd.

80, 10.] κόρην. — κόρον Ald. Iunt. Edd.

ibid.] Σωφρόνην Heins. σωφρόνην, interprete sophronam Catan., rell. sine σωφρονεῖν Bernh. coll. C. XIII. 110, 7. σωφροσύνην Port. ad marg. sub γρ. Walz. σωφρονην eraso συ Par. 1.

ibid.] ὀνομάζουσι Lips. Klotz. ὀνομάζουσιν rell. sine νομίζουσι Bernh.

80, 11.] σωφροσύνης Vind. Lips. Mon. 1. Port. ad marg. sub γρ. Heins. Walz. σωφροσύνη Par. 1. Mon. 2. σωφρόνης rell.

80, 12.] ἠγνόησεν ἡ παῖς. — ἡ παῖς ἠγνόησεν Vind.

μέλλον ἀκρασίαν νοσήσαντα.* Ἐπὶ τούτοις θαυμάζω τοὺς ποιητάς, καὶ διὰ τοῦτο τὸ* μέτρον τιμῶ.*

Κ ε φ. ζ΄.

Ὅρος κοινοῦ τόπου.*

Κοινός ἐστι τόπος λόγος αὐξητικὸς τῶν προςόντων*
81. τινὶ καλῶν ἢ κακῶν. Εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ κοινῇ

80, 13.] *νοσήσαντα*, interprete qui laborat Catan., probant Bernh. et Walz. in Corr. ibi fere Klotz. „die Rede hält sich ganz allgemein und ein Sinn wie folgender: denn es konnte Niemand die Zukunft sehen, der an Unmässigkeit krankte, ist der allein passende. So wird namentlich der Accusativ des Participiums ohne Artikel sehr häufig gebraucht.“ *νοσήσασαν* Vind. Lips. Walz. et Dox. 366, 12., ubi *τινὰ τῶν βιβλίων νοσήσασαν ἔχει, τινὰ δὲ νοσήσαντα, ἀλλὰ κρείττων ἡ πρώτη γραφή.*

Κ ε φ. ζ΄.

80, 16.] *Ὅρος.* — *περὶ* Vind.

80, 17.] *λόγος.* — *λεγόμενος* Lips.

80, 18.] *τινὶ* om. Mon. 2.

ibid.] *καλῶν ἢ* ante *κακῶν* om. Vind. Walz. et ap. Dox. 462, 24., ubi *κακῶν δὲ εἰπὼν τὸν κατά τινος κοινὸν τόπον ἐδήλωσε μόνον· εἰ γὰρ καὶ ἔν τισι τῶν βιβλίων πρόσκειται τὸ ἢ καλῶν, οὐχὶ αὐτοῦ ἐστὶ τοῦ Ἀφθονίου, ἀλλ᾽ ἑτέρων τινῶν φιλοπόνων προσθήκη, καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ ἐν τοῖς πλείοσι τῶν βιβλίων μὴ εἶναι τοῦτο.* et ap. Sch. Ald. 46, 6., ubi *ἔοικεν ὁ Ἀφθόνιος τὸν ὑπέρ τινος κοινὸν τόπον μὴ εἰδέναι, ἐπειδήπερ ἐν μὲν τῷ ἐγκωμίῳ διαφορὰν κοινοῦ τόπου καὶ ἐγκωμίου οὐκ εἰσήνεγκεν, ἐν δὲ τῷ ψόγῳ εἰσήνεγκε. τὸ γὰρ ἐν τῷ ὅρῳ τοῦ κοινοῦ τόπου προσκείμενον ἢ καλῶν οὐχὶ τοῦ Ἀφθονίου φασὶν εἶναι, ἀλλ᾽ ἑτέρου· καὶ γὰρ καὶ οὐδαμοῦ ἐν τῇ τοῦ κοινοῦ τόπου διδασκαλίᾳ τοῦ ὑπέρ τινος κοινοῦ τόπου ἐμνημόνευσε, διόλου δὲ τοῦ κατά τινος.* huc Klotz. „Allein dies ist kein hinlänglicher Grund, die an sich richtige und nothwendige Definition zu verändern. Offenbar hat der Rhetor hier den *κ. τ.* hauptsächlich zum Nutzen einer Anklage im Auge, wie auch aus dem später gegebenen Beispiele erhellt, und eben desshalb hebt er den Tadel mehr im Verlaufe seiner Anweisung hervor. Derselbe Fall ist auch bei Hermog. (Progymn. C. VI. 29. *Ὁ κοινὸς τόπος προσαγορευόμενος αὔξησιν ἔχει τοῦ ὁμολογουμένου πράγματος, ὡς τῶν ἀποδείξεων ἤδη γεγενημένων. οὐ γὰρ ἔτι ζητοῦμεν, εἰ οὗτος ἱερόσυλος, εἰ οὗτος*

πᾶσιν* ἁρμόττειν τοῖς μετασχοῦσι τοῦ αὐτοῦ πράγματος· ὁ γὰρ* κατὰ προδότου λόγος κοινῇ πᾶσιν ἥρμοσε τοῖς κοινω*νοῦσι τῆς πράξεως. Δευτερολογίᾳ δὲ ἔοικε καὶ ἐπιλό*γῳ. διὸ προοίμιον μὲν ὁ κοινὸς τόπος οὐκ ἔχει, προοι*μίων δὲ πλαττόμεθα τύπον γυμνασίας ἕνεκα τῆς πρὸς* τοὺς νέους, μεθ' ἃ θήσεις κεφάλαια· πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ* ἐναντίου· εἶτα ἐποίσεις τὴν ἔκθεσιν οὐχ ὡς διδάσκων,* ἔγνωσται γάρ, ἀλλ' ὡς παροξύνων τὸν ἀκροώμενον· μεθ'* ἣν ἐποίσεις τὴν σύγκρισιν ἐκ παραθέσεως συνάγων τῷ* κατηγορουμένῳ τὸ μεῖζον· εἶτα γνώμην, κεφάλαιον οὕτω*

ἀριστεύς, ἀλλ' ὡς ἀποδεδειγμένου τὴν αὔξησιν ποιούμεθα.) Auch Theon bezieht seine Lehren über den κ. τ. zunächst auf eine vorzunehmende Anklage, (Progymn. C. VII. 222, 11. Τόπος ἐστὶ λόγος αὐξητικὸς ὁμολογουμένου πράγματος, ἤτοι ἁμαρτήματος, ἢ ἀνδραγαθήματος.) allein am Schlusse fügte er noch hinzu 226, 16. ἡ μὲν τῶν ἁμαρτημάτων αὔξησις ἐκ τούτων ἂν γένοιτο, τῶν δὲ ἐπαινετῶν ἐκ τῶν ἐναντίων., und überlässt dem Leser selbst das Weitere.“ Recepi igitur cum Libb. rell. et Bernh. Walz. in Corr. Catan. Matth. Ep. 124, 3. An. Ep. I. 132, 4. Dox. 372, 18. sqq. 380, 9.

81, 1.] μετασχοῦσι Par. 1. Lips. Port. Heins. Walz. μετασχοῦσιν rell.

81, 2.] κοινωνοῦσι τῆς πράξεως. — μετασχοῦσι τοῦ πράγματος Vind.

81, 4.] Post προοίμιον μὲν add. μὲν alterum Lips.

81, 5.] γυμνασίας. — γυμ- ας νασίου Vind.

81, 6.] κεφάλαια. — κεφάλαιον Par. 1.

ibid.] μὲν post πρῶτον recepi ex Lips. An. Ep. I. 132, 10. Dox. 384, 9. nam vide δέ, quod τῷ μὲν respondeat, abesse ex more scriptorum, quo post εἶτα, ἔπειτα, πρὸς τούτοις, praecedentibus πρῶτον μέν, δὲ non ponatur. cf. C. V. 72, 8. 10. C. VI. 77, 6. C. IX. 94, 5. C. X. 100, 7. C. XIII. 109, 12. 23.

81, 7.] ἐποίσεις τὴν ἔκθεσιν. — ἐπάξεις ἐποίσεις τὴν ἀπαγγελίαν καὶ πίστιν Mon. 1.

81, 10.] κατηγορουμένῳ. huc Dox. 390, 14. τί λέγεις τῷ κατηγορουμένῳ; καὶ μὴν ὁ κοινὸς τόπος οὐκ ἀεὶ αὔξησιν ἔχει κακῶν, ἵνα ἐν τῷ αὐτῷ κατηγορῶμεν, ἀλλὰ καὶ ἀγαθῶν· οὐκ ὤφειλεν οὖν εἰπεῖν τῷ κατηγορουμένῳ, ἀλλὰ τῷ παραβαλλομένῳ, ἢ τι τοιοῦτον· κ. τ. λ. unde παραβαλλομένῳ Lips. Bernh. coll. C. X. 97, 8.

καλουμενον, διαβάλλων τὴν τοῦ πράξαντος διάνοιαν·* εἶτα παρέκβασιν στοχαστικῶς κακίζων τὸν φθάσαντα* βίον· ἔπειτα ἐλέου ἐκβολήν· καὶ τελευταῖα τοῦ προγυ-* μνάσματος τὰ τελικὰ κεφάλαια, νόμιμον, δίκαιον, συμ-* φέρον, δυνατόν, ἔνδοξον, ἐκβησόμενον.*

28. Κοινὸς τόπος κατὰ τυράννου.*

[Προοίμιον ά.] Ὡς ἑστήκασι νόμοι καὶ δικα*στήρια παρ' ἡμῖν πολιτεύεται, νόμοις ὑπεχέτω τὴν κό*λασιν ὁ μηκέτ' εἶναι τοὺς νόμους ποιῶν. Εἰ μὲν γὰρ* ἔμελλε τὴν παροῦσαν δίκην διαφυγὼν δημοτικώτερος* ἔσεσθαι, τυχὸν ἄν τις αὐτὸν ἀφῆκε τῆς δίκης· ἐπειδὴ δὲ* τὸ παρὸν ἐκφυγὼν βιαιότερος ἔσται, ποῦ δίκαιον τυ*ραννίδος ἀρχὴν τὴν τοῦ παρόντος καταστῆναι συγγνώμην;*

[Προοίμιον β'.] Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες, ὅσοι* τὸ δικάζειν εἰλήχασιν, οὐδέν τι βλάβος ἐκ τῆς τῶν* κρινομέ-

81, 11.] διαβάλλων. — διαβάλλον Lips.
ibid.] τοῦ πράξαντος. — τοῦ πράγματος. v. Dox. 393, 26. ὁ μὲν ἐξηγητὴς τὴν τοῦ πράγματος διάνοιαν ἀνέγνω, καί φησιν, ὅτι πρᾶγμα λέγει ὁ Ἀφθόνιος αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον, καθ' οὗ τὸν λόγον ποιούμεθα, τυραννίδα, μοιχείαν, τὸ λιπεῖν τὴν τάξιν· τῶν δὲ βιβλίων τὰ πλείω τὴν τοῦ πράξαντος διάνοιαν ἔχει, καὶ ἔστιν κρείττων ἡ τοιαύτη γραφή.
81, 13.] ἐλέου. — ἐλαίου Lips. Mon. 2.
81, 14.] Ante τὰ τελικὰ add. θήσεις Lips.
ibid.] νόμιμον, δίκαιον, συμφέρον, δυνατόν, ἔνδοξον, ἐκβησόμενον. — νομίμῳ, δικαίῳ, συμφέροντι, δυνατῷ, ἐνδόξῳ, τῷ ἐκβησομένῳ. Vind.
82, 1.] Post τύραννου add. ἐκ τοῦ ἐναντίου Lips.
82, 2.] Προοίμιον ά om. Lips. Heins.
82, 4.] μηκέτ' εἶναι. — μηκέτι εἶναι Lips.
ibid.] μὲν post Εἰ om. Vind. Mon. 1., sed in Mon. 1. superscript.
82, 5.] Post ἔμελλε (ἤμελλε malim. v. Not. ad C. II. 62, 3.) Scheff. „vellem comma scribi, ut oratio fieret evidentior."
82, 7.] βιαιότερος. — βεβαιότερος Vind. τυραννικώτερος in Mon. 1. superscript.
ibid.] τυραννίδος ἀρχήν. — ἀρχὴν τυραννίδος Lips.
82, 8.] καταστῆναι. — καταστῆσαι Lips.
82, 9.] Προοίμιον β' om. Lips. Heins.
82, 10.] βλάβος. — βλάβης Mon. 2.

νων ἀφέσεως κέκτηνται, τυραννίδος δὲ ἄφεσις* ἐπὶ τοὺς δικάζοντας ἐποίσει τὴν βλάβην· οὐδὲ γὰρ τὸ* δικάζειν ἔτι καταλιμπάνεται τυράννου κρατήσαντος.*

[Ἐκ τοῦ ἐναντίου.] Δοκεῖτε δέ μοι μᾶλλον περὶ* τῆς τοῦ παρόντος διανοίας σκοπεῖν ἀκριβέστερον, εἰ τὰς* τῶν προγόνων λογιεῖσθε γνώμας. Ἡμῖν ὥςπερ* καλῶς ποιοῦντες οἱ πρόγονοι πολιτείαν εὗρον δυναστείας* ἀπηλλαγμένην καὶ μάλα δικαίως· ἐπειδὴ γὰρ ἄλλοτε* ἄλλαι τοῖς ἀνθρώποις τύχαι προςπίπτουσι καὶ μετα*ποιοῦσι τῶν ἀνθρώπων
83. τὰς γνώμας, ἐπανορθούμενοι* τὸ τῆς τύχης ἀνώμαλον τῇ τῶν νόμων ἰσότητι νόμους* ἐξεῦρον, μίαν πᾶσιν ἐξ αὐτῶν ἐργαζόμενοι γνώμην.* καὶ τοῦτο ταῖς πόλεσι γίνεται νόμος, ἐπανόρθωμα κα*κῶν, ὧν αἱ** τύχαι ποιοῦσιν.* 7.

[Ἔκθεσις.] Ὧν οὗτος οὐδὲν ἐνθυμούμενος βεβού-*λευταί τι βούλευμα κάκιστον, τὸν τῆς πολιτείας μετα-*θεῖναι θεσμόν. καὶ τοιαῦτα πρὸς ἑαυτὸν διελέγετο· τί*

82, 11.] τυραννίδος δὲ ἄφεσις. — τύραννον δὲ ἀφεθεὶς Lips. Malim aut τυράννου δὲ ἄφεσις, aut potius τύραννος δὲ ἀφεθείς, ut Dox. 408, 8. 12., interprete verum si tyrannus absolvetur Catan.

82. 14.] Ἐκ τοῦ ἐναντίου om. Lips. Heins.

82, 16.] λογιεῖσθε. — λογίσοισθε Par. 1. Mon. 2.

ibid.] Ἡμῖν ὥςπερ. — ὥςπερ ἡμῖν Heins.

ibid.] Post Ἡμῖν add. γὰρ Mon. 1. Walz.

ibid.] ὥςπερ καλῶς ποιοῦντες οἱ πρόγονοι. — οἱ πρόγονοι ὥςπερ καλῶς ποιοῦντες Par. 1.

82, 18.] δικαίως. — εἰκότως Mon. 1.

82, 19.] ἄλλαι. — ἄλλα Ald. Iunt.

ibid.] τύχαι. — εὐχαῖς Vind.

82, 20.] τῶν ἀνθρώπων τὰς γνώμας Par. 1. Vind. Lips. Klotz. Bernh. τὰς τῶν ἀνθρώπων γνώμας rell.

ibid.] Post γνώμας add. καὶ μεταβάλλουσιν Lips. Klotz. Bernh.

83, 2.] ἐργαζόμενοι. — ἐργαζόμοι Ald. ποριζόμενοι Vind. sed ἢ ἐργαζόμενοι altera manu superscript.

83, 3.] ἐπανόρθωμα. — ἐπανώρθομα Ald. Iunt.

83, 5.] Ἔκθεσις om. Lips. Heins.

83, 7.] ἑαυτόν. — αὐτὸν Vind.

ταῦτα θεοί; παρὰ τοὺς πολλοὺς ὀφθεὶς ἴσον καθά*παξ τοῖς ἄλλοις ἔχων ἀνέξομαι; καὶ μάτην ἐῶ τὴν* τύχην φιλοτιμεῖσθαι τὸν πλοῦτον, εἰ ταῦτα τοῖς πολλοῖς* ὑποστήσομαι; καὶ συνιόντες κρινοῦσι πένητες; καὶ* τὸ δοκοῦν τοῖς πολλοῖς νόμος προῆλθεν ἐμοί; τίς οὖν* ἔσται τούτων ἀπαλλαγή; καταλήψομαι τὴν ἀκρόπολιν,* καὶ τοὺς κάκιστα ἀπολουμένους ἐκποδὼν καταστήσομαι* νόμους· καὶ οὕτω νόμος ἔσομαι τοῖς πολλοῖς, οὐχ* οἱ πλείους ἐμοί. ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν διεξήρχετο οὐκ ἐπι*θεὶς τὸ πέρας· θεῶν γὰρ κατεκώλυσεν εὔνοια. Μὴ οὖν* δι' ὧν χάριν τοῖς θεοῖς ἐποφείλομεν, ταῦτα τουτονὶ καὶ* διασώσειε τήμερον.*

84. [Σύγκρισις.] Δεινὸν ὁ φονεύς, ἀλλ' ὁ τύραν*νος μεῖζον καθίσταται· ὁ μὲν γὰρ εἰς ἕνα παρατυχόν*τα μιαιφονεῖ, ὁ δὲ ὅλας μεταβάλλει τὰς τῆς πόλεως τύ*χας. ὅσῳ τοίνυν

83, 8.] παρὰ τοὺς πολλούς. huc Sch. Ang. 39. et Dox. 410, 19. ἡ παρὰ ἀντὶ τοῦ ὑπέρ. unde ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς Mon. 1.

ibid.] ἴσον. — ἶσον Lips. Port. Heins. Edd.

ibid.] καθάπαξ τοῖς ἄλλοις ἔχων. — καθάπαξ ἔχων τοῖς ἄλλοις Par. 1. τοῖς ἄλλοις ἔχων καθάπαξ Lips.

83, 11.] Post κρίνουσι add. με Vind. Walz.

83, 13.] καταλήψομαι. — καταλείψομαι Lips.

83, 14.] ἐκποδών. — ἐκ ποδῶν Edd. ἐκ πολλῶν Harb.

83, 15.] οὕτω. — οὕτως Par. 1.

ibid.] οὐχ οἱ πλείους. — οὐχ' οἱ πλείους Lips. Heins. οὐχὶ πλείους Mon. 2.

83, 17.] κατεκώλυσεν. — διεκώλυσεν Port. Heins. διεκώλυσε Lips. Bernh.

ibid.] εὔνοια. — πρόνοια Lips. Bernh.

83, 18.] Ante χάριν add. τὴν Vind.

ibid.] τουτονὶ Libb. sine Par. 1., ubi τοῦτον, omnes et Dox. 410, 20. Sch. Ang. 39.

ibid.] καὶ post τουτονί, ut Par. 1. Dox. 410, 21. 29. Sch. Ang. 39., om. rell., ut videtur, ex iis, quae Dox. 410, 28. et Sch. Ang. 39. παρέλκει τὸ καὶ κατ' ἔθος Ἀττικόν.

83, 19.] διασώσειε. — διασώσειεν Vind.

ibid.] τήμερον. — σήμερον Lips.

83, 20.] Σύγκρισις om. Lips. Heins.

ibid.] ἀλλ' ὁ. — ἀλλὰ̊ Par. 1.

ibid.] τύραννος. — τύρανος Iunt.

84, 1.] Ante παρατυχόντα add. τὸν Mon. 1.

84, 2.] τῆς ante πόλεως om. Lips.

τὸ λυπεῖν ἐν βραχεῖ τοῦ πάντας μιαι*φονεῖν ὑπάρχει καταδεέστερον, τοσούτῳ ἀνδροφόνος* τυράννου φαυλότερον.*

[Γνώμη.] Ἕπεται τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις,* κἂν τὰ δεινότατα πράξωσι, τὴν γνώμην γοῦν ἐξε*λέσθαι τῆς πράξεως, μόνος δὲ τύραννος ἀκούσιον* εἰπεῖν οὐκ ἔσχε τὴν τόλμαν. εἰ μὲν γὰρ ἄκων ἐνεχείρει* τῷ τυραννεῖν, τυχὸν ἄν τις αὐτὸν ἀφῆκε τῆς γνώμης·* ἐπεὶ δὲ βεβουλευμένως ἔδρασε, ποῦ δίκαιον αἰτίας* ὑπεξελεῖν τὸ πρὸ τῶν ἔργων τῇ γνώμῃ γενόμενον;*

84, 4.] τοσούτῳ. — τοσούον τω Par. 1. τοσοῦτον Vind. Mon. 1.

ibid.] ἀνδροφόνος τυράννου, interprete homicida tyranno Catan., Vind. Monn. 1. 2. Ald. et sine τυράννου Lips. ἀνδροφόνος τυραννίδος Dox. 411, 7. ἀνδροφόνου τύραννος rell.

84, 5.] φαυλότερον. huc Sch. Mon. 616, 5. νῦν ἀντὶ τοῦ ἔλαττον. unde, ut videtur, ἐπ᾽ ἔλαττον Lips.

84, 6.] Γνώμη om. Lips. Heins.

ibid.] ἅπασιν, pro quo ἅπασι post ἀνθρώποις positum in Lips., om. Vind.

84, 7.] τὰ ante δεινότατα om. Vind. Lips.

ibid.] γοῦν, pro quo οὖν Mon. 1., ante γνώμην positum in Lips.

84, 8.] Ante τύραννος omisi ὁ cum Par. 1. Vind. Lips. Mon. 2. Klotz. Walz. in Corr.

ibid.] ἀκούσιον εἰπεῖν οὐκ ἔσχε (ἔχει in Mon. 1. superscript., ut Walz.] τὴν τόλμαν Vind. Lips. Monn. 1. 2. Klotz. Walz. in Text. et Corr. εἰπεῖν οὐκ ἔχει (ἔσχε Par. 1.) τὴν τόλμαν ἀκούσιον rell.

84, 11.] ἐπεὶ δέ. — ἐπειδὴ δὲ Mon. 1.

ibid.] βεβουλευμένως Vind. Lips. Monn. 1, 2. Ald. Iunt. Edd. Klotz. Sch. Mon. 616, 16. 19. consulto Catan. βεβουλευμένος rell.

ibid.] αἰτίας, ut Lips. Mon. 1. Walz. Klotz., om. rell.

84, 12.] ὑπεξελεῖν Codd. Ald. Port. ad marg. sub γρ. Walz. Edd. Klotz.; quod, quum αἰτίας abesset, mutatum narrat Walz. in ὑπεξελθεῖν, ut rell. probante Scheff.

ibid.] τὸ (ν eraso in Par. 1.) — — — γενόμενον Par. 1. Klotz., interprete crimen perpetratum Catan. τὸ — — — γινόμενον Vind. Lips. Mon. 1. Sed rell. τὸν (scil. τύραννον, ut Scheff.) — — — γενόμενον, quo repudiato Klotz. interpretatur „warum soll man das, was schon vor der That in der Absicht geschehen war, frei sprechen. Denn man kann nicht nur eine Person, sondern auch eine Handlung αἰτίας ὑπεξελεῖν.“

85. [*Παρέκβασις.*] *Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἄνθρω*ποι παρ' ὑμῖν οἱ κρινόμενοι τὸ παρὸν μόνον ὑπεύθυ*νον ἔχουσι, διὰ δὲ τὸ φθάσαν πολλάκις ἀφίενται. μό*νος δὲ ὁ παρὼν ἐπ' ἀμφοτέρῳ κρίνεται βίῳ· τό τε* γὰρ φθάσαν ἐπὶ μετρίοις οὐκ ἤγαγε, καὶ τὸ παρὸν* τῶν γεγενημένων ἐστὶ χαλεπώτερον, ὥστε ἀμφοτέρων ὑπε*χέτω τὴν δίκην, ὧν τε πρότερον καὶ ὧν μετ' ἐκεῖνα* λελύπηκε.**

[*Ἐλέου ἐκβολή.*] *Τίνες οὖν αὐτὸν ἐξαιτούμενοι* λύσονται; νὴ Δία παῖδες. ἀλλ' ὁπότ' ἂν ὀδύρωνται,* τότε παρεστάναι τοὺς νόμους νομίσατε, οἷς πολλῷ δή*που δικαιότερον ἢ τοῖς τούτου παισὶ τὴν ψῆφον ἐπε*νεγκεῖν· διὰ μὲν γὰρ τοὺς τούτου παῖδας ἡ τούτου τυραν*νὶς βεβαιωθήσεται, διὰ δὲ τοὺς νόμους τὸ δικάζειν* ὑμεῖς*

84, 13.] *Παρέκβασις* om. Lips. Heins.

85, 1.] *παρ' ὑμῖν* Par. 1. Lips. apud vos Catan. *παρ' ἡμῖν* rell.

85, 2.] *πολλάκις* om. Par. 1.

85, 3.] *ἐπ' ἀμφοτέρῳ.* — *ἐπ' αὐτῷ γε ἀμφοτέρῳ* Vind.

85, 4.] *ἐπὶ μετρίοις.* — *ἐπιμετρίοις* Ald. Iunt. *ἐπὶ μετρίου* Vind. Mon. 2.

ibid.] *ἤγαγε.* — *ἤνεγκε* Lips.

85, 6.] Ante *καὶ ὧν* add. *τε* Edd.

ibid.] *μετ' ἐκεῖνα.* — *μετὰ ταῦτα* Vind.

85, 7.] *λελύπηκε.* — *λελύπηκεν* Vind. Lips. Mon. 1.

85, 8.] Post *Ἐλέου ἐκβολή*, quod om. Heins., add. *ἐκ τῶν τελικῶν ἐλέγχων* Lips.

ibid.] *αὐτόν.* — *αὐτῶν* Lips.

85, 9.] *ὁπότ' ἄν.* — *ὁπόταν* Vind. Lips.

ibid.] *ὀδύρωνται.* — *ὀδύρονται* Vind. Mon. 2.

85, 11.] *δικαιότερον.* — *βοηθῆσαι* in Mon. 1. superscript.

85, 12.] *διὰ μὲν γάρ.* — *διὰ μέν γε* Vind.

ibid.] *τούτου* ante *τυραννίς*, ut Par. 1. Vind. Lips. Mon. 1. Walz. in Corr., om. rell., ut videtur, opinionis causa ex antecedentibus *τοὺς τούτου παῖδας* negligenter huc *τούτου* alterum repetitum. Male: nam bene Klotz. „Beide Male ist *τούτου* richtig und nothwendig, das erste Mal der Deutlichkeit willen, das andere Mal wegen des rhetorischen Gegensatzes, da es sich offenbar auf das folgende *ὑμεῖς* bezieht und durch den Ton der Stimme hervorgehoben werden muss; man erkläre also: denn durch seine Kinder wird **seine** Herrschaft befestiget, durch die Gesetze aber habt **Ihr** das Recht zu richten empfangen."

85, 13.] *βεβαιωθήσεται.* — *βεβαιώσεται* Vind.

παρειλήφατε, ὥςτε δι' οὓς ὑμεῖς δικασταὶ κα*θεστήκατε, τούτοις ἐστὲ δικαιότεροι τὴν ψῆφον ἐπε*νεγκεῖν.*

[Νόμιμον.] Καί τοι εἰ νόμος τοὺς ἐλευθεροῦν*τας τὴν πατρίδα τιμᾷν, τοὺς καταδουλουμένους κο*λάζεσθαι λείπεται.*

[Δίκαιον.] Δίκαιον δὲ τοσαύτην ἐν ὑμῖν ὑπο*στῆναι τὴν δίκην, ὁπόσην αὐτὸς κατειργάσατο.*

[Συμφέρον.] Λυσιτελήσει δὲ πεσὼν τύραννος· ἑστά-*ναι γὰρ παρασκευάσει τοὺς νόμους.*

[Δυνατόν.] Ῥᾷον δὲ τὴν τοῦ παρόντος ἐργάσα*σθαι
86. κόλασιν· οὐ γάρ, ὥςπερ αὐτῷ δορυφόρων ἐδέησεν* εἰς τὴν τῆς τυραννίδος ἐπίθεσιν, οὕτω καὶ ὑμῖν δε*ήσει συμμάχων εἰς τὴν τοῦ τυράννου κατάλυσιν, ἀλλὰ* δικαστῶν ἀρκέσει ψῆφος ὅλην ἀνελεῖν τυραννίδος τὴν* δύναμιν.*

85, 14.] ὑμεῖς παρειλήφατε. — ἡμεῖς παρειλήφατε Port. Heins.

85, 17.] Νόμιμον om. Lips. Heins.

ibid.] Καί τοι εἰ νόμος probat Scheff. in Not., sed in Text. scribit καὶ εἰ ποιεῖ ὁ νόμος cum Heins.

85, 18.] καταδουλουμένους. — καταδουλομένους Ald. Iunt.

85, 20.] Δίκαιον om. Lips. Heins.

ibid.] ἐν ὑμῖν Vind. Lips. a vobis Catan. ἐν ἡμῖν rell.

85, 21.] Post αὐτὸς fere inseruerim εἰς ὑμᾶς; nam in vos Catan. εἰς ἡμᾶς Dox. 404, 26. ἡμῖν Sch. Mon. 617, 10.

85, 22.] Συμφέρον. Λυσιτελήσει usq. ad 86, 4. δύναμιν om. Lips.

ibid.] Συμφέρον, pro quo Ξυμφέρον Port. Walz., om. Heins.

85, 24.[Δυνατὸν om. Heins.

86, 1.] τῆς ante τυραννίδος om. Monn. 1. 2. Ald. Iunt. Edd.

ibid.] ἐπίθεσιν. — ἐπίδειξιν Par. 1. Mon. 2.

ibid.] ὑμῖν scripsi pro ἡμῖν, ut Libb. vobis Catan.

86, 3.] ὅλην. — ὅλης Par. 1. Vind.

86, 4.] Post δύναμιν nihil add. Libb.; sed finem orationis i. e. capita Ἔνδοξον et Ἐκβησόμενον excidisse censet Speng. coll. C. VII. 81, 15. dicitque facile, quae exciderint, ea ex tota oratione intelligi et Sch. Ald. 39, 2. sqq. suppeditari. At v. Sch. Mon. 617, 12. σημείωσαι, ὅτι τὸ ἔνδοξον κατέλιπε καὶ τὸ ἐκβησόμενον· οὐ πᾶσι γὰρ ἀναγκαῖον χρῆσθαι, ἀλλὰ τοῖς λυσιτελοῦσι μόνοις. cf. Dox. 400, 10.

Κεφ. ή.

Ὅρος ἐγκωμίου.*

Ἐγκώμιόν ἐστι λόγος ἐκθετικὸς τῶν προςόντων τινὶ* καλῶν. Εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν κώμαις ᾄδειν τὸ πα-*λαιόν· κώμας δὲ ἐκάλουν τοὺς στενωπούς. Διενήνοχε* δὲ ὕμνου καὶ ἐπαίνου τῷ τὸν μὲν ὕμνον εἶναι θεῶν, τὸ* δὲ ἐγκώμιον θνητῶν, καὶ τῷ τὸν μὲν ἔπαινον ἐν βρα*χεῖ γίνεσθαι, τὸ δὲ ἐγκώμιον κατὰ τέχνην ἐκφέρεσθαι.* Ἐγκωμιαστέον
87. δὲ πρόςωπα τε καὶ πράγματα, καιρούς* τε καὶ τόπους, ἄλογα ζῶα καὶ πρὸς τούτοις φυτά. πρό*ςωπα μέν, ὡς Θουκυδίδην ἢ Δημοσθένην· πράγματα δέ,* ὡς δικαιοσύνην ἢ σωφροσύνην· καιροὺς δέ, ὡς ἔαρ ἢ* θέρος· τόπους δέ, ὡς λι**μένας ἢ κήπους· ἄλογα ζῶα,* ὡς ἵππον ἢ βοῦν· 8.
φυτὰ δέ, ὡς ἄμπελον ἢ ἐλαίαν.* Ἐγκωμιαστέον δὲ καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἕκαστον. κοινῇ* μέν, ὡς ἅπαντας Ἀθηναίους· ἰδίᾳ δέ, ὡς Ἀθηναῖον ἕνα.* Ἡ μὲν οὖν διαίρεσις αὕτη τοῦ ἐγκωμίου· ἐργάσαιο δὲ* αὐτὸ τοῖςδε τοῖς κεφα-

Κεφ. ή.

86, 5.] Ὅρος. — Περὶ Vind. Lips.

86, 6.] τινὶ om. Par. 1.

86, 7.] Εἴρηται δὲ οὕτως. — εἴρηται τὸ οὕτως Iunt.

ibid.] ἀπὸ τοῦ Lips. An. Ep. I. 132, 25. Dox. 194, 21. 374, 5. 414, 3. 25. Sch. Mon. 619, 22. cf. C. VII. 80, 18. ἐκ τοῦ rell.

86, 8.] κώμας δέ. — κώμας γὰρ Lips.

ibid.] Post ἐκάλουν add. οἱ παλαιοὶ Lips.

ibid.] Διενήνοχε Par. 1. Vind. Lips. Walz. Διενήνοχεν rell.

87, 3.] δικαιοσύνην. — δικαισύνην Iunt.

87, 4.] λιμένας. — λίμνας Lips.

ibid.] ἢ κήπους Lips. Klotz. Walz. in Corr. aut horti Catan. καὶ κήπους rell. Male: nam ἢ toto verborum nexu flagitatur.

87, 5.] ἄμπελον ἢ ἐλαίαν Par. 1. Lips. Klotz. An. Ep. III. 598, 16. vitis aut oliva Catan. ἐλαίαν (ἐλαῖαν Edd.) ἢ ἄμπελον rell.

87, 6.] καθ' ἕκαστον. — καθέκαστον Lips. Ald. Iunt. Edd.

87, 7.] Ἀθηναῖον. — Ἀθηναίων Edd.

87, 8.] δὲ αὐτὸ scripsi: nam v. Not. ad C. I. 60, 9. δ' αὐτὸ Libb. sine Vind., ubi δ' αὐτὴν, omnes.

87, 9.] κεφαλαίοις. — ἐγκωμίοις Lips.

λαίοις· προοιμιάσῃ μὲν πρὸς τὴν* οὖσαν ὑπόθεσιν· εἶτα θήσεις τὸ γένος, ὃ διαιρήσεις εἰς* ἔθνος, πατρίδα, προγόνους καὶ πατέρας· εἶτα ἀνατρο*φήν, ἣν διαιρήσεις εἰς ἐπιτηδεύματα καὶ τέχνην καὶ νό*μους· εἶτα τὸ μέγιστον τῶν ἐγκωμίων κεφάλαιον ἐποί*σεις τὰς πράξεις, ἃς διαιρήσεις εἰς ψυχὴν καὶ σῶμα* καὶ τύχην· ψυχὴν μέν, ὡς ἀνδρείαν ἢ φρόνησιν· σῶ*μα δέ, ὡς κάλλος ἢ τάχος ἢ ῥώμην· τύχην δέ, ὡς δυ*ναστείαν ἢ πλοῦτον ἢ φίλους· ἐπὶ τούτοις τὴν σύγ*κρισιν ἐκ παραθέσεως συνάγων τῷ ἐγκωμιαζομένῳ τὸ* μεῖζον· εἶτα ἐπίλογον εὐχῇ μᾶλλον προσήκοντα.*

Ἐγκώμιον Θουκυδίδου.*

[Προοίμιον.] Τιμᾶν ἄξιον τοὺς εὑρόντας τὰ χρήσιμα, οἷς ἐπορί*σαντο κάλλιστα, καὶ τὸ παρ' ἐκείνων φανὲν ἐπανατίθε*σθαι δικαίως τοῖς δείξασιν· οὐκοῦν Θουκυδίδην ἐπαινέσω* τοῖς λόγοις αὐτὸν τοῖς αὐτοῦ τιμᾶν προελόμενος. Ἅπαν*τας μὲν οὖν τοὺς εὐεργέτας τιμᾶσθαι καλόν, τοσούτῳ* δὲ μᾶλλον τὸν Θουκυδίδην τῶν ἄλλων, ὅσῳ τῶν ἁπάν*των εὗρε τὸ κάλλιστον· οὔτε γὰρ λόγων ἐν τοῖς

87, 13.] τὸ ante μέγιστον om. Vind.

87, 14.] εἰς ψυχήν. huc Scheff. „valde duriter dicitur; nec enim ψυχὴ est πρᾶξις. Quare suspicor deesse quidpiam, fortasse κατά, vel quid simile.“

87, 15.] ἀνδρείαν. — ἀνδρίαν Par. 1. Lips. Male: nam auctorem formis in — εία studere exempla docent frequentissima.

ibid.] ἢ φρόνησιν. — καὶ φρόνησιν Lips.

87, 16.] ἢ τάχος probat Klotz. καὶ τάχος Lips.

87, 17.] ἢ πλοῦτον ἢ φίλους, quod toto verborum habitu flagitatur, scripsi pro καὶ πλοῦτον καὶ φίλους, ut Libb.

87, 20.] Θουκυδίδου. — εἰς Θουκυδίδην Vind.

87, 21.] Προοίμιον, ut Ald. Iunt. Port. Edd., om. rell.

87, 22.] ἐπανατίθεσθαι. — ἐπανατίθεται Edd.

87, 23.] Θουκυδίδην. — θουκηδίδην Iunt.

87, 24.] αὐτοῦ. — αὑτοῦ Heins.

87, 25.] τιμᾶσθαι. — τιμᾶν Lips.

87, 26.] τὸν ante Θουκυδίδην om. Vind. Lips.

88. οὔσι* κρεῖττον ὑπάρχει λαβεῖν, οὔτε Θουκυδίδου περὶ τοὺς λό*γους σοφώτερόν ἐστιν εὑρεῖν.

[Γένος.] Προῆλθε τοίνυν Θουκυδί*δης ἐκ γῆς, ἣ καὶ βίον αὐτῷ παρέσχε καὶ τέχνην· οὐ γὰρ*ἑτέρωθεν γέγονεν, ἀλλ' ὅθεν οἱ λόγοι. Καὶ μητέρα βίου*τὰς Ἀθήνας εὑρὼν προγόνοις μὲν βασιλεῦσιν ἐχρήσατο,* καὶ τὸ τῆς τύχης αὐτῷ δυνατώτερον ἐκ τοῦ προτέρου* προελήλυθε γένους. Καὶ προςλαβὼν ἄμφω, γένους* ἰσχὺν καὶ πολιτείαν δημοτικήν, εἰς ἐπανόρθωσιν ἑκατέ*ρου τὸ παρ' ἑκατέρου φέρεται κέρδος, τὸ μὴ πλουτεῖν* ἀδίκως διὰ τῆς ἰσηγορίας ἐπανορθούμενος καὶ πολιτικὴν* ἔνδειαν τῇ παρὰ τοῦ γένους εὐδαιμονίᾳ συγκρύπτων.*

[Ἀνατροφή.] Καὶ τοιούτων φανεὶς τρέφεται μὲν πολιτείᾳ καὶ νόμοις,* ἃ τῶν ἄλλων ἀμείνω πεφύκασι. Καὶ πρὸς ὅπλα καὶ* νόμους ἅμα ζῆν ἐγνωκὼς φιλοσοφεῖν ὁ αὐτὸς καὶ στρα*τηγεῖν ἐβουλεύσατο, οὔτε τοὺς λόγους ὅπλων ἀποστερῶν* οὔτε τὰς μάχας ἐν μέρει τιθεὶς τῆς

87, 27.] οὖσι κρεῖττον ὑπάρχει. — οὖσιν ὑπάρχει κρεῖττον Lips.

88, 1.] περί. — παρὰ Lips. v. Dox. 438, 19. ἢ παρὰ — — — ἀντὶ τῆς περί.

88, 2.] ἐστιν. — ἔστιν Lips.

ibid.] Γένος, ut Port. Edd., om. rell. Genus Catan.

88, 3.] καὶ ante βίον om. Lips.

88, 4.] Ad Καὶ μητέρα κ. τ. λ. add. Πατρὶς Port.

88, 5.] Ad προγόνοις κ. τ. λ. add. Πρόγονοι Port.

88, 7.] προελήλυθε Mon. 2. Walz. ἐλήλυθε Lips. προελήλυθεν rell.

88, 8.] ἑκατέρου. — ἑκατέρας Vind.

88, 9.] παρ' ἑκατέρου. — παρ' ἑτέρου Lips. παρ' ἑκατέρας Vind.

ibid.] Ante τὸ μὴ add. καὶ Lips.

88, 12.] Ἀνατροφή, ut Port. Edd., om. rell. Educatio Catan.

ibid.] τοιούτων. — τοιοῦτος Edd.

ibid.] Ante πολιτείᾳ add. ἐν Edd.

πε-

88, 13.] πεφύκασι. — πεφύκασι φήνασι Mon. 1.

ibid.] Ad Καὶ πρὸς ὅπλα κ. τ. λ. add. Ἐπιτηδεύματα Port.

88, 16.] οὔτε τὰς μάχας κ. τ. λ. huc Scheff. „Contrarium profertur ab interpretibus hoc loco. Vereor ne hic quoque desit aliquid, scripseritque noster οὔτε τὰς μάχας

φρονήσεως, καὶ* μίαν ποιεῖται μελέτην, ὧν μίαν οὐκ εἶχε τὴν τέχνην, εἰς* ἓν συνάγων ἃ τῇ φύσει διέστηκεν.

[Πράξεις.] Ὡς δὲ εἰς ἄνδρας* ἀφίκετο, ἐζήτει καιρὸν εἰς ἐπίδειξιν, ὧν καλῶς προησκή*σατο. Καὶ ταχὺ παρέσχεν ἡ τύχη τὸν πόλεμον. καὶ τὰ* πεπραγμένα πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν οἰκείαν αὐτὸς ἐποιήσατο* τέχνην, καὶ φυλακὴ γέγονεν, ὧν ὁ πόλεμος ἤγαγεν· ἃ* γὰρ ἐποίουν ὡς ἕκαστοι, ταῦτα συγκρύπτειν οὐκ ἀφῆκε* τὸν χρόνον. Ἐξ ὧν ἁλι-
89. σκομένη μὲν ἔγνωσται Πλάταια,* δῃούμενα δὲ τὰ τῆς Ἀττικῆς ἐγνωρίζετο, καὶ περιπλεο*μένη παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐδηλοῦτο Πελοπόννησος.* ναυμαχίας εἶδεν ἡ Ναύπακτος· λαθεῖν οὐκ ἀφῆκε ταῦ*τα Θουκυδίδης συγγράφων. Λέσβος ἑάλω καὶ μέχρι* τοῦδε κηρύττεται. πρὸς τοὺς Ἀμβρακιώτας καθίστατο* μάχη, καὶ τὸ γεγονὸς οὐκ ἀφεῖλεν

λόγων, ut sit sensus, putasse partem prudentiae, neutrum altero privare." Sane hic aliquid deesse notat et Speng., sed coniicit aliud, quo eum bene sensui succurrere censet Walz. in Corr., οὔτε τὰς μάχας ἄνευ λόγων κ. τ. λ. vel, si hoc non oppositionis causa flagitetur, fere scribendum dicit καταφρονήσεως pro φρονήσεως, ut certe contrarium significetur. At omnia sana animadverte, et explica οὔτε τὰς μάχας ἐν μέρει (i. e. vicissim) τιθεὶς (repete τὰς μάχας) τῆς φρονήσεως (scil. ἀποστερῶν).

88, 18.] Πράξεις, ut Edd. et ad 88, 20. καὶ τὰ πεπραγμένα κ. τ. λ. positum in Port. Res gestae Catan., om. rell.

ibid.] δὲ εἰς. — δ' εἰς Vind.

88, 19.] ἀφίκετο. — ἀφίκεντο Iunt.

ibid.] προησκήσατο. — προςήκατο Mon. 2.

88, 21.] οἰκείαν. — οἰκεῖαν Ald. Iunt. Port. Heins.

ibid.] αὐτὸς om. Lips.

88, 23.] ἀφῆκε Vind. Lips. Mon. 2. Heins. Walz. ἀφῆκεν rell.

88, 24.] Πλάταια. v. Thucyd. II, 2. sqq.

89, 1.] τὰ τῆς Ἀττικῆς v. Thucyd. II, 19. sqq.

89, 2.] ἐδηλοῦτο respondere antecedentibus ἔγνωσται et ἐγνωρίζετο monet Walz. contra ἐδῃοῦτο, ut Monn. 1. 2.

ibid.] Πελοπόννησος. — Πελοπόνησος Mon. 2. Ald. Iunt. Edd. v. Thucyd. II, 23. sqq.

89, 3.] Ναύπακτος. v. Thucyd. II, 90. sqq.

89, 4.] Λέσβος. v. Thucyd. III, 50. sqq. et VIII, 23.

89, 5.] τοῦδε. — τούτου Lips. Mon. 1. ad marg. sub γρ.

ibid.] Ἀμβρακιώτας. — ἀμπρακιώτας Lips. v. Thucyd. III, 107. sqq.

ὁ χρόνος. δίκη* Λακεδαιμονίων οὐκ ἀγνοεῖται παράνομος.
Σφακτηρία* καὶ Πύλος, τὸ μέγα τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἔλα-
θεν ἔρ*γον. ὅθεν Κερκυραῖοι μὲν παρὰ τὰς Ἀθήνας ἐκκλη-*
σιάζουσι, Κορίνθιοι δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀντιφθέγγονται.* Αἰ-
γινῆται κατηγοροῦντες εἰς Λακεδαίμονα ἔρχον*ται. καὶ
σωφρονῶν μὲν ἐπ' ἐκκλησίας Ἀρχίδαμος,* Σθενελαΐδας δὲ
90. ἐπὶ μάχην κινῶν. καὶ πρὸς τούτοις ὁ* Περικλῆς πρεσβείαν
ἀτιμάζων Λακωνικὴν καὶ χαλε*παίνειν οὐ συγχωρῶν
Ἀθηναίους νοσοῦντας. ταῦτα* καθάπαξ παρὰ τῆς Θουκυ-
δίδου συγγραφῆς πρὸς ἅ*παντα τηρεῖται τὸν βίον.

[Σύγκρισις.] Εἶτα τίς αὐτῷ παραβαλεῖ* τὸν Ἡρόδοτον; ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν διηγεῖται πρὸς ἡδονήν,* ὁ δὲ πρὸς ἀλήθειαν ἅπαντα φθέγγεται· ὅσῳ δὴ τὸ πρὸς* χά**ριν 9.
τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἔλαττον, τοσούτῳ Ἡρόδοτος* τῶν Θουκυδίδου καλῶν ἀπολείπεται.

89, 6.] ὁ ante χρόνος om. Mon. 2. Ald. Iunt. Edd.
ibid.] δίκη Λακεδαιμονίων. v. Thucyd. III, 68.
89, 7.] Σφακτηρία καὶ Πύλος. v. Thucyd. IV, 8. sqq.
89, 8.] οὐκ ἔλαθεν ἔργον. — ἔργον οὐκ ἔλαθεν Mon. 1.
89, 9.] Κερκυραῖοι. v. Thucyd. I, 31. sqq.
ibid.] τὰς Ἀθήνας. — τοὺς Ἀθηναίους Lips.
ibid.] ἐκκλησιάζουσι Lips. Mon. 2. Walz. ἐκκλησιάζουσιν rell.
89, 10.] Κορίνθιοι. v. Thucyd. I, 37. sqq.
89, 11.] Αἰγινῆται. v. Thucyd. I, 67.
ibid.] Post Αἰγινῆται omisi δὲ cum Vind. Mon. 1. Catan. Dox. 444, 6.
89, 12.] Ἀρχίδαμος. v. Thucyd. I, 79. sqq.
89, 13.] Σθενελαΐδας. — σθενελαΐδης Lips. v. Thucyd. I, 85. sqq.
ibid.] ἐπὶ μάχην. — $\overset{\text{ἐπὶ}}{\text{πρὸς}}$ μάχην Mon. 1.
ibid.] ὁ Περικλῆς. v. Thucyd. II, 59. sqq.
90, 1.] χαλεπαίνειν. — χαλαιπένειν Ald. Iunt.
90, 3.] παρὰ τῆς Lips. Mon. 1. Port. Heins. Walz. παρὰ καὶ τῆς rell.
ibid.] συγγραφῆς. — γραφῆς Lips.
90, 4.] Σύγκρισις, ut Port. Edd., om. rell. Comparatio Catan.
ibid.] Εἶτα τίς. — εἶτά τις Port. Heins. Edd.
ibid.] παραβαλεῖ Vind. Lips. Walz. παραβάλλοι Port. Heins. παραβάλλει rell.
90, 6.] ὅσῳ δή. — ὅσῳ δὲ Lips. ὅσον δὴ rell.
90, 7.] τοσούτῳ Lips. τοσοῦτον rell.

'Επίλογος.] Πολλὰ ἦν ἕτερα* περὶ Θουκυδίδου διεξελθεῖν, εἰ μὴ τὸ πάντα ἐρεῖν τὸ* τῶν ἐπαίνων παρείλετο πλῆθος.*

Σοφίας ἐγκώμιον.*

[Προοίμιον.] Σοφίαν εὐτυχὲς μὲν λαβεῖν, ἐπαινέσαι δὲ πρὸς ἀξίαν* ἀδύνατον, ᾗ τοσοῦτον εὐδαιμονίας περίεστιν, ὡς κοινὸν* κτῆμα καταστῆναι θεῶν. Ἄλλος μὲν γὰρ ἄλλο τι τῶν* θεῶν ἐπετήδευσεν· Ἥρα τῶν γάμων ἐπιστατεῖ, πολέμων* Ἄρης μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς, πυρὶ παρεχάλκευσεν Ἥφαιστος,* Ποσειδῶν ἡγεῖται τοῖς πλέουσιν. ἄλλος ἄλλο τι τῶν θεῶν* ἐπησκήσατο, σοφίας δὲ ἅπαντες μετέχουσιν, ἰδίως δὲ* παρὰ πάντας ὁ Ζεύς· ὅσῳ γὰρ τῶν θεῶν ἐστὶ δυνατώ*τερος, τοσούτῳ πάντων κατέστη σοφώτερος. καὶ σοφία* Διῒ τὴν δυναστείαν πιστοῦται.

[Γένος ἢ Τροφή.] Καὶ θεοὶ μὲν αὐτὴν ἐκτή*σαντο σύμφυτον, τὸ δὲ κτῆμα προῆλθεν εἰς γῆν, καὶ* θεῶν παῖδες εἰς τὸν βίον ἠνέγκαντο. Διὸ καὶ θαυμάσαι* τοὺς ποιητάς μοι
91. περίεστιν, οἷς Παλαμήδην καὶ Νέστο*ρα, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν τοῖς πρώτοις σοφώτατος ᾄδεται,* θεῶν παῖδας ἐποίησαν οὐ καταστάντας τὴν φύσιν θεῶν·* ἢ γὰρ ἂν καὶ αὐτοὶ θεοὶ καθειστήκεσαν καὶ τῇ κοι*νωνίᾳ τοῦ γένους τὸ κοι-

90, 8.] 'Επίλογος, ut Port. Edd., om. rell. Epilogus Catan.

90, 9.] διεξελθεῖν. — εἰπεῖν Lips.

ibid.] ἐρεῖν. — διεξελθεῖν Lips.

90, 10.] παρείλετο πλῆθος. — πλῆθος παρείλετο Lips.

90, 11.] Σοφίας ἐγκώμιον. Hoc caput om. Vind.

90, 12.] Προοίμιον, ut Edd., om. rell. Prooemium Catan.

90, 14.] ἄλλο τι. — ἄλλοτι Iunt. Edd.

90, 15.] ἐπετήδευσεν. — ἐπησκήσατο Lips.

90, 16.] Ἥφαιστος. — ἥφαστος Ald.

90, 17.] ἄλλο τι. — ἄλλοτι Iunt. Edd.

90, 18.] μετέχουσιν. — μετέχουσι Ald. Iunt. Edd.

90, 19.] ἐστί. — ἔστι Lips.

90, 21.] Γένος ἢ Τροφή, ut Edd., om. rell. Genus Catan.

91, 1.] σοφώτατος. — σοφώτερος Lips.

91, 3.] ἢ. — γρ. οὐ Port. ad marg., quod convenire negat Scheff.

ibid.] καθειστήκεσαν. — καθειστήκεισαν Lips.

νὸν ἐδήλουν τῆς ἀρετῆς· ἀλλ' *οἷς τὴν θεῶν ἀρετὴν προςεκτήσαντο, θεῶν ἐνομίζοντο* παῖδες καὶ δοκοῦσι θεῶν, ὧν σοφία κτῆμα τοῦ γένους* προῆλθεν ὑπόμνημα.

[Πράξεις.] Σοφία τοίνυν ἐφ' ἑκάτερα κρατεῖ* τῶν καιρῶν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν πραγμάτων παρὰ τὴν εἰρήνην μόνον* εὐδοκιμεῖ, τὰ δὲ παρὰ τὸν πόλεμον μόνον θαυμάζεται,* μόνη δὲ σοφία τῶν ὄντων ἑκατέρων κρατεῖν ὡς ἑνὸς* ἐξεπίσταται· πολιτεύεται μὲν γὰρ κατὰ πόλεμον ὡς εἰ*ρήνην παντελῶς ἀγνοήσασα, τῆς δὲ εἰρήνης οὕτω μετέ-*σχεν ὡς ἀγνοοῦσα καθάπαξ τὰς μάχας. καὶ παρ' ἣν ἂν* κρατῇ, μόνης εἶναι νομίζεται· νομοθετεῖ μὲν γὰρ ἐν* εἰρήνης καιρῷ καὶ παντοδαποῖς ἡσυχίας εἴδεσι κέχρη* ται, τοῖς δὲ πολέμοις εἰςηγεῖται τὰς νίκας. καὶ σοφία* κρατεῖν ἐν τοῖς ὅπλοις παρέχουσα παρὰ τὰς ἐκκλησίας* ἄλλον οὐκ ἐᾷ κατορθοῦν, ἀλλ' ἐπ' ἀμφότερα κρατεῖν* οἶδεν ἐπίσης πο-

91, 4.] ἐδήλουν. — ἐδήλου Mon. 2.

91, 5.] τὴν ante θεῶν om. Edd.

ibid.] προςεκτήσαντο. — προςεκτήσατο Iunt.

91, 6.] κτῆμα om. Lips. v. et Dox. 455, 10. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν βιβλίων οὕτως ἔχει· καὶ δοκοῦσι θεῶν, ὧν σοφία τοῦ γένους προῆλθεν ὑπόμνημα. ἐνταῦθα (455, 2.) δὲ οὕτως ἔχει· καὶ δοκοῦσι θεῶν, ὧν σοφία κτῆμα τοῦ γένους προῆλθεν ὑπόμνημα. δεῖ δὲ προςλαβεῖν ἔξωθεν τὸν καὶ σύνδεσμον. et Sch. Mon. 626, 27. ἐν ἄλλοις οὐκ ἔστι τὸ κτῆμα, ἀλλὰ μόνον, ὧν σοφία προῆλθε τοῦ γένους ὑπόμνημα· κτῆμα οὖν ἐνταῦθα καὶ ὑπόμνημα τὸ αὐτό ἐστιν.

91, 7.] Πράξεις, ut Edd., om. rell.

91, 8.] τῶν πραγμάτων, ut Lips. Klotz. Bernh. Walz. in Corr., om. rell. quaedam res Catan.

ibid.] μόνον. — μόνην Lips. Iunt. Port. Heins. Edd.

91, 10.] ἑνός. — θεὸς Edd.

91, 12.] μετέσχεν. — κατέσχεν Lips.

91, 14.] κρατῇ. — κρατεῖ Mon. 2.

91, 15.] παντοδαποῖς Lips. Mon. 2. Walz. Boissonad. ex Cod. Mazarin. A. 86. in Anecd. Gr. II, 8. παντοδαπῆς rell.

91, 17.] παρέχουσα. — παρασχοῦσα Mon. 1., ubi hoc folium manu recentiore script.

λεμοῦντας καὶ μένοντας. Μόνη σοφία* τὰ θεῶν ὑποκρίνεται· μόνη γὰρ ὡς θεὸς τὸ μέλλον ἐπί*σταται. Αὕτη γεωργοῖς ἀνῆκε τὴν γῆν, καὶ τοῖς πλέουσι* νέμει τὴν θάλασσαν, οὔτε καρποὺς ὑπῆρχε λαβεῖν σοφίας* χωρίς, οὔτ' αὖ πάλιν
92. ἐπιβαίνειν νεὼς χωρὶς τοῦ σοφῶς* κυβερνήσοντος· ὥστε πᾶν εἴ τι θάλαττα φιλοτιμεῖται* καὶ ὅσα γῆ τοῖς ἀνθρώποις παρέχει, ταῦτα σοφίας κα*θεστήκασιν εὕρεσις. Αὕτη λαθεῖν οὐ κατέλιπεν, ἃ τῶν* ἀποῤῥήτων οὐρανὸς ἔχει παρ' ἑαυτῷ· καὶ γὰρ ὅσον ἥλιος* περιέρχεται κύκλον καὶ ἃ τῶν ἀστέρων περιέδραμεν ἕκα*στος, μόνη σοφία τοῖς ἀνθρώποις ἐξεῦρεν. Ἤδη καὶ* τὰ κατὰ γῆς σοφὸς οὐκ ἠγνόησε

91, 19.] *μένοντας.* huc Scheff. „Istuc *μένειν* ita usurpatum absolute, ut oppositum sit *τοῦ πολεμεῖν*, non memini me alibi observare. Quare suspicor deesse quidpiam, forte *ἐπὶ ἡσυχίᾳ.*"

91, 20.] Ante *θεῶν* add. *τῶν* Lips.

91, 21.] *πλέουσι.* — *πλέουσιν* Ald. Iunt. Edd.

92, 1.] *πᾶν εἴ τι.* — *πᾶν ὅ τι* Edd.

92, 2.] *καθεστήκασιν.* — *καθέστηκεν* Mon. 1.

92, 3.] *εὕρεσις* ob antecedentia *ταῦτα καθεστήκασιν* moleste dici itaque *εὑρέσεις* ex Lips. restituendum censet Klotz., probante Walz. in Corr. Sed nota illa non ab auctore aliena.

92, 4.] *παρ' ἑαυτῷ.* — *καθ' ἑαυτὸν* Lips.

ibid.] Ante *ἥλιος* add. *ὁ* Lips.

92, 5.] *περιέρχεται.* — *παρέρχεται* Lips.

ibid.] *ἕκαστος*, ut Mon. 1. Port. Hein. Walz., pro quo *ἕκαστον* Lips., om. rell.

92, 6.] *μόνη σοφία.* — *σοφία μόνη* Lips.

ibid.] Post *Ἤδη* add. *δὲ* Mon. 1.

92, 7.] Pro *τὰ κατὰ γῆς*, ut Bernh., olim *τὰ τῆς γῆς*, quod improbantes Scheff. „Atqui hoc praecessit iam. Quare ista lectio mihi valde est suspecta. Mallem *τὰ τῆς ζωῆς.*" et probante Walz. in Corr. fere Finckh. „Scheffer bemerkt dies mit Recht, nur scheint mit seinem Vorschlage nicht geholfen zu seyn. Da im Vorhergehenden Meer, Erde und Himmel aufgeführt sind, so kommt ietzt die Reihe an den Gegensatz des Himmels, die Unterwelt. Es ist zu lesen *τὰ κατὰ τῆς γῆς*, so dass das folgende *καὶ ὡς τελευτῶντες ἐσόμεθα* die Erklärung davon ist." *κατὰ γῆς* Mon. 2. *κατὰ γῆν* Mon. 1. *τὰ κατὰ γῆν* Lips.

ibid.] Ante *σοφὸς* add. *ὁ* Port. Heins. Walz., non abnuente Finckh.

ibid.] *ἠγνόησε* Lips. *ἠγνόησεν* rell.

καὶ ὡς τελευτῶν*τὲς ἐσόμεθα, μόνη σοφία παρέσχε. Τροίαν εἷλεν, ἣν* ἑλεῖν ὁ πολὺς οὐ δεδύνηται χρόνος, σοφὸν παρεστήσατο* βούλευμα. Καὶ Περσῶν ὅλην διέλυσε δύναμιν δι'* ἑνὸς κυροῦσα βουλεύματος. Ὁ Κύκλωπος ὀφθαλμὸς* διεφθείρετο βεβουλευκότος Ὀδυσσέως σοφώτερον. Ὥςτε* πᾶν εἴ τι κρατεῖ, σοφίας προῆλθεν.

[Σύγκρισις.] Εἶτα τίς αὐτῇ τὴν* ἀνδρείαν παραβαλεῖ; ἀλλ' ὁ ποιεῖν πέφυκε δύναμις, ἐκ* σοφίας κομίζεται· κἂν
93. τῆς ἀνδρείας ἀνέλῃς τὴν φρό*νησιν, κατηγορούμενον ἔμεινε.

[Ἐπίλογος.] Πολλὰ ἦν ἄλλα περὶ τῆς* σοφίας διεξελθεῖν, ἀλλ' εἰς ἅπαν ἐρεῖν τοῖς διεξιοῦσιν* ἀμήχανον.*

Κεφ. θ'.

Ὅρος ψόγου.*

Ψόγος ἐστὶ λόγος ἐκθετικὸς τῶν προσόντων τινὶ*

92, 8.] παρέσχε Lips. παρέσχεν rell.

ibid.] εἷλεν om. Mon. 1.

92, 10.] Περσῶν. — Τρώων Par. 1. ad marg. v. Dox. 456, 21. οἱ μὲν παλαιότεροι καὶ Τρώων ὅλην διέλυσε δύναμιν ἀξιοῦσιν ἀναγινώσκειν, καὶ οὐ Περσῶν, κ. τ. λ. Sch. Ald. 45, 24. ἕτεροι Τρώων ἀναγινώσκουσι. Annuit Catan., ubi Troianorum, me non invito.

ibid.] διέλυσε Lips. Mon. 2. Walz. διέλυσεν rell.

92, 11.] Ante κυροῦσα add. τοῦτο (τούτου Klotz.) Lips. Mon. 1.

92, 12.] διεφθείρετο. — ἐφθείρετο Par. 1. Monn. 1. 2. γρ. διεπείρετο Port ad marg., quod necesse esse negat Scheff.

92, 13.] πᾶν εἴ τι (εἴτι Edd.). — πᾶν ὅ, τι Port. Heins.

ibid.] Σύγκρισις, ut Edd., om rell. Comparatio Catan.

ibid.] Εἶτα τίς Edd. Walz. εἶτά τις rell.

92, 14.] παραβαλεῖ. — παραβαλλεῖ Mon. 2. Ald. Iunt. παραβάλοι Lips.

92, 15.] κομίζεται. — κομίζεται Par. 1. νομίζεται Monn. 1. 2.

ibid.] ἀνδρείας probat Klotz. ἀνδρίας Lips.

93, 1.] Ἐπίλογος, ut Edd., om. rell. Epilogus Catan.

Κεφ. θ'.

93, 4.] Ὅρος. — Περὶ Lips.

93, 5.] τινὶ om. Lips. Mon. 2.

κακῶν. Τόπου δὲ κοινοῦ διενήνοχε τῷ τὸν μὲν τόπον* ἐπάγεσθαι κόλασιν, τὸν δὲ ψόγον μόνην ἔχειν διαβο*λήν. Διαιρεῖται δὲ τοῖς αὐτοῖς κεφαλαίοις οἷςπερ καὶ* τὸ ἐγκώμιον, καὶ τοσαῦτα δεῖ**ψέγειν ὅσα καὶ ἐγκωμιά* ζειν· πρόςωπά τε καὶ πράγματα, καιρούς τε καὶ τόπους,* ἄλογα ζῶα καὶ πρὸς τούτοις φυτά. Ψεκτέον δὲ καὶ* κοινῇ καὶ καθ' ἕκαστον. Καὶ προοιμιαζόμενος ἐποίσεις* τὸ γένος, ὃ διαιρήσεις ὁμοίως τῷ ἐγκωμίῳ, καὶ τὴν* ἀνατροφήν, καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὴν σύγκρισιν, καὶ τὸν* ἐπίλογον οὕτω θήσεις ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐγκωμίοις.*

Ψόγος Φιλίππου.*

[Προοίμιον.] Οὔτε τὴν ἀρετὴν ἐπαίνων χωρὶς οὔτε τὴν κακίαν* ἔξω ψόγου προςήκει καταλιπεῖν, ὅτι καὶ δι' ἀμφοτέρων* ἓν καταλείπεται κέρδος ἐπαινουμένων μὲν

93, 7.] μόνην ἔχειν. — κοινὴν (γρ. ψιλὴν superscript.) μόνην ἔχειν Vind. ψιλὴν ἔχειν μόνην Lips.

93, 11.] ἄλογα. — ἄλλογα Ald. εὔλογα Lips.

93, 12.] καθ' ἕκαστον. — καθέκαστον Lips.

ibid.] προοιμιαζόμενος. — προοιμιαζομένοις Lips. Postea fere inseruerim μὲν ex Vind. Lips. v. Not. ad C. VII. 81, 6. nam πρῶτον latet in προοιμιαζόμενος (cf. C. VIII. 87, 9. C. XIII. 109, 17.) et εἶτα in ἐποίσεις.

93, 13.] ὃ διαιρήσεις. — καὶ διαιρήσεις Lips. Mon. 2.

93, 17.] Προοίμιον, ut Port. probante Camer., om rell. Prooemium Catan.

93, 18.] ἔξω ψόγου, non abnuente Klotz. ψόγων ἔξω Lips. ψόγον ἔξω Bernh. coll. Aelian. Nat. An. V, 12. καὶ οὐκ ἄν ποτε ἴδοις βλακεύουσαν μέλιτταν τῆς ὥρας ἐκείνης ἔξω ἐν ᾗ μαλακιεῖ τὰ μέλη.

ibid.] ὅτι. — ᾧ et ὅ. v. Dox. 469, 9. διάφορος ἡ παροῦσα γραφή· τὰ μὲν γὰρ τῶν βιβλίων διὰ τοῦ ω μεγάλου τὴν γραφὴν τὴν ᾧ καὶ δι' ἀμφοτέρων ἓν καταλείπεται κέρδος ἔχουσι· τὰ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ· καὶ τοῦτο διττῶς ἐκλαμβάνουσιν οἱ ἀναγινώσκοντες, οἱ μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ διὸ τοῦτο λέγουσιν εἶναι καὶ ὅμοιον τοῦτο νομίζουσιν τῷ ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις παρ' Ὁμήρῳ, οἱ δὲ ἄρθρον αὐτὸ εἶναι λέγουσιν, ἵν' ᾖ ὅτι τοῦτο γὰρ αὐτὸ δι' ἀμφοτέρων ἓν καταλείπεται κέρδος.

ibid.] καὶ post ὅτι om. Vind. Lips., abnuente Klotz.

93, 19.] ἓν καταλείπεται, probantibus Walz. in Corr. Dox. 467, 29. 468, 12. 469, 3. 9. 17. et interprete idem consequimur Catan., restituit Klotz. et explicat „Weder

ἀγαθῶν, κακι* ζομένων δὲ πονηρῶν. Ἅπαντας μὲν οὖν
94. ἀκοῦσαι κακῶς* δίκαιον τοὺς διακειμένους κακῶς, τοσούτῳ δὲ μᾶλλον ἁ*πάντων τὸν Φίλιππον, ὅσῳ καὶ πάντας πονηροὺς ὑπερ*έβαλε.

[*Γένος.*] Προῆλθε μὲν γὰρ ἔθνους, ὃ τῶν βαρβάρων* καθίσταται χείριστον, τόπον ἐκ τόπου δι' ἀνανδρίαν με-* ταβάλλειν ζητοῦντος· Ἀργεῖοι μὲν γὰρ τὸ πρῶτον* ἐξέωσαν, εἶτα πλανώμενοι πρὸς ἣν ἔχουσι καταπεφεύγα* σι· ταῖν δυοῖν δυστυχίαιν εἰς τὴν οἴκησιν χρώμενοι,* τοῖς μὲν κρείττοσιν εἴκοντες, τοὺς δὲ χείρους ἐκβάλλον*τες, ἐξ ἀνανδρίας καὶ πλεονεξίας οἰκεῖν βεβαίως οὐ συγ*χωρούμενοι. Καὶ γεγενημένος ἔθνους τοιούτου φαυλοτέ*ρας προελήλυθε πόλεως· Μακεδόνες γὰρ τῶν βαρβάρων* οἱ χείριστοι, Πέλλη δὲ τῆς Μακεδόνων γῆς τὸ φαυλό*τατον, ἐξ ἧς οὐδὲ

die Tugend darf man ohne Lob, noch die Schlechtigkeit ohne Tadel lassen, weil durch beides ein Vortheil zurückbleibt, sowohl durch das Lob der Guten, als durch den Tadel der Schlechten. Und wer kennt nicht den einen Vortheil, der durch beides erreicht wird?" additis fere his „hierdurch tritt das Rhetorische dieses Anfanges mehr hervor." ἐν περιλείπεται Lips. ἐγκαταλείπεται rell.

93, 20.] πονηρῶν. — ἀγαθῶν Vind.

ibid.] Ἅπαντας. — ἅπαντα Lips.

94, 2.] ὑπερέβαλε Lips. Port. Heins. Edd. Sch. Ald. 47, 20. Dox. 468, 1. 469, 23. ὑπερέβαλλε rell.

94, 3.] Γένος probat Camer. Genus Catan. Ἔθνος Port. Lemma om. rell.

94, 5.] ζητοῦντος. — ἐπιζητοῦντος Mon. 1.

94, 6.] Post ἔχουσι add. γῆν Lips. Klotz. Walz. in Corr., invitis rell. et Catan. Dox. 470, 5.

ibid.] καταπεφεύγασι ante πρὸς ἣν ἔχουσι positum in Lips.

94, 10.] Ad Καὶ γεγενημένος κ. τ. λ. add. Πατρὶς Port.

94, 11.] Μακεδόνες. — μακεδώνες Lips.

94, 12.] οἱ χείριστοι probat Scheff. in Not., sed in Text. καὶ χείριστοι cum Heins.

94, 13.] ἐξ ἧς usq. ad. ἄνθρωποι pertinent ad Demosth. Phil. III. 119. ὀλέθρου Μακεδόνος, ὅθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἦν πρότερον πρίασθαι.

ibid.] οὐδὲ δουλούμενοι. — καὶ δουλούμενοι Vind. v. Dox. 470, 15. διπλῆ ἡ γραφή· τινὰ μὲν γὰρ τῶν βιβλίων οὐδὲ δουλούμενοι ἔχουσιν, ἔνια δὲ καὶ δουλούμενοι χωρὶς τῆς οὐ κ. τ. λ.

δουλούμενοι χαίρουσιν ἄνθρωποι.* Καὶ τοιαύτης γῆς γεγονὼς προγόνοις ἐχρήσατο χαλεπω*τέροις τῆς γῆς· Φίλιππος γὰρ τούτῳ καθίστατο πρό*γονος κρατεῖν τῆς χώρας ἐκ τοῦ γένους οὐ συγχωρού*μενος· εἶτα Ἀμύντας
95. πατὴρ εἰς βασιλείαν ἑτέρων δεό*μενος· Ἀθηναῖοι γὰρ ἐληλαμένον κατήγαγον.

[Ἀνατροφή.] Καὶ* τοιούτων ὀφθείς, μένων παρ' Ἀθηναίοις ὡμήρευε καὶ* διατρίβων ἐπὶ μέσης τῆς Ἑλλάδος οὐ μετετίθει τῇ συ*νουσίᾳ τὸν τρόπον, ἀλλ' ἀκρασίαν βαρβαρικὴν ἐν Ἑλλη*νικοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἔφερε· καὶ διῃρημένων ἁπάντων* Ἕλλησι καὶ βαρβάροις, ἐφ' ἑκατέρων ἦν ὁ αὐτὸς πονη*ρίαν ἴσην ἐν οὐχ ὁμοίοις ἐργαζόμενος γένεσι.

[Πράξεις.] Καὶ πρῶ*τον μὲν κατεδουλοῦτο τὸ συγγε-

94, 14.] Ad Καὶ τοιαύτης κ. τ. λ. add. Πρόγονοι Port.

94, 16.] κρατεῖν usq. ad οὐ συγχωρούμενος. huc fere Scheff. „Atqui falsum hoc; fuit enim filius Argaei regis. cf. Iustin. VII, 2. Itaque vix dubito, quin hic aliqua exciderint.“ At nota auctorem videri sua de Philippo aliunde hausisse vel ipsum errasse.

94, 17.] Ad εἶτα Ἀμύντας κ. τ. λ. add. Πατὴρ Port.

95, 1.] Ἀθηναῖοι κ. τ. λ. huc fere Scheff. „At vero non ab Atheniensibus (Amyntam per Illyrios eiectum) servatum scribit Diodor. XIV, 92. XVI, 2., verum Thracibus. Non est mihi dubium, quin hic totus locus cum sequentibus corruptus sit et mutilus.“ Hinc ut videtur Θηβαῖοι κ. τ. λ., non invito Camer. v. Sch. Ald. 48, 6. et Dox. 471, 14. ἔν τισι τῶν βιβλίων Θηβαῖοι γράφονται.

ibid.] Ἀνατροφὴ probat Camer. Educatio Catan. Ἐπιτηδεύματα Port. Lemma om. rell.

95, 2.] τοιούτων in Heins. asterisco insignit.

ibid.] ὀφθεὶς in Heins. asterisco insignit.

ibid.] παρ' Ἀθηναίοις, interprete apud Athenienses Catan. cf. Sch. Ald. 48, 10. Dox. 471, 26. Sch. Mon. 635, 1. παρὰ Θηβαίοις Mon. 2. Port. Heins. Scheff. Walz.

95, 7.] γένεσι. — γένεσιν Lips.

ibid.] Πράξεις, ut Port. probante Camer., om. rell. Res gestae Catan.

95, 8.] μὲν post πρῶτον recepi ex Vind. Lips. Mon. 1., interprete quidem Catan. v. Not. ad C. VII. 81, 6. nam infra ὅθεν τῷ πρῶτον respondens est inde (ut Catan.) = deinde, εἶτα.

νὲς τὴν ἀπιστίαν οἷς προ*ῆλθεν ἐπιδεικνύμενος· ὅθεν ἐπιὼν τοὺς προςχώρους διέ*φθειρε, καὶ Παίονας λαβὼν
96. Ἰλλυριοὺς προςετίθετο,* καὶ Τριβαλλῶν ᾕρει τὴν γῆν ἐπιών, τοσαῦτα λαμβά*νων ὁπόσα τῶν γενῶν ἠτύχει προκείμενα. καὶ τὰ μὲν* σώματα τῶν βαρβάρων ᾕρει μαχόμενος, τὰς δὲ γνώμας* μετὰ τῶν σωμάτων οὐχ ᾕρει, ἀλλ' ὠνειροπόλουν ἀπό*στασιν οἱ τοῖς ὅπλοις δουλεύοντες, καὶ τοῖς λογισμοῖς* ὑπῆρχεν αὐτόνομα τὰ τοῖς ἔργοις δουλεύοντα. Καὶ* παραστησάμενος τοὺς τῶν βαρβάρων ὁμόρους, ὁδῷ*προϊὼν ἐχώρει παρὰ τοὺς Ἕλληνας. καὶ πρῶτον μὲν τὰς* ἐπὶ Θρᾴκης κατεστρέφετο πόλεις αἱρῶν μὲν* Ἀμφίπολιν, τὴν δὲ Πύδναν χειρούμενος καὶ Ποτίδαιαν* μετ' αὐτῶν ἐπαγόμενος, οὔτε τὰς Φερὰς ἔξω τῶν Παγα-*σῶν οὔτε Μάγνησσαν ἔξω τῶν Φερῶν ποιούμενος, ἀλλ'*

95, 10.] Ἰλλυριούς. — Ἰλυριοὺς Vind.

96, 1.] Τριβαλλῶν. — Τριβαλῶν Mon. 1.

ibid.] τὴν ante γῆν om. Mon. 1.

ibid.] ἐπιὼν om. Mon. 1.

96, 2.] ὁπόσα. — ὅσα Mon. 1.

ibid.] γενῶν. — ἐθνῶν Heins.

ibid.] προκείμενα, interprete expositae Catan. προςκείμενα Port. Heins. Walz. προπαρακείμενα Lips. παρακείμενα. v. Dox. 473, 4. τινὰ μὲν τῶν βιβλίων προκείμενα ἔχει, ἔνια δὲ παρακείμενα· ἄμεινον δὲ τὸ παρακείμενα κ. τ. λ.

96, 4.] σωμάτων. — ὀνομάτων Harb.

ibid.] ὠνειροπόλουν. — ὀνειροπόλουν Ald. Iunt.

96, 5.] οἱ ante τοῖς ὅπλοις om. Harb.

96, 6.] τὰ ante τοῖς ἔργοις om. Vind. Lips.

ibid.] δουλεύοντα. — δουλεύοντας Ald. Iunt.

96, 7.] τῶν ante βαρβάρων, ut Vind. Lips. Walz., om. rell.

96, 9.] αἱρῶν. — ἑλὼν Vind.

96, 10.] Ποτίδαιαν. huc Sch. Ang. 48. ἡ νῦν λεγομένη Βέῤῥοια. unde Βέῤῥοιαν in Mon. 1. superscript.

96, 11.] μετ' αὐτῶν ἐπαγόμενος. — μετ' αὐτῶν ἐπειγόμενος Ald. Iunt. ταῦτ' ἐπιτιθεὶς, καὶ παρὰ Θετταλοὺς ἐπειγόμενος in Mon. 1. manu diversa et literis paene erasis script.

96, 12.] Μάγνησσαν (Μάγνησαν Lips. Catan. Sch. Mon. 636, 2. sqq.) minus usitate exhibet auctor, quam Μαγνησίαν, ut Port. Heins. Walz.

ibid.] τῶν ante Φερῶν, ut Lips. Sch. Mon. 636, 4., om. rell.

ibid.] ποιούμενος. — ποιησάμενος Lips.

ὅλαι Θετταλῶν ἡλίσκοντο πόλεις καὶ ὥςπερ σύμβο*λον τοῦ γένους τὴν δουλείαν ἐφέροντο. Ἄξιον δὲ καὶ* περὶ
97. τῆς αὐτοῦ τελευτῆς διελθεῖν. ὡς γὰρ ἐπιὼν τὰ πολ*λὰ κατεστρέφετο καὶ παρασπονδῶν κατεδουλοῦτο τοὺς* σπενδομένους αὐτῷ, ἀγανακτοῦντες ἐπὶ τοῖς παρασπον* δηθεῖσιν οἱ θεοὶ πρέπουσαν αὐτῷ τελευτὴν ἐπηγάγον*το· οὐ γὰρ ἀνεῖλον μαχόμενον οὐδὲ μάρτυρα τῆς αὐτοῦ* τελευτῆς ἀριστέα ἐποίησαν, ἀλλ' ἐπ' αὐταῖς* ἡδοναῖς διαφθείρουσι καλὸν ἐντάφιον τοῖς Φιλίππου* κακοῖς πεποιημένοι τὰς ἡδονάς, ὡς ἂν κατ' ἄμφω τῆς* ἀκρασίας φέροιτο μάρτυρας καὶ βιοὺς καὶ κτεινόμενος.*

[Σύγκρισις.] Εἶτα τίς αὐτῷ παραθήσει τὸν Ἔχετον; ἀλλ' ὁ μὲν* μικρὰ τῶν ἄκρων ἀποστερῶν τὸ λοιπὸν εἴα τοῦ σώ*ματος, ὁ δὲ ὅλα μεθ' ὅλων διέφθειρε σώματα· ὅσῳ δὴ* χαλεπώτερον ὅλον ἢ μέρος διαφθειρόμενον, τοσούτῳ* Φίλιππος** Ἐχέτου δεινότερος. 11.

96, 13.] Θετταλῶν (Θεταλῶν Vind.). huc Scheff. „Puto σύμβολον τοῦ γένους denotare signum, quo ipsorum natio internoscatur ab aliis, et hic respectum fieri ad servitutem frequentissimam gentis huius, praesertim apud Graecos. At vero tale quidpiam de Thessalis haud legas. Itaque videndum, annon scribendum sit Θρᾳκῶν pro Θετταλῶν, quod et interpreti (?) placuisse videtur.“

ibid.] σύμβολον. — σύμβουλον Vind.

96, 14.] Ad Ἄξιον δὲ κ. τ. λ. add. Τελευτὴ Port.

ibid.] καὶ post Ἄξιον δὲ om. Heins.

96, 15.] διελθεῖν. — διεξελθεῖν Lips.

97, 3.] οἱ θεοί. — καὶ θεοὶ Heins. οἱ θεοὶ καὶ Mon. 2.

97, 5.] ἀριστέα. huc Scheff. „mihi valde suspectum est, nec enim opponitur ἡδοναῖς. Scribo plane ἀριστείαν.“

ibid.] Post ἐπ' αὐταῖς add. ταῖς Port. Walz. Edd.

97, 9.] Σύγκρισις, ut Port. probante Camer., om. rell. Comparatio Catan.

ibid.] Εἶτα τίς. — Εἶτά τις Port. Heins.

97, 10.] εἴα. — εἶτα Mon. 2.

97, 12.] ὅλον. — ἅπαν Vind. Lips.

ibid.] διαφθειρόμενον. — φθειρόμενον Vind.

[Ἐπίλογος.] Λήγειν ὁ Φίλιππος περιὼν* οὐκ ἠπίστατο, λήγειν δὲ ἀνάγκη τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον* διεξερχόμενον.*

Κεφ. ι.

Ὅρος συγκρίσεως.*

Σύγκρισίς ἐστι λόγος ἀντεξεταστικὸς ἐκ παραθέ*σεως συνάγων τῷ παραβαλλομένῳ τὸ μεῖζον ἢ τὸ ἴσον.* Δεῖ δὲ συγκρίνοντας ἢ καλὰ παραθεῖναι χρηστοῖς, ἢ* φαῦλα φαύλοις, ἢ χρηστὰ πονηροῖς, ἢ μικρὰ παραθεῖναι* τοῖς μείζοσι. Καὶ ὅλως ἡ σύγκρισις διπλοῦν ἐγκώμιόν* ἐστιν ἢ ψόγος ἐξ ἐγκωμίου καὶ ψόγου συγκείμενος. Καὶ πᾶς
98. μὲν* τόπος συγκρίσεως δεινὸς καθάπαξ καθέστηκε, μάλιστα* δὲ ὁ μικρὰ παραβάλλων τοῖς μείζοσι. Τοσαῦτα δὲ συγ*κρίνειν προςήκει ὅσα καὶ ψέγειν καὶ ἐγκωμιάζειν· πρό*σωπά τε καὶ πράγματα, καιρούς τε καὶ τόπους, ἄλογα* ζῶα καὶ πρὸς τούτοις φυτά. Οὐ δεῖ δὲ συγκρίνοντας* ὅλον ὅλῳ παραβάλλειν· ὕπτιον γὰρ τοῦτο καὶ οὐκ ἀ*γω-

97, 13.] Ἐπίλογος, ut Port. probante Camer., om. rell. Epilogus Catan.

ibid.] Λήγειν ὁ Φίλιππος περιών. — λήγειν δὲ Φίλιππος παριὼν Harb.

97, 14.] Post δὲ ἀνάγκη add. alterum δὲ Edd.

Κεφ. ι.

97, 16.] Ὅρος. — Περὶ Vind.

97, 18.] ἢ τὸ ἴσον om. Lips.

ibid.] ἴσον. — ἶσον Port. Heins. Edd.

97, 19.] καλά. — καλλὰ Iunt. κοιλλὰ Ald.

97, 22.] ψόγος. — λόγος Edd. auctore Camer., qui ita „ausus fui reponere λόγος, et idipsum interpretari. Et esse verum judico. Nam mentione encomii, i. e. laudationis, vituperatio quoque, qui est ψόγος indicatur ab autore."

ibid.] καὶ ψόγου, interprete et vituperatione Catan. et jubente jam Scheff., recepi cum Vind. Lips. Mon. 1. Bernh. An. Ep. I. 133, 14. Dox. 478, 18. 479, 26. 483, 29. 484, 1. 8.

98, 1.] καθάπαξ. — ἅπαξ (ad marg. γρ. καθάπαξ) Aug.

98, 2.] Ante μικρὰ omisi τὰ cum An. Ep. I. 133, 16.

98, 3.] ὅσα. — ὅσαπερ Vind. Mon. 2. ὁσάπερ Lips.

ibid.] καὶ ψέγειν om. Mon. 2.

98, 5.] Οὐ δεῖ δὲ συγκρίνοντας. — δεῖ δὲ συγκρίνοντας μὴ Vind. Lips.

98, 6.] ὅλον om. Edd.

ibid.] τοῦτο, ut Mon. 1.

νιστικόν· ἀλλὰ κεφαλαίῳ κεφάλαιον· ἀγωνιστικὸν γὰρ τοῦτό γε· ἐπεὶ τὸ διαιρεῖν ἐγκωμίου τρόπος, οὐ συγ*κρίσεως. σύγκρισις δὲ ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν, ἐπείπερ ὅλον* ἐστὶ τὸ προγύμνασμα σύγκρισις.*

Σύγκρισις Ἀχιλλέως καὶ Ἕκτορος.*

[Προοίμιον.] Ἀρετὴν ἀρετῇ συγκρῖναι ζητῶν ἀντεξετάζω τὸν Πη*λέως πρὸς Ἕκτορα· καθ' ἑαυτὰς μὲν γὰρ αἱ ἀρεταὶ τί*μιαι, παραβαλλόμεναι δὲ ζηλωτότεραι καθεστήκασι.*

[Γένος.] Γεγόνασι τοίνυν ἄμφω γῆς οὐ μιᾶς, ἐπαινουμένης δὲ ὅ*μως ἑκάτερος· ὁ μὲν γὰρ Φθίας, ὅθεν ὁ τῆς Ἑλλά*δος προῆλθεν ἐπώνυμος, ὁ δὲ Τροίας, ἧς οἰκισταὶ*
99. θεῶν οἱ πρῶτοι γεγόνασιν. ὅσῳ δὴ τὸ γεγενῆσθαι* χώρας ὁμοίας οὐ χεῖρον εἰς ἔπαινον, τοσούτῳ Ἕκτωρ* Ἀχιλλέως οὐκ ἀπολείπεται. Καὶ γεγονότες γῆς ἐπαι* νουμένης

Walz. An. Ep. I. 133, 20. Dox. 485, 14., om. rell. hoc Catan.

98, 8.] τοῦτό γε. — τὸ τοιοῦτον γεγένηται Lips. Bernh.

ibid.] τρόπος. — τόπος malit Scheff.

98, 9.] δὲ post σύγκρισις om. Lips.

98, 11.] Ante Σύγκρισις add. ἡ μελέτη Lips.

98, 12.] Προοίμιον, ut Port., om. rell. Prooemium Catan.

ibid.] συγκρῖναι. — συγκρίναι Lips. Ald. Iunt. Port. Heins.

98, 13.] καθ' ἑαυτὰς Lips. καθ' αὑτὰς rell.

ibid.] Post ἀρεταὶ add. τυγχάνουσι Lips. Bernh.

98, 14.] ζηλωτότεραι. — ζηλοτώτεραι Lips. Ald. Iunt. Edd.

ibid.] καθεστήκασι Lips. καθεστήκασιν rell.

98, 15.] Γένος ex Catan., ubi Genus, recepi. Πατρὶς Port. Lemma om rell.

ibid.] ὅμως. — ὁμοίως Vind. Walz. coll. C. X. 99, 2.

99, 1.] οἱ πρῶτοι probat Scheff. in Not., sed in Text. καὶ πρῶτοι cum Heins.

ibid.] γεγόνασιν. — γεγόνασι Iunt. Port. Heins. Edd.

ibid.] ὅσῳ Vind. Lips. Mon. 2. Dox. 481, 23. 489, 20. Sch. Ald. 50, 6. Sch. Mon. 641, 28. ὅσον rell.

99, 2.] οὐ χεῖρον Vind. Lips. Mon. 1. Dox. 481, 23. 489, 21. 24. Sch. Mon. 641, 28. οὐχ ἧττον rell.

ibid.] τοσούτῳ Mon. 2. Sch. Mon. 641, 29. τοσοῦτον rell.

99, 3.] ἀπολείπεται. — ἀπολίπεται Ald. Iunt.

ibid.] Ad Καὶ γεγονότες κ. τ. λ. add. Πρόγονοι Port.

ἀμφότεροι, ἄμφω τὴν ἴσην ἔσχον συγγένειαν·* ἑκάτερος γὰρ προῆλθε Διός. Πηλέως μὲν γὰρ Ἀχιλλεύς,* Αἰακοῦ δὲ Πηλεύς, καὶ Διὸς Αἰακός· Ἕκτωρ τε ὁμοίως* Πριάμου καὶ Λαομέδοντος, Λαομέδων δὲ προῆλθε Δαρ*δάνου, Δάρδανος δὲ Διὸς ἐγεγένητο παῖς. Καὶ προγό*νου γεγονότες Διὸς πατράσι παραπλησίοις ἐχρήσαντο·* Ἀχιλλεῖ μὲν γὰρ Αἰακὸς καὶ Πηλεύς, ὧν ὁ* μὲν αὐχμῶν ἐξαιρεῖται τοὺς Ἕλληνας, ὁ δὲ Λαπί*θας ἀνελὼν ἆθλον τῆς ἀρετῆς θεᾷ συνοικεῖν* ἐκληρώσατο· Ἕκτορι δὲ πρόγονος ὑπῆρχε Δάρδανος* θεοῖς τὸ πρώην συνδιαιτώμενος, πατὴρ δὲ Πρίαμος κρα*τῶν πόλεως τετειχισμένης ὑπὸ θεῶν. ὅσῳ δὴ παραπλή*σιον τὸ θεοῖς συνοικεῖν καὶ συνδιαιτᾶσθαι τοῖς κρείτ*τοσι, τοσούτῳ Ἕκτωρ Ἀχιλλεῖ παραπλήσιος.

100. [*Ἀνατροφή.*] Καὶ γεγο*νότες ἐκ τοιῶνδε προγόνων ἄμφω πρὸς ἀνδρείαν ἐτρά*φησαν· ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ Χείρωνι τρέφεται, τῷ δὲ Πρία*μος κατέστη τροφεὺς φύσει τῆς

99, 4.] ἄμφω τὴν om. Mon. 1., sed τὴν superscript.

99, 5.] Πηλέως. — πηλλέως Lips.

ibid.] γὰρ ante Ἀχιλλεὺς om. Lips.

99, 8.] ἐγεγένητο. — ἐγεγένετο Heins.

ibid.] Ad Καὶ προγόνου κ. τ. λ. add. Πατέρες Port.

99, 10.] μὲν post Ἀχιλλεῖ om. Vind.

ibid.] γὰρ post Ἀχιλλεῖ μὲν om. Vind. Lips. Bernh.

ibid.] Post Ἀχιλλεῖ μὲν γὰρ omisi πατέρες cum Vind. Lips. Bernh. Catan.

ibid.] ὧν ὁ μέν. — ὃν ὁ μὲν Lips.

99, 11.] ἐξαιρεῖται. — ἀπαλλάττει in Mon. 1. superscript.

99, 12.] ἀνελῶν. — ἀναιρῶν (γρ. ἀνελὼν ad marg. script.) Vind. ἀνηρηκὼς (γρ. ἀναιρῶν superscript.) Mon. 1.

ibid.] τῆς ante ἀρετῆς om. Vind.

99, 13.] ἐκληρώσατο. — ἐχρήσαντο (γρ. ἐκληρώσαντο superscript.) Mon. 1.

ibid.] Ἕκτορι. — ἕκτωρι Iunt. ἕκτωρι Ald.

99, 14.] πρώην. — πρῶτον Lips.

ibid.] συνδιαιτώμενος. — συνδηαιτώμενος Edd.

99, 15.] ὅσῳ Lips. Dox. 490, 1. Sch. Mon. 641, 30. ὅσον rell.

99, 16.] συνοικεῖν. — συνοικεῖ Ald.

99, 17.] τοσούτῳ Sch. Mon. 641, 31. τοσοῦτον Libb.

ibid.] Ἀνατροφή, ut Port., om. rell. Educatio Catan.

100, 1.] ἀνδρείαν. — ἀνδρίαν Lips. Mon. 1.

100, 3.] τροφεὺς φύσει. huc Scheff. „videtur quid de-

ἀρετῆς εἰςφέρων δι* δάγματα. τὸ δὲ τραφῆναι πρὸς ἀρετὴν ἴσον ὂν ἐπ' ἀμ*φοτέροις ἴσην αὐτοῖς ἐπιφέρει τὴν εὔκλειαν.

[Πράξεις.] Ἐπεὶ δὲ* εἰς ἄνδρας ἄμφω προῆλθον, ἐφ' ἑνὸς πολέμου τὴν* ἰσχὺν ὁμοίαν ἐκέκτηντο· πρῶτον μὲν γὰρ Ἕκτωρ ἡγεῖτο* τῶν Τρώων καὶ περιὼν Τροίας καθίστατο πρόβολος· ἔ*πειτα θεοῖς συμμαχούμενος ἔμενε καὶ κεῖσθαι πεσὼν παρ*έσχε τὴν Τροίαν· Ἀχιλλεὺς δὲ τῆς μὲν Ἑλλάδος ἐν τοῖς* ὅπλοις ἡγεῖτο, καὶ πάντας φοβῶν κατηγωνίζετο Τρῶας,* καὶ συναγωνιζομένην εἶχε τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ πεσὼν τοῦ* κρατεῖν ἀφῃρεῖτο τοὺς Ἀχαιούς. Καὶ ὁ μὲν ἡττηθεὶς* ἀνῃρεῖτο διὰ τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ δὲ πρὸς Ἀπόλλωνος* βαλλόμενος ἔπιπτε, καὶ γεγονότες ἄμφω παρὰ θεῶν, ἐκ* θεῶν ἀνῃρέθησαν· ὅθεν γὰρ τὸ γένος καὶ τὸ τοῦ βίου* τέλος εἰλήφασιν. ὅσῳ δὴ παραπλήσιον βίος καὶ θά*νατος, τοσούτῳ Ἕκτωρ Ἀχιλλεῖ παραπλήσιος.

esse inter ista duo. Puto istuc innuere, Priamum et bonam ei dedisse naturam sive indolem, quatenus fuit pater, et virtutem, quatenus fuit educator. Scripserit itaque τροφεύς, σὺν φύσει." contra quod Walz. „recte dativus: naturalem indolem virtutis praeceptis imbuens."

100, 4.] ἴσον. — ἶσον Lips. Port. Heins. Edd.

ibid.] ἐπ' ἀμφοτέροις (fortasse ἐπ' ἀμφοῖν) elicui ex ἐπ' ἀμφότερα, ut Vind. Lips. et ἐπ' ἀμφοτέροιν, ut rell. sed male: nam v. Not. ad C. I. 60, 1. et animadverte dualem verborum, quibus sit pluralis, ab auctore non usurpari.

100, 5.] Πράξεις, ut Port., om. rell. Res gestae Catan.

100, 6.] εἰς ἄνδρας ἄμφω. — ἀνδρείας εἰς ἄμφω Mon. 2.

100, 7.] ὁμοίαν. — ὁμοίως Mon. 1.

ibid.] ἡγεῖτο. — προηγεῖτο Lips.

100, 8.] καθίστατο. — καθίσταται Lips.

ibid.] ἔπειτα. — ἐπεὶ καὶ Heins.

100, 9.] συμμαχούμενος. — συμμαχόμενος Heins.

100, 11.] κατηγωνίζετο. — κατηγονίζετο Lips. Ald. Iunt. ἠγωνίζετο Vind.

100, 16.] γὰρ post ὅθεν om. Mon. 2.

100, 17.] εἰλήφασιν. — εἰλείφασιν Ald. Iunt.

ibid.] ὅσῳ Vind. ὅσον rell.

ibid.] παραπλήσιον. — παραπλήσιος Vind.

100, 18.] τοσούτῳ. — τοσοῦτον Libb.

[Ἐπίλογος.] Ἦν ἕτερα* πλείονα λέγειν περὶ τῆς ἀμφοῖν ἀρετῆς, εἰ μὴ τὴν δόξαν* ἄμφω παραπλησίαν εἶχον τῶν ἔργων.**

Κεφ. ια΄.

101. Ὅρος ἠθοποιΐας.* 12.

Ἠθοποιΐα ἐστὶ μίμησις ἤθους ὑποκειμένου προςώ*που. Διαφοραὶ δὲ αὐτῆς εἰσὶ τρεῖς· εἰδωλοποιΐα, προ*ςωποποιΐα, ἠθοποιΐα. καὶ ἠθοποιΐα μὲν ἡ γνώριμον ἔ*χουσα πρόςωπον, πλαττομένη δὲ μόνον τὸ ἦθος, ὅθεν* καὶ ἠθοποιΐα προςαγορεύεται· οἷον τίνας ἂν εἴποι λόγους* Ἡρακλῆς Εὐρυσθέως ἐπιτάσσοντος· ἐνταῦθα ὁ μὲν Ἡ*ρακλῆς ἔγνωσται, τὸ δὲ τοῦ λέγοντος ἦθος πλαττόμεθα.* εἰδωλοποιΐα δὲ ἡ πρόςωπον μὲν ἔχουσα γνώριμον, τε*θνεὸς δὲ καὶ τοῦ

ibid.] Ἐπίλογος, ut Port., om. rell. Epilogus Catan.

100, 19.] πλείονα. — πλείω Lips.

Κεφ. ια΄.

101, 1.] Ὅρος (Περὶ Vind.) κ. τ. λ. Hoc caput perpaucis immutatis verbis repetitur ap. Nicol. Progymn. C. XI. 381, 4. sqq: quod non a Nicolao ipso sed a librario quodam factum videtur Speng.

101, 3.] Διαφοραὶ δὲ αὐτῆς εἰσὶ τρεῖς· εἰδωλοποιΐα, προςωποποιΐα, ἠθοποιΐα. — διαφοραὶ δὲ ἠθοποιϊῶν καθεστήκασι τρεῖς· τὸ μὲν γὰρ εἰδωλοποιΐα, τὸ δὲ προςωποποιΐα, τὸ δὲ αὐτὸ ἠθοποιΐα Nicol.

ibid.] εἰδωλοποιΐα. — ἰδωλοποιΐα Ald. Iunt. Edd.

101, 4.] ἠθοποιΐα. καὶ. — ἠθοποποιΐα· καὶ Ald. Iunt.

ibid.] καὶ ἠθοποιΐα μέν. — ἠθοποιΐα μὲν οὖν ἐστιν Mon. 1.

ibid.] ἔχουσα. — ἔκουσα Ald.

101, 5.] πλαττομένη. — πλατωμένη Ald. Iunt.

ibid.] μόνον τὸ ἦθος. — τὸ ἦθος μόνον Nicol.

101, 6.] καὶ ante ἠθοποιΐα om. Nicol.

ibid.] τίνας. — τινὰς Edd.

ibid.] εἴποι. — εἴπῃ Nicol., invito Speng.

101, 7.] ἐπιτάσσοντος. — προςτάσσοντος Mon. 2. προςτάττοντος Nicol.

ibid.] ἐνταῦθα om. Mon. 2. Nicol.

ibid.] ὁ μὲν Ἡρακλῆς usq. ad πλαττόμεθα om. Mon. 2.

101, 8.] πλαττόμεθα. — πραττόμεθα Ald. Iunt.

101, 9.] τεθνεός. — τεθνεὼς Mon. 2. Ald. Iunt. Port. Edd. τεθνεότος Heins.

ibid.] Post τεθνεὸς δὲ (δὲ om. Mon. 2.) add. ὅμως Lips.

λέγειν παυσάμενον, ὡς ἐν Δήμοις Εὔπολις ἔπλασε καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν τεσσά*ρων· ὅθεν καὶ εἰδωλοποιΐα προςαγορεύεται. προσωπο*ποιΐα δὲ ὅταν ἅπαντα πλάττηται καὶ ἦθος καὶ πρό*ςωπον, ὥςπερ ἐποίησε Μένανδρος ἔλεγχον· ὁ γὰρ ἔλεγ*χος πρᾶγμα μέν, οὐ μὴν ἔτι καὶ πρόςωπον· ὅθεν καὶ* προςωποποιΐα προςαγορεύεται· πλάττεται γὰρ μετὰ τοῦ* ἤθους τὸ πρόςωπον. Ἡ μὲν οὖν διαίρεσις αὕτη· τῶν δὲ* ἠθοποιϊῶν αἱ μὲν εἰσι παθητικαί, αἱ δὲ ἠθικαί, αἱ δὲ* μικταί. καὶ παθητικαὶ μὲν αἱ κατὰ*
102. *πάντα πάθος ση*μαίνουσαι, οἷον τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἑκάβη κειμένης* τῆς Τροίας· ἠθικαὶ δὲ αἱ μόνον ἦθος εἰς φέρουσαι, οἷον* τίνας ἂν εἴποι λόγους ἠπειρώτης ἀνὴρ πρῶτον θεασά*μενος θάλασσαν· μικταὶ δὲ αἱ τὸ συναμφότερον ἔχου*σαι καὶ ἦθος καὶ πάθος, οἷον τίνας ἂν εἴποι*

101, 10.] *ἐν Δήμοις.* — *ἐν δή-* Lips.

101, 11.] *Εὔπολις.* Fragm. 78, 106. Runkel.

ibid.] *ἔπλασε* Lips. Nicol. *ἔπλασεν* rell.

ibid.] *Ἀριστείδης.* Opp. II. 116. sqq. Iebb.

101, 13.] *ἅπαντα.* — *ἅπαν* Vind.

ibid.] *πλάττηται.* — *πλάτηται* Ald. Iunt. *πλάττη* (aliquo eraso) Mon. 1.

ibid.] *πρόςωπον.* — *πρόςωπα* Lips.

101, 14.] *Μένανδρος.* Rell. 284. Meinek.

101, 16.] *τοῦ* ante *ἤθους* om. Vind. Lips. Nicol.

101, 17.] *τὸ πρόςωπον* Lips. Nicol. *καὶ πρόσωπον* rell.

101, 19.] *αἱ κατὰ πάντα πάθος.* — *αἱ πάντα πάθος* Vind. *αἱ πᾶν πάθος* Mon. 1. *αἱ πάθος* Lips. *αἱ πάντα τὰ πάθη* Nicol.

102, 1.] *τίνας.* — *τινὰς* Edd.

ibid.] *εἴποι.* — *εἴπῃ* Nicol., invito Speng.

102, 2.] *Τροίας.* — *πρΐδος* Lips.

102, 3.] *τίνας.* — *τινὰς* Edd.

ibid.] *εἴποι.* — *εἴπῃ* Nicol., invito Speng.

ibid.] *ἠπειρώτης* (*ἠπειρότης* Ald. Iunt.) *ἀνήρ.* — *ἀνὴρ ἠπειρώτης* Mon. 1.

102, 4.] *θάλασσαν.* — *θάλατταν* Mon. 1.

102, 5.] *καὶ* (om. Nicol.) *ἦθος καὶ πάθος* recepi ex Lips. Nicol. An. Ep. I. 134, 3. III. 594, 10., interprete mores et affectum Catan.

ibid.] *τίνας.* — *τινὰς* Edd.

ibid.] *ἂν* ante *εἴποι* om. Edd.

ibid.] *εἴποι.* — *εἴπῃ* Nicol., invito Speng.

*λόγους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ Πατρό*κλῳ κειμένῳ βουλευόμενος πολεμεῖν· ἦθος μὲν γὰρ* ἡ βουλὴ, πάθος δὲ φίλος πεσών. Ἐργάσῃ δὲ τὴν* ἠθοποιΐαν χαρακτῆρι σαφεῖ, συντόμῳ, ἀνθηρῷ, ἀπολύτῳ,* ἀπηλλαγμένῳ πάσης πλοκῆς τε καὶ σχήματος. Καὶ διαι*ρήσεις ἀντὶ κεφαλαίων τοῖς τρισὶ χρόνοις· ἐνεστῶτι, πα*ρῳχηκότι, καὶ μέλλοντι.**

*Ἠθοποιΐα παθητική.**

*Τίνας ἂν εἴποι λόγους Νιόβη κειμένων τῶν παίδων.**

[*Ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος.*] *Οἵαν ἀνθ' οἵας ἀλλάσσομαι τύχην ἄπαις, ἡ πρὶν* εὔπαις δοκοῦσα; καὶ περιέστη τὸ πλῆθος εἰς ἔνδειαν, καὶ* μήτηρ ἑνὸς οὐχ ὑπάρχω παιδὸς ἡ πολλῶν τοῦτο δό*ξασα πρότερον. Ὡς ἔδει τὴν ἀρχὴν μὴ τεκεῖν ἢ τίκτειν* εἰς δάκρυα. τῶν οὐ τεκουσῶν αἱ στερηθεῖσαί εἰσιν* ἀτυχέστεραι· τὸ γὰρ εἰς πεῖραν ἧκον ἀνιαρὸν εἰς ἀφαί*ρεσιν.*

[*Ἐκ τοῦ παρῳχηκότος.*] *Ἀλλ' οἴμοι, παραπλησίαν ἔχω τῷ τεκόντι τὴν* τύχην. Ταντάλου προῆλθον, ὃς*

102, 6.] *πολεμεῖν.* — *πόλεμον* Mon. 2. Nicol.

ibid.] *μὲν* post *ἦθος* om. Vind. Lips.

102, 7.] *φίλος.* — *φίλον* Vind.

ibid.] *τὴν ἠθοποιΐαν.* — *τὰς ἠθοποιΐας* Nicol.

102, 8.] *χαρακτῆρι σαφεῖ.* — *χαρακτὴρ εἰς σαφὴς* Nicol.

ibid.] *συντόμῳ.* — *συντόνω* Lips.

102, 12.] *Ἠθοποιΐα παθητική* (*παθητικὴ* om. Vind.). — *ἡ μελέτη παθητικὴ* Lips.

102, 13.] *Τίνας.* — *τινὰς* Ald.

ibid.] *εἴποι.* — *εἴπῃ* Nicol., invito Speng.

102, 14.] *Ἐκ* (*Ἀπὸ* Camer.) *τοῦ ἐνεστῶτος* probat Camer. Praesens Catan. Lemma om. Libb.

ibid.] *ἀλλάσσομαι.* — *ἀλλάττομαι* Nicol.

ibid.] *πρίν.* — *πρὴν* Ald. Iunt.

102, 15.] Post *περιέστη* add. *μοι* Lips.

102, 16.] *πολλῶν.* — *πολῶν* Ald.

102, 18.] *δάκρυα.* — *δάκρια* Ald.

ibid.] *τεκουσῶν αἱ στερηθεῖσαί εἰσιν ἀτυχέστεραι.* — *τεκόντων οἱ στερηθέντες εἰσὶν ἀτυχέστεροι* Vind. Lips.

102, 20.] *Ἐκ* (*Ἀπὸ* Camer.) *τοῦ παρῳχηκότος* probat Camer. Praeteritum Catan. Lemma om. Libb.

103. συνδιῃτᾶτο μὲν* θεοῖς, θεῶν δὲ μετὰ συνουσίαν ἐξέπιπτε· καὶ κα*ταστᾶσα Ταντάλου βεβαιῶ τὸ γένος τοῖς ἀτυχήμασι.* Συνήφθην Λητοῖ· καὶ διὰ ταύτην κακοπραγῶ, καὶ τὴν* ὁμιλίαν εἰς ἀφαίρεσιν εἴληφα παίδων, καὶ τελευτᾷ μοι* πρὸς συμφορὰς συνουσία θεοῦ. Πρὶν εἰς πεῖραν ἀφικέ*σθαι Λητοῦς ζηλωτοτέρα μήτηρ ὑπῆρχον, καταστᾶσα δὲ* γνώριμος ἀπορῶ γονῆς, ἣν πρὸ τῆς πείρας εἶχον εἰς πλῆ*θος· καὶ νῦν ἑκατέρων παίδων κεῖταί μοι γόος, καὶ θρη*νεῖν ἀπορώτερον, ὁ κατέστη σεμνότερον. Ποῖ τράπωμαι;* τίνων ἀνθέξομαι; ποῖος ἀρκέσει μοι τάφος πρὸς ὅλων* παίδων κειμένων ὄλεθρον; ἐπιλείπουσι πρὸς τὰς συμφο*ρὰς αἱ τιμαί.

[Ἐκ τοῦ μέλλοντος.] Ἀλλὰ τί ταῦτα ὀδύρομαι, παρὸν αἰτῆσαι* θεοὺς ἑτέραν ἀλλάξασθαι φύσιν; μίαν τῶν ἀτυχημάτων* τεθέαμαι λύσιν μεταστῆναι πρὸς τὰ μηδὲν αἰσθανόμενα·* ἀλλὰ μᾶλλον δέδοικα, μὴ καὶ τοῦτο φανεῖσα μείνω δα*κρύουσα.*

Κεφ. ιβ'.

Ὅρος ἐκφράσεως.*

Ἔκφρασίς ἐστι λόγος περιηγηματικὸς ὑπ' ὄψιν ἄγων* ἐναργῶς τὸ δηλούμενον. Ἐκφραστέον δὲ πρόσωπά τε* καὶ

103, 1.] Ante θεοῖς omisi τοῖς cum Vind. Lips. Mon. 1.

ibid.] Ante συνουσίαν omisi τὴν cum Vind. Lips. Mon. 1.

103, 2.] ἀτυχήμασι Vind. Lips. Walz. ἀτυχήμασιν rell.

103, 4.] ὁμιλίαν. — ὁμηλίαν Vind. Mon. 2. ὁμοιλίαν Ald. Iunt.

103, 6.] ζηλωτοτέρα. — ζηλοτωτέρα Edd.

103, 8.] γόος. — γόνος Harb.

103, 10.] ἀνθέξομαι Par. 2. Lips. Edd. Finckh. Klotz. Walz. in Corr. Dox. 507, 20. 27. ἀνθέξωμαι rell.

103, 12.] Ἐκ (Ἀπὸ Camer.) τοῦ μέλλοντος probat Camer. Futurum Catan. Lemma om. Libb.

ibid.] Ἀλλὰ τί. — ἀλλά τι Ald. Iunt.

103, 15.] μᾶλλον om. Edd.

Κεφ. ιβ'.

103, 17.] Ὅρος. — Περὶ Vind.

πράγματα, καιρούς τε καὶ τόπους, ἄλογα ζῶα καὶ πρὸς τούτοις φυτά· πρόςωπα μέν, ὥςπερ Ὅμηρος**

104. *Γυρὸς ἔην ὤμοισι, μελάγχροος, οὐλοκάρηνος.**

*πράγματα δέ, ὡς ναυ**μαχίας ἢ πεζομαχίας, ὥςπερ ὁ** 13.
συγγραφεύς· καιροὺς δέ, ὡς ἔαρ ἢ θέρος, φράζων ὁπόσα παρ' αὐτὰ τῶν ἀνθέων προέρχεται· τόπους δέ,* ὡς αὐτὸς ὁ Θουκυδίδης τὸν λιμένα τῶν Θεσπρωτῶν εἶ*πε Χειμέριον, καθάπερ ἔχει σχήματος. ἐκφράζοντας δὲ* δεῖ πρόςωπα μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπὶ τὰ τελευταῖα ἰέ*ναι τουτέστιν ἀπὸ κεφαλῆς ἐπὶ πόδας· πράγματα δὲ* ἀπὸ τῶν πρὸ αὐτῶν τε καὶ ἐν αὐτοῖς καὶ ὅσα ἐκ* τούτων ἐκβαίνειν φιλεῖ· καιροὺς δὲ καὶ τόπους ἐκ τῶν* περιεχόντων καὶ ἐν αὐτοῖς ὑπαρχόντων. Τῶν δὲ ἐκ*φράσεων αἱ μέν εἰσιν ἁπλαῖ, αἱ δὲ συνεζευγμέναι. καὶ* ἁπλαῖ μέν, ὡς αἱ πεζομαχίας ἢ ναυμαχίας διεξερχό*μεναι· συνεζευγμέναι δέ, ὡς αἱ πράγματα καὶ*

103, 21.] *ὥςπερ.* — *οἷον* (*ὥςπερ* ad marg. script) Mon. 2.
ibid.] *Ὅμηρος.* Odyss. T, 246.
ibid.] Post *Ὅμηρος* add. *ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ περὶ τοῦ Εὐρυβάτου* (*πρὸς τὸν εὐρηβάτην* Ald. Iunt. *πρὸς τὸν εὐρυβάτην* Edd.) Ald. Iunt. Port. Heins. Edd., quae „tanquam glossam" sepsit Walz., et omisi cum Codd. Dox. 514, 23.
104, 1.] *Γυρός.* — *γηρὸς* Edd.
ibid.] *ἔην.* — *ἐν* Vind.
ibid.] *μελάγχροος.* — *μελανόχροος*, ut Vind. Lips. Mon. 1. Dox. 514, 23., recepissem, si *ὤμους* sive *ὤμοις* pro *ὤμοισι* dedissent Libb.
104, 2.] *ἢ πεζομαχίας* Dox. 515, 22. aut pedestris Catan. *καὶ πεζομαχίας* Libb. sine Lips., ubi *καὶ* deest, omnes.
ibid.] *ὁ συγγραφεύς.* huc Scheff. notanti „secundum excellentiam hic ponitur pro Thucydide, quod alibi non recordor fieri, aut, quod magis credo, omissa vox est *ὁ Θουκυδίδης*, cum praesertim sequatur *ὡς αὐτὸς ὁ Θουκυδίδης*, quod *αὐτὸς* sine respectu ad simile praecedens vix potest aptum videri." adversatur Has.
104, 3.] *ἔαρ.* — *ἔω* Lips.
ibid.] *ἢ θέρος.* cf. C. VIII. 87, 3. aut aestas Catan. *καὶ θέρος* Libb.
104, 4.] *τῶν ἀνθέων προέρχεται.* — *προέρχεται τῶν ἀνθέων* Lips.
104, 5.] *Θουκυδίδης.* I, 46.
104, 7.] *πρώτων.* — *πρώπων* Ald.
ibid.] *ἰέναι* om. Vind.
104, 11.] *καὶ* (om. et Iunt. Port.) *ἐν αὐτοῖς ὑπαρχόντων* om. Vind. Lips. Edd.
104, 13.] *διεξερχόμεναι.* — *εἴ τις ἐκφράσειε* Mon. 1.

καιροὺς* ἅμα συνάπτουσαι, ὥςπερ ὁ Θουκυδίδης τὴν ἐν Σικελίᾳ* νυκτομαχίαν ἐκφράζει· μετὰ γὰρ τῆς μάχης ὅπως ἐπράτ*τετο καὶ νυκτὸς ὅπως εἶχεν ὡρίσατο. Ἐκφράζοντας* δὲ δεῖ τόν τε χαρακτῆρα ἀνειμένον ἐκφέρειν, καὶ δια*φόροις ποικίλλειν τοῖς σχήμασι, καὶ ὅλως ἀπομιμεῖσθαι* τὰ ἐκφραζόμενα πράγματα.*

Ἔκφρασις τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀλεξανδρείας.*

Αἱ ἀκροπόλεις δὲ ἄρα ταῖς πόλεσιν εἰς κοινὴν μὲν*
105. ἑστᾶσιν ἀσφάλειαν· πόλεων γὰρ ἄκραι γεγόνασι· τειχί-*ζονται δὲ οὐ μᾶλλον αὐταὶ τοῖς οἰκήμασιν, ἢ τὰς πό*λεις τειχίζουσι. Καὶ τὴν μὲν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν* μέσος Ἀθηνῶν περιείληφε χῶρος. ἄκραν δὲ ἣν Ἀλέ*ξανδρος τῆς οἰκείας τίθεται πόλεως οἷς προςηγόρευσεν* εἴργασται· πρὸς ἄκρον γὰρ ἕστησε πόλεως, καὶ γνη*σιώτερον αὐτήν ἐστι προςειπεῖν ἀκρόπολιν, ἢ ἐφ' ᾗ* φρονεῖν Ἀθηναῖοι

104, 15.] Θουκυδίδης. VII, 43. sqq.

104, 17.] ὅπως εἶχεν. — πῶς εἶχεν Vind. Lips.

104, 18.] τόν τε χαρακτῆρα. — τόνδε χαρακτῆρα Lips.

ibid.] ἐκφέρειν. — προφέρεσθαι Mon. 1.

104, 21.] Ἔκφρασις κ. τ. λ. huc Camer. „Arcem Alexandriae in Aegypto puto descriptam ab aliquo vetere autore fuisse, et inde haec esse ab Aphthonio excerpta.“

ibid.] τῆς ἀκροπόλεως τῆς (τῆς om. Iunt. Port. Heins. Edd.) Ἀλεξανδρείας. — τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀκροπόλεως Vind. Walz. τοῦ ἱεροῦ τῆς ἀλεξανδρείας μετὰ τῆς ἀκροπόλεως Lips.

104, 22.] κοινήν. — κεινὴν Ald. Iunt.

105, 2.] οὐ ante μᾶλλον in Mon. 1. erasum.

ibid.] αὐταί. — αὗται Mon. 1.

105, 3.] τειχίζουσι Par. 1. Vind. Lips. Mon. 2. Walz. τειχίζουσιν rell.

105, 4.] περιείληφε. — παρείληφε Par. 1. Vind. Mon. 2.

ibid.] ἄκραν. — ἄκρα Lips.

105, 5.] οἰκείας. — οἰκίας Mon. 2.

ibid.] οἷς προςηγόρευσεν. — ὡς προςηγόρευσεν Heins.

105, 6.] πρὸς ἄκρον γάρ. — πρὸς γὰρ ἄκρον Lips.

ibid.] ἕστησε. — ἕστησε σ Ald. Iunt. Edd. ἕστηκε Vind.

ibid.] γνησιώτερον. — γνησιωτέραν Mon. 2.

105, 7.] Ante αὐτὴν add. ἂν Par. 1.

ibid.] Ante ἀκρόπολιν add. τὴν Mon. 2.

παρέλαβον. Ἔχει γὰρ ὧδέ πως, ὡς ὁ λόγος διέξεισιν. Ἄκρα τις ἐξανέχει τῆς γῆς μέχρι μὲν* πολλοῦ προϊοῦσα εἰς ὕψος, καλουμένη δὲ δι' ἀμφοτέρων* ἀκρόπολις οἷς τε εἰς ἄκρον ἐπαίρεται καὶ οἷς ἐν* ἄκρῳ τέτακται πόλεως. Ὁδοὶ δὲ ἐπὶ ταύτην οὐκ ἴσαι·* τῇ μὲν γὰρ ὁδός, τῇ δὲ γέγονεν εἴςοδος. καὶ τὰς προςη*γορίας αἱ ὁδοὶ μεταβάλλουσιν, ὡς ἔχουσι τρόπου κα*λούμεναι· τῇ μὲν γὰρ ὑπάρχει ποδὶ*
106. *προςελθεῖν, καὶ* κοινῇ καὶ πρὸς ἅμαξαν τοῖς εἰςιοῦσιν ὁδός, τῇ δὲ* προςανεσπάσθησαν ἀναβαθμοί, ἔνθα διελθεῖν ἁμάξαις* ἄβατον. κλίμαξ γὰρ ἐπὶ κλίμακι δίδωσιν ἀεὶ τὸ μεῖζον* ὡς ἐξ ἐλάττονος ἄγουσα καὶ ἀνάγει μετεωρότερον, πρὶν* εἰς ἑκατὸν ἥκειν οὐ λήγουσα· πέρας γὰρ ἀριθμοῦ τελευ*τὴ πρὸς ἐντελὲς ἐκφέρουσα μέτρον. Προπύλαιον δὲ δια*δέχεται κλίμακας μετρίαις κιγκλίσι περι-*

105, 8.] *πως* om. Mon. 1.

105, 10.] *δι' ἀμφοτέρων*, ut Lips. Monn. 1. 2. Ald. Iunt. Dox. 528, 19., explica aut cum Hermanno per utrumque i. e. *ἄκρον* et *πόλιν*, appellata *ἀκρόπολις*, aut cum Dox. 528, 20., ubi *ἀντίπτωσις· ἀντὶ γὰρ αἰτιατικῆς τῆς δι' ἀμφότερα διὰ γενικῆς εἶπε δι' ἀμφοτέρων κατὰ ῥητορικὴν ἄδειαν· οὐ διαφόρως τῶν ῥητόρων καὶ ταῖς πτώσεσι χρωμένων καὶ ταῖς προθέσεσιν. δι' ἀμφότερον* (*ου*) rell. Malc: nam v. Not. ad C. I. 60, 1.

105, 11.] *ἐν ἄκρῳ* Vind. Lips. Mon. 1. *ἐπ' ἄκρῳ* rell.

105, 12.] *ἐπὶ ταύτην*. — *ἐπ' αὐτὴν* Lips.

ibid.] *ἴσαι*. — *ἶσαι* Lips. Edd.

105, 13.] *εἴςοδος*. huc Sch. Ald. 58, 6. et Dox. 528, 26. *ἐμοὶ δὲ δοκεῖν, ὡς ἐκ τῶν ἐπιφερομένων ἐστὶ συνιδεῖν, μὴ εἴςοδος, ἀλλ' ἄνοδος δέον γεγράφθαι· ὥςτε εἶναι τῇ μὲν γὰρ ὁδός, τῇ δὲ γέγονεν ἄνοδος*. unde puta Camer. „notatur alicubi scribi *ἄνοδος*.

105, 14.] *τρόπου* Par. 1. Lips. Mon. 2. Walz. *τρόπον*, mutato *ὡς* in *ὅν*, Heins. *γρ. τόπου* Port. ad marg. *τρόπων* rell.

105, 15.] *ὑπάρχει*. — *ὑπάρχειν* Monn. 1. 2. Ald. Iunt.

106, 1.] *κοινῇ*. — *κοινὴ* Vind.

ibid.] *καὶ* post *κοινῇ* om. Vind. Lips.

106, 2.] *προςανεσπάσθησαν*. — *προςανεσπάθησαν* Ald. Iunt.

ibid.] *ἁμάξαις*. — *ἁμάξας* Mon. 1.

106, 4.] *ἐλάττονος*. — *ἐλλάττονος* Iunt.

106, 7.] *κλίμακας*. — *κλίμακος* Par. 1. Vind. Mon. 2. Ald. Iunt. Edd.

ibid.] *μετρίαις*. — *μετρίοις* Lips.

κλειόμενον. καὶ* τέτταρες μὲν ἀνέχουσι μέγισται κίονες
ὁδοὺς παντο*δαπὰς ἐπὶ μίαν εἴςοδον ἄγουσαι, ταῖς δὲ δὴ
κίοσιν ἐπα*νέχει τις οἶκος μετρίας πολλὰς προβαλλόμενος
κίονας, αἳ χροι*ὰν μὲν οὐχὶ μίαν παρέχουσι, παραβαλλό-
μεναι δὲ τῇ* κατασκευῇ παραπεπήγασι κόσμος· ὀροφὴ δὲ
τῷ οἴκῳ* προῆλθεν εἰς κύκλον, περὶ δὲ τῷ κύκλῳ μέγα
τῶν* ὄντων ὑπόμνημα πέπηγεν. Εἰςιόντι δὲ παρ' αὐτὴν*
τὴν ἀκρόπολιν τέτρασι πλευραῖς εἷς χῶρος ἴσαις* διῄρηται,
καὶ τὸ σχῆμα πλαίσιον τυγχάνει τοῦ μηχανή*ματος. αὐλὴ
δὲ κατὰ μέσον περίστυλος. καὶ τὴν μὲν* αὐλὴν στοαὶ δια-
δέχονται, στοαὶ δὲ ἴσαις διαιρούμεναι* κίοσι, καὶ μέτρον
αὐταῖς, μεθ' ὅ,τι πλέον οὐχ ὑπάρ*χει λαβεῖν. ἑκάστη δὲ
107. στοὰ τελευτᾷ πρὸς ἐγκαρσίαν ἑτέ*ραν, καὶ κίων διπλῆ
πρὸς ἑκατέραν διαιρεῖται στοὰν τῆς* μὲν αὖ λήγουσα, τῆς
δὲ αὖ πάλιν κατάρχουσα. παρῳκο*δόμηνται δὲ σηκοὶ τῶν

106, 8.] ἀνέχουσι. — ἀνέχουσαι Par. 1. Mon. 2.

ibid.] μέγισται. — μέγιστοι Lips.

106, 10.] μετρίας πολλὰς Vind. multas mediocres Catan. μετρίας πολλὰς (τινὰς) Dox. 530, 11. μετρίας τινὰς Lips. μετρίας tantum rell.

106, 11.] χροιὰν (χρείαν Lips.) μὲν οὐχὶ μίαν Vind. Lips. Walz. „quod, interprete Scheff., non displicet, tali sensu, quamlibet habuisse colorem non unum simplicemque, sed multiplices et varios.“ cf. Dox. 530, 10. χροιὰς μὲν οὐχ (οὐχ, Heins.) ὁμοίας Heins. Scheff. χροιὰν μὲν οὐχ ὁμοίαν (γρ. οὐχὶ μίαν Port. ad. marg.) rell.

106, 12.] κόσμος, ut Par. 1. Vind. Lips. Port. ad marg. sub γρ., probat Walz. „nam πέπηγα sensum passivum habet.“ κόσμον rell.

ibid.] ὀροφή. — ὀρ.. Lips.

106, 13.] περὶ Vind. Lips. Mon. 1. παρὰ rell.

106, 14.] πέπηγεν. — γέγονεν Vind.

ibid.] Εἰςιόντι δέ. — εἰςιόντι δέ τινι Mon. 1. εἴσω δὲ Vind. εἰκιόντι δὲ Edd.

106, 15.] τέτρασι. — τέτταρσι Port. Heins. Walz.

ibid.] εἷς χῶρος ἴσαις. — εἰς χώρους ἴσους Mon. 2.

106, 18.] ἴσαις. — ἴσως Lips.

106, 19.] κίοσι Par. 1. Vind. Lips. Walz. κίοσιν rell.

ibid.] Ante μέτρον add. τὸ Vind.

106, 20.] ἑκάστη δέ. — ἑκάστη μὲν Lips.

107, 1.] στοάν. — στοαὶ Edd.

107, 2.] δὲ αὖ Lips. Ald. Iunt. Edd. Recte: nam v. Not. ad C. I. 60, 9. δ' αὖ rell.

ibid.] παρῳκοδόμηνται. —

στοῶν ἔνδοθεν οἱ μὲν ταμεῖα* γεγενημένοι ταῖς βίβλοις,
τοῖς φιλοπονοῦσιν ἀνεῳγμένοι* φιλοσοφεῖν καὶ πόλιν ἅπα-
σαν εἰς ἐξουσίαν τῆς σοφίας* ἐπαίροντες, οἱ δὲ τοὺς πάλαι
τιμᾷν ἱδρυμένοι θεούς: ὀρο*φὴ δὲ ταῖς στοαῖς, ἣν χρυσὸς
κατεσκεύασε, καὶ κορυφαὶ* κίο**σι χαλκῷ μὲν δεδημιουρ- 14.
γημέναι, χρυσῷ δὲ συγκρυπτό*μεναι. τῆς μὲν οὖν αὐλῆς
οὐχ εἷς ἅπας ὁ κόσμος·* ἄλλο μὲν γὰρ ἄλλως ἦν, τὸ δὲ τὰ
Περσέως εἶχεν ἀθλή*ματα. καὶ μέσον ἀνέχει τις κίων
μῆκος μὲν ὑπερέχουσα,* κατάδηλον δὲ ποιοῦσα τὸν χῶρον·
οὔπω τις προβὰς ὅ*ποι πρόεισιν ἔγνωκε, μὴ σημείῳ τῇ
κίονι τῶν ὁδῶν* χρώμενος· καὶ περιφανῆ ποιεῖ τὴν ἀκρό-
πολιν πρὸς γῆν* τε καὶ θάλασσαν· ἀρχαὶ δὲ τῶν ὄντων τῇ

προῳκοδόμηνται Par. 1. Monn. 1. 2. προςῳκοδόμηνται Par. 2. Lips. προςπαρῳκοδόμηνται Vind.

107, 3.] δὲ σηκοὶ τῶν στοῶν. — μὲν τῶν στοῶν σηκοὶ Lips.

ibid.] ταμεῖα Lips. Port. Heins. Finckh. ταμιεῖα Par. 2. Walz. in Corr. ταμίαι rell.

107, 6.] ὀροφή. — ὀροφαὶ Mon. 1.

107, 7.] ταῖς ante στοαῖς, ut Lips. Mon. 1. supr. lin. Dox. 531, 5. 6., om. rell.

107, 8.] συγκρυπτόμεναι. — συγκοπτόμεναι Mon. 2. συγκεχρισμέναι in Mon. 1. recentior. manu script.

107, 10.] ἄλλο μὲν γὰρ ἄλλως defendit Klotz. ita „Man darf an dergleichen Neutris keinen Anstoss nehmen, obgleich κόσμος vorher. So würden auch wir sagen: denn eins war anders als das andere, wenn gleich ein anderes Subject vorausging.“ ἄλλο μὲν γὰρ ἄλλῳ Vind. Heins. ἄλλος μὲν γὰρ ἄλλως Mon. 1. ἄλλος μὲν γὰρ ἄλλῳ coniect. Scheff. γρ. ἄλλῳ μὲν γὰρ ἄλλο Port. ad marg.

107, 12.] ὅποι Par. 1. Lips. Mon. 1. Walz. ὅπῃ rell.

107, 13.] μὴ ante σημείῳ om. Vind. v. Dox. 531, 9. διπλῆ ἡ γραφή. τὰ μὲν γὰρ τῶν βιβλίων σημείῳ τῇ κίονι ἔχει χωρὶς τοῦ μὴ ἐπιῤῥήματος, τὰ δὲ μὴ σημείῳ μετὰ τοῦ μή· ἀποδέχεται δὲ τὴν προτέραν γραφὴν ὁ Γεωμέτρης περὶ μὲν τῆς δευτέρας λέγων μὴ εἶναι θαυμαστόν, εἰ μή τις οἶδεν ὅπῃ πρόεισι, μὴ σημείῳ τῇ κίονι τῶν ὁδῶν χρησάμενος.

107, 15.] θάλασσαν Lips. θάλατταν rell.

ibid.] ἀρχαὶ δὲ τῶν ὄντων κ. τ. λ. huc Scheff. „locus mihi totus mutilus corruptusque videtur. Sane, quid hic elementa faciant, non video.“

τῆς κίο*νος κορυφῇ περιεστήκασι. καὶ πρὶν μέσην διελθεῖν*
108. τὴν αὐλὴν ἵδρυται κατασκεύασμα διῃρημένον πρὸς πύ*λας, ὅσαι τοῖς πάλαι θεοῖς ὀνομάζονται. δύο δὲ ὀβελοὶ* ἀνεστήκασι λίθινοι, καὶ κρήνη τῆς τῶν Πεισιστρατι*δῶν ἄμεινον ἔχουσα. καὶ τὸ θαῦμα γέγονεν ἄπιστον* τῶν κατασκευασάντων ἔχον τὸν ἀριθμόν· ὥςπερ γὰρ ἑνὸς* οὐκ ἀρκοῦντος εἰς ποίησιν δημιουργοὶ τῆς ὕλης ἀκροπό*λεως ὤφθησαν ἐπὶ δέκα δύο προςκείμενοι. Κατιόντι δὲ* τῆς ἀκροπόλεως τῇ μὲν ὁμαλὸς διαδέχεται χῶρος σταδίῳ* προςεοικώς, ὃ καὶ τῷ χώρῳ γεγένηται κλῆσις, τῇ δὲ* ἕτερος μὲν διῃρημένος πρὸς ὅμοια, οὐ πρὸς ἴσον δὲ φε*ρόμενος μέτρον. Τὸ μὲν δὴ κάλλος κρεῖττον ἢ λέγειν· εἰ δέ* τι παρεῖται, ἐν παρενθήκῃ γεγένηται θαύματος· οἷς* γὰρ οὐκ ἦν εἰπεῖν παραλέλειπται.*

Κεφ. ιγ'.

Ὅρος θέσεως.*

Θέσις ἐστὶν ἐπίσκεψις λογικὴ θεωρουμένου τινὸς*

ibid.] τῆς ante κίονος om. Par. 1.

107, 16.] περιεστήκασι. — καθεστήκασι Lips.

ibid.] Ante μέσην omisi εἰς cum Vind. Lips. Mon. 1.

108, 1.] ἵδρυται. — ὕδρυται Iunt.

108, 2.] ὀνομάζονται. — ὠνομάζοντο Lips. Port. ad marg. sub γρ. ἐπονομάζονται Heins. Scheff.

108, 3.] τῆς post κρήνη om. Par. 1. Vind. Lips.

ibid.] Πεισιστρατιδῶν. — Πεισιστρατίδων. v. Dox. 532, 1. τινὲς δὲ παροξυτόνως ἀνέγνων καὶ κρήνη τῶν Πεισιστρατίδων ἄμεινον ἔχουσα, ὡς εἶναι τὰς Πεισιστρατίδας κρήνας διὰ τὸ τὸν Πεισίστρατον ἀνακαθᾶραι αὐτάς.

108, 7.] προςκείμενοι. — προκείμενοι Ald. Iunt. Edd.

108, 9.] χώρῳ γεγένηται. — χωρίῳ γέγονε Vind.

108, 10.] ἴσον. — ἶσον Lips. Port. Heins. Edd.

108, 11.] μέτρον recepi ex Vind. Lips. Mon. 1., annuente Catan.

108, 12.] Ante παρεῖται add. καὶ Mon. 1.

ibid.] παρεῖται. — παραλέλειπται Vind. Lips.

ibid.] ἐν ante παρενθήκῃ, ut Par. 1. Mon. 2. Walz. Dox. 311, 12. 532, 12., om. rell.

Κεφ. ιγ'.

108, 14.] Ὅρος. — Περὶ Vind.

108, 15.] θεωρουμένου. — θεωρουμένη Mon. 2.

πράγματος. Τῶν δὲ θέσεων αἱ μέν εἰσι πολιτικαί, αἱ*
δὲ θεωρητικαί. καὶ πολιτικαὶ μὲν αἱ πρᾶξιν ἔχουσαι πό-*
λιν συνέχουσαν, οἷον εἰ γαμητέον, εἰ πλευστέον, εἰ τει-*
χιστέον· ταῦτα γὰρ πάντα πόλιν συνέχει γινόμενα· θεω-*
ρητικαὶ δὲ αἱ μόνῳ θεωρούμεναι τῷ νῷ, οἷον εἰ σφαι*ροει-
109. δὴς ὁ οὐρανός, εἰ κόσμοι πολλοί· ταῦτα γὰρ εἰς* πεῖραν
μὲν ἀνθρώποις οὐκ ἔρχεται, μόνῳ δὲ θεωρεῖται* τῷ νῷ.
Διενήνοχε δὲ θέσις ὑποθέσεως τῷ τὴν μὲν ὑπό*θεσιν ἔχειν
περίστασιν, τὴν δὲ θέσιν ἀπερίστατον εἶναι.* περίστασις
δέ ἐστι πρόσωπον, πρᾶγμα, αἰτία καὶ τὰ* λοιπά· οἷον τὸ
μέν, εἰ τειχιστέον, ἐπίσκεψις οὐκ ἔχουσα* πρόσωπον, τὸ
δέ, ἐπιόντων Περσῶν Λακεδαιμόνιοι βου*λεύονται τειχίσαι
τὴν Σπάρτην, ὑπόθεσις· πρόσωπον* γὰρ ἔχει τοὺς Λακε-
δαιμονίους σκοποῦντας, πρᾶγμα δὲ τὸ τει*χισθῆναι τὴν
Σπάρτην, αἰτίαν δὲ ἐπιόντας τοὺς Πέρ*σας. Πρῶτον δὲ
ἡ θέσις ἐν προγυμνάσμασιν ἀντίθεσιν* καὶ λύσιν κατὰ
ζήτημα δέχεται. Διαιρεῖται τοίνυν ἡ θέ*σις πρῶτον μὲν
τῇ καλουμένῃ ἐφόδῳ, ἣν ἀντὶ προοι*μίων ἐρεῖς· εἶτα χρήσῃ
τοῖς τελικοῖς κεφαλαίοις, νομίμῳ,* δικαίῳ, συμφέροντι,
δυνατῷ.*

108, 17.] πολιτικαὶ μέν. — πολικαὶ μὲν Ald. Iunt.
108, 18.] εἰ πλευστέον, εἰ τειχιστέον. — ἢ πλευστέον, ἢ τειχιστέον Lips.
108, 19.] πάντα om. Lips.
108, 20.] θεωρούμεναι τῷ νῷ Vind. Lips. τῷ νῷ θεωρούμεναι rell.
108, 21.] ταῦτα γὰρ Lips. Mon. 1. haec enim Catan. ταῦτα δὲ rell.
109, 1.] μέν post πεῖραν om. Vind.
109, 2.] τῷ τὴν μέν. — τὸ τὴν μὲν Lips.
109, 4.] ἐστι Vind. Lips. Walz. ἐστιν rell.
109, 5.] ἐπίσκεψις. — θέσις (ἐπίσκεψις superscript.) Mon. 1.
109, 6.] Λακεδαιμόνιοι βουλεύονται. — βουλεύονται Λακεδαιμόνιοι Lips.
109, 7.] τειχίσαι. — τειχισθῆναι Monn. 1. 2.
109, 8.] τοὺς ante Λακεδαιμονίους, ut An. Ep. I. 134, 23., om. Libb.
ibid.] δὲ post πρᾶγμα om. Heins.
ibid.] τειχισθῆναι. — τειχίσαι Lips.
109, 9.] αἰτίαν δέ. — ἔτι δὲ αἰτίαν Vind.
109, 11.] Ante ζήτημα add. τὸ Heins.

Θέσις εἰ γαμητέον.*

[Ἔφοδος.] Ὁ τὸ πᾶν ἐν βραχεῖ τιμῆσαι ζητῶν ἐπαινείτω τὸν* γάμον. Προῆλθε μὲν γὰρ οὐρανοῦ, μᾶλλον δὲ οὐρανὸν* πληροῖ τῶν θεῶν, καὶ κατέστη πατὴρ τῶν ὅθεν τὸ* πατρὸς ὄνομα δέδοται, καὶ θεοὺς ἐνεγκὼν φυλάττειν* αὐτοὺς ἀφῆκε τὴν φύσιν. Εἶτα εἰς γῆν προελθὼν ἅπασι* τοῖς λοιποῖς ἐπιφέρει τὴν γένεσιν, καὶ παρενεγκὼν ἃ μέ-*νειν οὐκ οἶδε, τὸ μένειν αὐτὰ ταῖς διαδοχαῖς ἐσοφίσατο.* Καὶ πρῶτον μὲν ἀνθρώπους εἰς ἀνδρείαν ἐπαίρει· δι᾽* ὧν γὰρ παῖδας καὶ γυναῖκας οἶδεν ἄγειν ὁ γάμος,* ὑπὲρ ὧν
110. πράττεται πόλεμος, ἐῤῥῶσθαι δίδωσι ταῖς αὐ*τοῦ δωρεαῖς. εἶτα δικαίους σὺν ἀνδρείοις ποιεῖ· δι᾽ ὧν* γὰρ φιλοτιμεῖται τὰ γένη, περὶ ὧν ἄνθρωποι δίκαια* πράττουσι δείσαντες, ὁ γάμος δικαίους ἅμα καὶ ἀνδρεί*ους ἀποτελεῖ. καὶ μὴν καὶ σοφούς, οἷς προνοεῖσθαι τῶν* φιλτάτων ἐπαίρει. καὶ τὸ παράδοξον σωφροσύνην οἶδε* κομίζειν ὁ γάμος,

109, 16.] Ἔφοδος. cf. Dox. 548, 18. Prooemium ex directo Catan. Lemma om. Libb.

109, 17.] Προῆλθε κ. τ. λ. cf. Dox. 548, 24. Sch. Ald. 63, 1.

109, 18.] πληροῖ. — πληρεῖ Ald. Iunt.

109, 19.] δέδοται Vind. Lips. Dox. 548, 25. Sch. Mon. 664, 11. processit Catan. δίδοται rell.

109, 20.] Εἶτα κ. τ. λ. cf. Dox. 548, 28.

109, 22.] οἶδε Lips. οἶδεν rell.

ibid.] αὐτά. — αὐτοῖς Lips.

ibid.] ἐσοφίσατο. — ἐχαρίσατο Vind. Lips.

109, 23.] Καὶ πρῶτον κ. τ. λ. cf. Dox. 548, 32. Sch. Ald. 63, 2.

ibid.] ἀνθρώπους Vind. Lips. Dox. 548, 31. Sch. Ald. 63, 2. Sch. Mon. 664, 26. homines Catan. ἄνδρας rell.

ibid.] ἀνδρείαν. — ἀνδρίαν Lips. Mon. 1. Edd.

109, 24.] οἶδεν ἄγειν. — ἄγειν οἶδεν Lips. Mon. 1.

109, 25.] αὐτοῦ. — αὑτοῦ Edd.

110, 1.] ἀνδρείοις. — ἀνδρείους (οις) Vind.

110, 2.] περί. — γρ. ὑπὲρ Port. ad marg. „atque ita, interprete Walz., habet in superioribus (109, 25.).“

110, 5.] παράδοξον. — παράλογον Mon. 2.

ibid.] σωφροσύνην. — σωφρονεῖν Lips.

καὶ ἐν τῇ φιλοτιμίᾳ τῶν ἡδονῶν* τὸ σωφρονεῖν ἀναμέμικται· δι' ὧν γὰρ νόμον ταῖς ἡ*δοναῖς ἐπιτίθησι, νόμῳ παρέχει σωφροσύνης τὰς ἡδο*νάς, καὶ τὸ κατηγορηθὲν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ σὺν τῷ γάμῳ* θαυμάζεται. Εἰ τοίνυν** 51.
ὁ γάμος ἄγει μὲν τοὺς θεούς, καὶ* μετ' αὐτοὺς τῶν γενῶν τὸ καθ' ἕκαστον, ἀνδρείους* τε ἅμα καὶ δικαίους ἀποτελεῖ καὶ σοφοὺς παρασκευά*ζει καὶ σώφρονας, πῶς οὐκ εἰς ὅσον οἷόν τε τιμητέον* τὸν γάμον;*

[Ἀντίθεσις.] Ναί φησιν· ἀλλ' ὁ γάμος συμφορῶν* αἴτιος.*

[Λύσις.] Τύχης μοι δοκεῖς οὐ τοῦ γάμου κατηγο*ρεῖν· ἃ μὲν γὰρ κακοπραγοῦντες πάσχουσιν ἄνθρωποι,* τύχη παρέσχεν οὐ γάμος, ἃ δὲ φιλοτιμεῖται τοῖς ἀνθρώ*ποις ὁ γάμος, οὐκέτι ταῦτα κέρδος ἐκ τύχης. ὥςτε θαυ*μάσαι μᾶλλόν ἐστι τὸν γάμον ὧν ἔχει καλῶν, ἢ κατη*γορῆσαι δεινῶν ὧν παρέσχεν ἡ τύχη. Εἰ δὲ δὴ καὶ τὰ* μάλιστα γάμῳ δοίημεν τὰ τῶν ἀνθρώπων φαυλότατα, τί* μᾶλλόν

110, 6.] καὶ ἐν (ἐν om. Lips.) τῇ om. Mon. 2.

110, 7.] τὸ ante σωφρονεῖν om. Lips. Mon. 1.

110, 8.] σωφροσύνης. — σωφροσύνης (η supra) Vind. σωφροσύνη Lips.

110, 9.] καθ' ἑαυτό. — καθ' αὑτὸ Libb.

110, 11.] μετ' αὐτούς. — μετ' αὐτῶν Lips.

ibid.] τὸ καθ' ἕκαστον. — τὰ καθέκαστον Mon. 2. τὰ καθ' ἕκαστα Vind. τὰ καθέκαστα Lips.

ibid.] ἀνδρείους τε. — ἀνδρείους δὲ Vind.

110, 15.] Ἀντίθεσις om. Lips. Heins.

ibid.] φησιν. — φησι Lips.

110, 17.] Λύσις om. Lips. Heins.

110, 18.] πάσχουσιν ἄνθρωποι. — ἄνθρωποι πάσχουσιν Mon. 1. ἄνθρωποι πράττουσι Vind.

110, 21.] κατηγορῆσαι. — κατηγορεῖσθαι Vind.

110, 22.] δεινῶν. — δειῶν Heins.

110, 23.] γάμῳ δοίημεν τὰ τῶν ἀνθρώπων φαυλότατα. — δοίημεν γάμῳ τὰ φαυλότατα τῶν ἀνθρώπων Lips.

ibid.] τί μᾶλλον. — τί μὴ μᾶλλον. v. Dox. 550, 6. τὰ μὲν τῶν βιβλίων τί μὴ μᾶλλον ἔχει, τὰ δὲ χωρὶς τοῦ μή, τί μᾶλλον κ. τ. λ.

ἐστιν ἀποστατέον τοῦ γάμου; οὐ γὰρ ὅσα* ἂν τοῖς πράγ-
111. μασι προςῇ δυςχερῆ, ταῦτα καὶ φυγὴν* τῶν πραγμάτων ἐργάζεται. Καί μοι τὰς καθ' ἕκαστον* ἐξέταζε τέχνας, αἷς πρόςεστιν ὅ, τι δήπου καταιτιᾷ.* τοὺς γεωργοῦντας ἐνοχλοῦσι σκηπτοὶ καὶ τῆς χαλάζης* ἐμβολαὶ διαφθείρουσιν· οὐ μὴν οἷς γεωργοὺς* διαφθείρει σκηπτὸς τὴν γῆν ἀποφεύγουσιν, ἀλλὰ* γεωργοῦντες ἐμμένουσι, κἂν ἐξ οὐρανοῦ τι λυπῇ προ*σιόν. αὖθις ἀτυχοῦσιν ἄνθρωποι πλέοντες, καὶ τὰς ναῦς* διαφθείρουσιν ἐπιόντες χειμῶνες· οὐ μὴν ἐνθένδε τὸ* πλεῖν καταλύουσιν, οἷς ἐν μέρει πεπόνθασιν, ἀλλ' ἀνά*γουσι μὲν εἰς τὴν τύχην τὸ δυςχερές, ἀναμένουσι δὲ τὸν* ἀπὸ θαλάσσης γινόμενον πόρον. καὶ μὴν αἵ τε μάχαι* καὶ πόλεμοι τὰ τῶν ἀγωνιστῶν διαφθείρουσι σώματα,* καὶ οὐχ ὅτι πεσοῦνται μαχόμενοι τὰς μάχας ἐκλείπουσιν,* ἀλλ' ὅτι πολεμοῦντες θαυμάζονται

110, 24.] ἐστιν Vind. Lips. Walz. ἐστι rell.
ibid.] ἀποστατέον. — ἀποστέον Lips.
ibid.] οὐ γὰρ ὅσα Heins. Sch. Mon. 666, 16. οὐχ ὅσα γὰρ Vind. Walz. οὐχ' ὅσα Lips. οὐχ ὅσα rell.
110, 25.] πράγμασι Vind. Lips. Mon. 2. Walz. πράγμασιν rell.
ibid.] Ante προσῇ add. κἂν Mon. 2.
111, 1.] καθ' ἕκαστον. — καθέκαστον Lips. Ald. Iunt. Edd.
111, 2.] πρόςεστιν. — πρόςεστι μὲν Vind. Lips. Mon. 1.
111, 4.] διαφθείρουσιν. — διαφθείρουσι Ald. Iunt. Edd.
ibid.] γεωργοὺς Vind. Lips. γεωργοὶ Mon. 2. γεωργοῖς rell.
111. 5.] Ante διαφθείρει σκηπτὸς omisi τὴν γῆν cum Vind. Lips., annuente Catan.
111, 6.] ἐμμένουσι Lips. ἐμμένουσιν rell.
ibid.] τι (om. Edd.) λυπῇ. — λυπῇ τι Vind.
111, 7.] ἀτυχοῦσιν ἄνθρωποι πλέοντες. — ἀτυχοῦσι πλέοντες ἄνοι Lips.
111, 8.] ἐπιόντες χειμῶνες, ut Lips. Mon. 2. Walz., „suspicatus sum, interprete Camer., veram scripturam esse. Sed ἐπιόντος χειμῶνος non est ab eius sermonis, quem Aphthonius affectavit, forma alienum," ut rell. v. Dox. 550, 20. διπλῆ ἡ γραφή· τὰ μὲν γὰρ τῶν βιβλίων ἐπιόντος χειμῶνος ἔχει, τὰ δὲ ἐπιόντες χειμῶνες.
111, 11.] Ante θαλάσσης add. τῆς Lips.
ibid.] γινόμενον. — γενόμενον Edd.
111, 12.] διαφθείρουσι Lips. Walz. in Corr. διαφθείρουσιν rell.

καὶ πεσεῖν ἠγαπήκα*σι καὶ τὸ προςὸν ἀτυχὲς ἐκ τοῦ συνόντος ἀγαθοῦ συν*απέκρυψαν· οὐ γὰρ διὰ τὰ φαῦλα φευκτέον ὅσα τῶν* ἀγαθῶν, ἀλλ' ἕνεκα τῶν καλῶν ὑποιστέον τὰ χείριστα.* Οὐκοῦν ἄλογον γεωργοὺς μὲν καὶ πλέοντας καὶ πρὸς* τούτοις ὅσοι στρατεύονται φέρειν τὰ πρὸς αὐτοὺς δυ*σχερῆ τῶν ἐπαινουμένων χάριν τῶν σὺν αὐτοῖς, ἡμῖν* δὲ γάμον ἀτιμαστέον, διότι γάμος ἄγει τι λυποῦν.*

['Αντίθεσις.] Ναί φησιν· ἀλλὰ χηρείαν μὲν γυ*ναιξίν, ὀρφανίαν δὲ παισὶν ἐπειςήνεγκε.*

[Λύσις.] Ταῦτα θανάτου δεινὰ καὶ τὸ πάθος οἶ*δεν ἡ φύσις, σὺ δέ μοι δοκεῖς αἰτιᾶσθαι τὸν γάμον, ὅτι* μὴ καὶ θεοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐργάζεται, καὶ τοῦ γάμου* κατηγορεῖν, ὅτι μὴ καὶ θεοῖς τὰ θνητὰ συνηρίθμησε· τί
112. γάρ,* εἰπέ μοι, γάμου κατηγορεῖς ἃ πραγματεύεται θάνατος;* τί δὲ ὑμεναίων ἐρεῖς ὅσα φύσις ἐπίσταται; Συγχώρει* πεσεῖν τὸν ὅπως πεσεῖται γενόμενον· εἰ δὲ πίπτουσι μὲν* ὅτι γεγόνασιν ἄνθρωποι, πεσὼν δὲ χηρεύει μὲν σύν*οικον, ὀρφανὸν δὲ παρασκευάζει τὸν ἐξ αὐτοῦ, τί γάμον* ἐρεῖς ἀπεργάζεσθαι τὰ παρὰ μόνης γεγονότα τῆς φύσε*ως; Ἐγὼ δὲ αὖ τοὐναντίον γάμον ἐπανορθοῦσθαι καὶ* ὀρφανίαν καὶ χηρείαν

111, 14.] ἠγαπήκασι Lips. Walz. in Corr. ἠγαπήκασιν rell.

111, 15.] συνόντος. — προςόντος Lips.

111, 20.] ἐπαινουμένων. — ἐπαινομένων Lips.

ibid.] τῶν σὺν αὐτοῖς om. Vind. Lips. Mon. 1.

111, 22.] 'Αντίθεσις om. Lips. Heins.

ibid.] φησιν. — φησι Lips.

111, 24.] Λύσις om. Lips. Heins.

111, 27.] καὶ ante θεοῖς, ut Edd., om. rell.

112, 2.] τί δέ. — τί δέ; Edd. τί δαὶ Vind.

ibid.] Ante ὑμεναίων add. ἴσως καθ' Port. ad marg.

ibid.] ἐρεῖς asterisco insignit. in Heins., quod corruptum putantes corrigi malint ἀντερεῖς Scheff. et κατερεῖς Walz.

112, 4.] Post πεσὼν δὲ add. τις Vind.

ibid.] χηρεύει. — χηρεύειν (scil. παρασκευάζει) Vind. Walz.

112, 7.] καὶ ante ὀρφανίαν om. Lips. Mon. 1.

112, 8.] χηρείαν. — χηρίαν Vind.

ἡγοῦμαι. τέθνηκέ τῳ πατήρ,* καὶ ταύτῃ παῖς ὀρφανός, ἀλλ' ἕτερον ἐπειςήνεγκε πατέ*ρα τοῖς ὀρφανοῖς ὁ γάμος· καὶ τὸ πάθος γάμου μὲν οὐ* προέρχεται, γάμῳ δὲ συγκαλύπτεται, καὶ γίνεται γάμος* ὀρφανίας ἀφανισμὸς οὐχ ὑπόθεσις. εἶτα χηρείαν ἐκ τε*λευτῆς μὲν ἦγεν ἡ φύσις, ἐξ ὑμεναίων δὲ μετέθηκε* γάμος· ἣν γὰρ χηρεύειν εἰργάσατο θάνατος, ἀνδρὶ συν*οικεῖν παρέσχεν ὁ γάμος ὥςπερ καταστὰς φύλαξ τῆς* αὐτοῦ χάριτος· ἃ γὰρ ἐξ ἀρχῆς εἰςηνέγκατο, παρῃρημένα* πάλιν ἀπέδωκεν, ὥςτε χηρείαν ἀναιρεῖν οὐκ ἐπά*γειν οἶδεν ὁ γάμος. καὶ μὴν καὶ πατὴρ θανάτῳ μὲν ἀ*φαιρεῖται παῖδας, γάμῳ δὲ μετέσχεν ἑτέρων καὶ πατὴρ* γίνεται δεύτερον ὁ προςάπαξ εἶναι μὴ συγχωρούμε-*νος.

113. Τί οὖν τὰ τοῦ γάμου καλὰ πρὸς αἰτίαν μεταφέ*ρεις τοῦ γάμου; καί μοι δοκεῖς οὐκ ἐλέγξαι ζητεῖν,* ἀλλ' ἐπαινεῖν τὸν ὑμέναιον· οἷς γὰρ ἐξαριθμεῖν κατα*ναγκάζεις τῶν ὑμεναίων τὰς χάριτας, τούτοις ἐπαινέ*της οὐ κατήγορος

ibid.] τέθνηκέ τῳ Lips. Port. Camer. Walz. mortuus est alicui Catan. τεθνηκέτω rell. sine Mon. 2., ubi τί θνησκέτω.

112, 11.] προέρχεται. — προδέχεται Lips.

ibid.] γίνεται. — γίγνεται Ald. Iunt. Edd.

112, 12.] ἀφανισμός. — ὀρφανισμὸς Edd.

ibid.] Post χηρείαν add. μὲν Lips., sed μὲν post τελευτῆς omisso.

112, 13.] ἦγεν ἡ φύσις Vind. Lips. Mon. 1. ἡ φύσις ἦγεν rell.

112, 14.] εἰργάσατο. — ἠργάσατο Ald. Iunt. Edd.

112, 16.] αὐτοῦ Lips. Ald. Iunt. Harb. αὑτοῦ rell.

ibid.] εἰςηνέγκατο. — εἰςενέγκατο Ald. Iunt. Edd. ἠνέγκατο Lips.

112, 17.] ἀπέδωκεν. — ἐπέδωκεν Lips. Ald. Iunt. Edd.

ibid.] ὥςτε. — ὥςπερ Vind. (τε superscr.)

112, 18.] Ante πατὴρ add. ὁ Lips.

112, 20.] Post γίνεται add. παίδων Vind.

ibid.] δεύτερον. — δεύτερος Vind. Lips. v. Dox. 551, 14. δεύτερον. γράφεται καὶ δεύτερος.

113, 1.] τοῦ inter τὰ et γάμου om. Vind. Mon. 1.

ibid.] γάμου. — γάμῃ. v. Scheff. Not. ad 113, 4.

113, 2.] ἐλέγξαι. — ἐξελέγξαι Vind.

113, 4.] χάριτας, interprete Scheff., „suspectum mihi est. Ecquid enim mirum hoc, si commemoratione ista laudatur?

τοῦ γάμου γεγένησαι, πρὸς ταῦτα καὶ κατηγο*ρῶν τοῦ γάμου θαυμάζειν ἡμᾶς ἀναγκάζεις καὶ ποιεῖς* εὐεργετημάτων κατάλογον τὰ τοῦ γάμου κατηγορήματα.*

[Ἀντίθεσις.]** Ναί φησιν· ἀλλ' ὁ γάμος ἐπί* πονον.* 16.

[Λύσις.] Καὶ τί πόνον ἐπίσταται λύειν ἢ ὁ γά*μος; ὁπόσα πονεῖν δι' ὑμεναίων ἀνῄρηται. Καὶ ῥαστώ*νη παντάπασιν εἰς ὁμιλίαν γυναικὶ συνελθεῖν. ἡλίκον εἰς* εὐνὴν ἀνὴρ γυναικὶ συνιών; μεθ' ὅσης δὲ ῥαστώνης ἐλ*πίζεται παῖς; καὶ προςδοκώμενος φαίνεται; καὶ πα*τέρα φανεὶς προςερεῖ; καὶ πρὸς μελέτην ἔρχεται τέχνης,* καὶ πατρὶ συνεργῶν, καὶ παρὰ τὰς ἐκκλησίας δημη*γορῶν, καὶ πατέρα γηροτροφῶν, καὶ ὅλως ἅπαν ὅ,τι* δέοι γινόμενος. Οὐκ ἔστι λόγῳ διεξελθεῖν, ἃ φέρειν οἶδεν* ὁ γάμος.*

114. [Ἐπίλογος.] Μέγα ὁ γάμος καὶ παράγων θεοὺς* καὶ παρέχων θνητοῖς θεοὺς εἶναι δοκεῖν, οἷς μένειν σο*φίζεται, καὶ παιδεύει μὲν τοὺς χρωμένους τὰ δίκαια,* πρὸς δὲ τὸ σῶφρον παροξύνει σκοπεῖν καὶ φιλοτιμεῖ*ται τὰς ἡδονάς, ὅσαι μὴ φανεῖσαι κακίζονται. Διὸ τὸν* γάμον περὶ πλείστου ἐν πᾶσι ποιητέον καθέστηκεν.*

Neque tamen temere quid muto, cum et supra habeat γάμη καλά."

113, 5.] πρὸς ταῦτα, ut Vind. Lips. Mon. 1., om. rell.

113, 8.] Ἀντίθεσις om. Lips. Heins.

ibid.] φησιν. — φησι Ald. Iunt. Edd.

ibid.] ἀλλ' ὁ. — ἀλλὰ ὁ Vind. Ald. Iunt. Edd.

113, 10.] Λύσις om. Lips. Heins.

ibid.] ἢ ὁ γάμος Dox. 551, 20. ὁ γάμος Lips. ἢ γάμος Monn. 1. 2. Ald. Iunt. Edd. ἢ ὡς γάμος Vind. ὡς γάμος rell.

113, 11.] πονεῖν. — πονεῖ, ut Vind. Port. Scheff. Walz. Edd., asterisco insignit. in Heins. quo commotus vocem mutilam putat et πόνων coniicit Scheff.

113, 14.] προςδοκώμενος. — προςδοκόμενος Ald. Iunt. γρ. ποςδοκηθεὶς Port. ad marg.

113, 16.] παρά. — περὶ Mon. 1.

113, 18.] ἔστι. — ἔστιν, οὖν addito, Heins.

113, 20.] Ἐπίλογος om. Lips. Heins.

114, 2.] δίκαια. — δίαια Ald.

114, 3.] σῶφρον. — σωφρονεῖν Vind.

114, 4.] φανεῖσαι. — φανῆσαι Ald. Iunt.

114, 5.] πλείστου. — πλείστων Lips. πλείους Mon. 2.

Κεφ. ιδ΄.

Ὅρος νόμου εἰςφορᾶς.*

Καὶ τὴν εἰςφορὰν τοῦ νόμου τινὲς εἶναι δεδώκασι* γύμνασμα. Ἔστι μὲν γὰρ σχεδὸν ὅλη ὑπόθεσις, οὐ μὴν* ἅπαντα σώζει τὰ τῆς ὑποθέσεως· εἰςάγεται μὲν γὰρ ἐν* αὐτῇ πρόςωπον, οὐ μὴν ἐφ᾽ ἅπασι γνώριμον, ὅθεν θέ*σεως μέν ἐστι μᾶλλον, ἧττον δὲ ὑποθέσεως· οἷς μὲν γὰρ* ὅλως σχήματος δέχεται πρόςωπον, ὑπερβαίνει τὴν θέσιν,* δι᾽ ὧν δὲ σαφῆ μὴ σώζει τὴν περίστασιν, ὑποθέσεως* λείπεται. Νόμου τοίνυν ἐστὶν εἰςφορὰ διπλῆ γυμνασία,* συνηγορία καὶ κατηγορία νόμου τεθέντος. Ἔστι δὲ νό*μος εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, κοινὴ δὲ συνθήκη* πόλεως,
115. ἐπανόρθωσις δὲ πλημμελημάτων τῶν* εἰς ἀμφότερα. Καὶ ἡ μὲν διαίρεσις αὕτη τῆς εἰςφορᾶς* τοῦ νόμου· ἐργάσαιο δὲ αὐτὴν κεφαλαίοις, οἷς καὶ τὴν* πραγματικήν, νομίμῳ, δικαίῳ, συμφέροντι, δυνατῷ.* προοίμια δὲ θήσεις· καὶ

Κεφ. ιδ΄.

114, 6.] Ὅρος νόμου εἰςφορᾶς. — Περὶ εἰςφορᾶς νόμου Vind. Νόμου εἰςφορὰ Edd.

114, 11.] μᾶλλον, ἧττον δὲ ὑποθέσεως. — μᾶλλον ἢ ὑποθέσεως Lips.

114, 12.] σχήματος. — σχήματι Lips. Mon. 2. v. Dox. 556, 12. ἔν τινι δὲ τῶν βιβλίων σχήματι δέχεται πρόςωπον εὗρον κ. τ. λ.

114, 14.] εἰςφορά. — εἰςφωραὶ Lips.

114, 15.] Ἔστι δὲ νόμος usq. ad εἰς ἀμφότερα fere repetuntur ex Demosth. adv. Aristogit. I. 774.

114, 16.] καὶ ante δῶρον om. Mon. 2.

ibid.] κοινὴ δὲ συνθήκη πόλεως Lips. Ald. Iunt. Edd. Dox. 558, 12. sqq. Sch. Ang. 65. communis vero civitatis consensus Catan. δόγμα δὲ ἀνθρώπων φρονίμων rell. ex Demosth. adv. Aristogit. l. l.

114, 17.] ἐπανόρθωσις δὲ (δὲ om. Mon. 2.) πλημμελημάτων τῶν (τῶν om. Vind.) εἰς ἀμφότερα. — ἐπανόρθωμα δὲ τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων, πόλεως δὲ κοινὴ συνθήκη, καθ᾽ ἣν πᾶσι προςήκει ζῆν τοῖς ἐν τῇ πόλει Port. Heins. Scheff. ex Demosth. adv. Aristogit. l. l.

115, 2.] ἐργάσαιο Vind. cf. C. III. 63, 9. C. IV. 68, 4. C. VIII. 87, 8. ἐργάσῃ rell.

ibid.] δὲ αὐτήν. — δ᾽ αὐτὴν Vind.

ibid.] οἷς. — οἷςπερ Lips.

115, 3.] Ad πραγματικὴν desiderari στάσιν putat Scheff.

μετὰ τὰ προοίμια τὸ κεκλημέ*νον ἐναντίον· εἶτα χρήσῃ τοῖς προειρημένοις κεφαλαίοις.* ὅθεν καὶ ταύτῃ διήνεγκε θέσεως.*

Κατηγορία νόμου τοῦ κελεύοντος ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν* μοιχὸν κτείνεσθαι.*

[Προοίμια.] Οὔτε εἰς ἅπαν ἐπαινέσω τὸν νόμον, οὔτε ἐπὶ παντὶ* τὸ γραφὲν αἰτιάσομαι· οἷς μὲν γὰρ ἀναιρεῖ τὰ μοιχῶν,* ἐπαινῶ τὸ τιθέμενον, δι' ὧν δὲ δικαστῶν οὐκ ἀνέμεινε* ψῆφον, αἰτιῶμαι τὴν αἵρεσιν. Εἰ μὲν οὖν δωροδοκίαν τῶν* δικαζόντων κατεγνωκὼς ἀνῄρει τὰ δικαστήρια, φαύλην* ἐλέγχεται περὶ τοὺς δικαστὰς κεκτημένος τὴν γνώμην,* εἰ δὲ δίκαια κρίνειν, ὥςπερ δίκαια κρίνετε, ποῦ δί*καιον ἐπαινεῖν μὲν δικαστάς, ἐξαιρεῖσθαι δὲ τῶν δικα-*ζόντων τὸν νόμον;

['Εναντίον.] Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες, ὅσοι τοῖς* κειμένοις διαμάχονται νόμοις, οἱ μὲν ἐναντιοῦνται ταῖςδε* ταῖς πόλεσιν, οἱ δὲ ὁμολογοῦσιν ἑτέραις, μόνος δὲ ὁ πα*ρὼν

115, 5.] Post χρήσῃ add. καὶ Lips.

115, 7.] ἐπ' αὐτοφώρῳ. — ἐπαυτοφώρῳ Lips. Edd. ἐπαυτοφόρῳ Ald. Iunt.

ibid.] τὸν μοιχὸν κτείνεσθαι. — τὸν μοιχὸν κτείνειν Vind. κτείνειν τὸν μοιχὸν Lips.

115, 9.] Προοίμια om. Libb. Prooemium Catan.

ibid.] νόμον. — κόσμον Lips.

115, 10.] τὰ ante μοιχῶν om. Iunt.

115, 11.] ἐπαινῶ. — αἰπαινῶ Ald.

115, 14.] κεκτημένος. — κεκτημένων Vind.

115, 15.] Post ὥςπερ omisi καὶ cum Lips. Dox. 560, 5. 561, 26. Sch. Ald. 66, 13., annuente Catan.

ibid.] κρίνετε. — κρίνεται Lips.

115, 16.] δικαζόντων. — δικαζομένων Vind.

115, 17.] 'Εναντίον, quod ad 115, 20. Δοκεῖτε κ. τ. λ. addi vult Camer., om. Libb. Contrarium Catan. aliique interpretes.

ibid.] Οἱ μὲν οὖν. — καὶ μὲν οὖν Heins.

115, 18.] ἐναντιοῦνται. — ἐναντοιοῦνται Iunt.

115, 19.] μόνος. — νόμος Heins.

πᾶσιν ἐναντίος προελήλυθε νόμος. Δοκεῖτε δέ μοι* πολὺ κάλλιον ἐξετάσαι τὸν νόμον, εἰ πάντα τὰ παρ'* ὑμῖν πολιτευόμενα κρίνητε, τοὺς στρατηγούς, τὰς ἱερω*σύνας, τὰ
116. ψηφίσματα, πάντα, ὀλίγου δέω λέγειν, ὅσα* παρὰ τὸν πόλεμον ἄριστα πράττεται· ἅπαντα δικαστῶν* οἶδεν ἐξέτασιν. καὶ στρατηγεῖ μέν, ὃν ὁ κρίνων ἐξήτασεν·* ἱερᾶται δέ, ὃν ὁ δικαστὴς ἐβεβαίωσε· καὶ ψήφισμα κύ*ριον τὸ παρ' ἑτέροις ἀνακρινόμενον· καὶ νῖκαι πολέ*μων γερῶν οὐ μετέχουσι μὴ κρινόμεναι πρότερον.* Πῶς οὖν οὐκ ἄλογον ἅπαντας μὲν ἀναμένειν τοὺς ἐξετά*ζοντας, μόνον δὲ τὸν παρόντα νόμον τὴν τῶν δικα*ζόντων ἀναδύεσθαι ψῆφον;*

[Ἀντίθεσις ά.] Ναί φησιν· ἀλλὰ μεγάλα τὰ μοι*χῶν ἀδικήματα.*

[Λύσις.] Τί δὲ τὰ τῶν ἀνδροφόνων οὐ μείζω; τοὺς* δὲ προδότας ἐλάττους νομιοῦμεν ἑτέρων; ἱερόσυλοι δὲ*

115, 20.] πᾶσιν ἐναντίος — νόμος. — πᾶσιν ἐναντίος — νόμοις Vind. ἐναντίος πᾶσι — νόμοις Lips. πᾶσιν ἐναντίοις — νόμοις Heins.

ibid.] προελήλυθε Vind. Lips. Mon. 2. Walz. προελήλυθεν rell.

ibid.] Δοκεῖτε. — δοκεῖ Vind.

ibid.] δέ μοι. — δή μοι Edd.

115, 21.] εἰ πάντα τά. — εἰπόντα Mon. 2.

115, 22.] ὑμῖν. — ἡμῖν Lips. Mon. 2.

ibid.] πολιτευόμενα. — πηλιτευόμενα Mon. 2.

ibid.] κρίνητε. — κρίνετε Lips. κρίνοιτε Speng. κρίνηται Mon. 2.

ibid.] ἱερωσύνας. — ἱεροσύνας Ald. Iunt. Edd.

115, 23.] πάντα ad sequentia pertinere censeo cum Lips. Dox. 561, 27. Catan. aliisque interpretibus, sed ad praecedentia referunt rell.

116, 2.] ἐξήτασεν. — ἐξέτασεν Ald. Iunt. Edd.

116, 4.] παρ' ἑτέροις. — παρ' ἑτέραν Lips.

ibid.] νῖκαι Codd. Walz. νίκαι rell. Postea add. δὲ Vind.

116, 5.] μετέχουσι Vind. Lips. Walz. μετέχουσιν rell.

116, 6.] ἅπαντας. — ἅπαντα Lips. v. Dox. 562, 10. τινὰ μὲν τῶν βιβλίων ἅπαντας ἔχει μετὰ τοῦ σ, τινὰ δὲ ἅπαντα χωρὶς τοῦ σ κ. τ. λ.

ibid.] ἐξετάζοντας. — ἐξαιτάζοντας Ald. Iunt. ἐξετάσοντας Lips.

116, 8.] ἀναδύεσθαι. — ἀναδύεται Iunt.

116, 9.] Ἀντίθεσις ά om. Lips. Heins.

116, 11.] Λύσις om. Lips. Heins.

116, 12.] Post ἑτέρων add. ἀδίκων Mon. 1.

τῶν προδιδόντων φαυλότεροι; ἀλλ' ὅμως ὁ τούτων* ἀλοὺς
ἀναμένει τοὺς κρίνοντας, καὶ οὔτε προδότης ὑπέ*σχε τὴν
δίκην μὴ τοῦ δικαστοῦ ψῆφον ἐπάγοντος, οὔτε* ἀνδρο-** 17
φόνῳ πεσεῖν ὑπῆρξε μὴ τοῦ κατηγόρου τὸ πά*θος ἐλέγχον-
117. τος, οὔτε τοῖς ὑφαιρουμένοις τὰ τῶν κρειτ*τόνων ὑπῆρξε
παθεῖν, πρὶν ταῦτα μαθεῖν παρέστη* τοῖς κρίνουσιν. Οὐκ-
οῦν ἄτοπον τὰ μὲν μείζω δίκην* ὑπέχειν παρὰ τοῖς κρί-
νουσι, καὶ μὴ δοκεῖν τι τούτων* ὡς ἕκαστον, ἂν μὴ δικα-
στὴς ἐπενέγκῃ τὴν ψῆφον, μοι*χὸν δὲ μόνον πεσεῖν ἀνεξέ-
ταστον, ὃν πρὸ τῶν ἄλλων* ἔδει κρίνειν, ὅσῳ τῶν ἄλλων
καταδεέστερον;*

[Ἀντίθεσις β'.] Καὶ τί διοίσει μοιχὸν ἀνελεῖν ἢ* παραδοῦναι τοῖς δικασταῖς, εἰ τὸν ἴσον ἐξ ἀμφοῖν ὑπο-* στήσεται θάνατον;*

[Λύσις.] Ὅσον τυράννου καὶ νόμου τὸ μέσον, καὶ*
118. δημοκρατείας πρὸς τὰς μοναρχίας ὅσον διάφορον· τυ*ράν-

116, 13.] Ante *φαυλότεροι* add. *οὐ* Mon. 1. Heins. Walz.

ibid.] *τούτων* Vind. Lips. *τούτοις* rell.

116, 16.] *ὑπῆρξε.* — *ὑπῆρχε* Vind.

116, 17.] *ἐλέγχοντος.* — *ἐλέγξαντος* Mon. 2.

117, 1.] *ὑπῆρξε* om. Par. 3., sed ad marg. sub *γρ.* script.

ibid.] Ante *παθεῖν* add. *τι* Lips., quod postponit Par. 3. ad marg. sub *γρ.*

ibid.] *μαθεῖν.* — *παθεῖν* Heins.

117, 2.] *κρίνουσιν.* — *κρείνουσιν* Ald. Iunt.

117, 3.] *κρίνουσι* Lips. *κρίνουσιν* rell. sine Ald. Iunt., ubi *κρείνουσιν.*

ibid.] *δοκεῖν* asterisco insignit. in Heins., quo motus Scheff. fere suspicatur aliquid hic desiderari, sed, quia Edd. vett. asteriscum habent nullum, putat magis locum esse depravatum et scribendum *καὶ μὴ δοκεῖν τοιοῦτον ἕκαστον.*

117, 4.] *ὡς* ante *ἕκαστον*, ut Vind. Lips. Dox. 563, 1., om. rell.

117, 5.] *ἀνεξέταστον.* — *ἀνεξέστατον* Vind.

117, 6.] *ἔδει* om. Vind.

ibid.] *ὅσῳ τῶν ἄλλων* (*ἄλλον* Ald.).

117, 7.] *Ἀντίθεσις β'.* om. Lips. Heins.

117, 8.] *ἴσον.* — *ἶσον* Lips. Port. Heins. Edd.

117, 10.] *Λύσις* om. Lips. Heins.

117, 11.] *δημοκρατείας* Monn. 1. 2. Ald. Iunt. Edd. Bene: nam v. Not. ad C. VIII. 87, 15. *δημοκρατίας* rell.

*νου μὲν γὰρ ἀνελεῖν, ὃν ἂν βούλοιτο, νόμου δὲ κτεῖ*ναι δικαίως τὸν ἐλεγχόμενον· καὶ δῆμος μὲν ὅσα ἂν ἐκ*κλησιάζων σκοπῇ, πρὸς ἐξέτασιν τίθησι, μοναρχία δὲ* κολάζει μέν, οὐ συνεξετάζει δέ, ἃ μὲν συναμφότερα δῆμός τε καὶ νόμος, ἐξ* ἐναντιωμάτων δὲ ἅπαντα πέπραχε πρὸς τὸν μόνον* ἄρχειν καὶ τυραννεῖν προελόμενον; πῶς οὖν οὐ διοίσει* τὸν μοιχὸν ἀνελεῖν ἢ παραδοῦναι τοῖς κρίνουσι.*

118, 1.] Post *ἀνελεῖν* add. alterum *ἀνελεῖν* ad *ὃν ἂν βούλοιτο* pertinens Lips.

ibid.] *ἂν* ante *βούλοιτο* om. Edd.

118, 2.] *καὶ δῆμος μέν.* — *δῆμος μὲν γὰρ* Lips.

118, 3.] *τίθησι* Vind. Lips. Port. Heins. Walz. *τίθησιν* rell.

ibid.] *μοναρχία δὲ κολάζει μέν.* — *κολάζει δὲ μοναρχία* Ang., sed ad marg. *γρ. μοναρχία δὲ κολάζει.*

118, 4.] *οὐ συνεξετάζει δὲ* om. Vind. Ang. Walz., invitis Finckh. Klotz. Bernh. Walz. in Corr., quorum Klotz. ita „Er (scil. Aphthonius) sagt, es ist eben ein so grosser Unterschied zwischen dem, der den Ehebrecher den Gerichten ausliefert, und dem, welcher ihn auf der Stelle tödtet, als zwischen dem Herrn der Willkühr und dem Gesetze, als zwischen einer Monarchie und einer Demokratie. Denn der Herr der Willkühr (der *τύραννος*) tödtet, wen er will, das Gesetz verdammt nach vorhergegangener strenger Untersuchung, die Monarchie bestraft zwar, aber untersucht nicht zugleich, was das Volk und das Gesetz beides thut. Wer kann also bei der Darlegung die Worte *οὐ συνεξετάζει δὲ* streichen wollen, auch wenn sie in einigen Handschriften fehlen? Denn die Abschreiber konnten diese Worte zwar weglassen, der Sinn aber erheischt sie nothwendiger Weise: Worte, die man hier, ohne den gröbsten Unsinn hervorzubringen, nicht vermissen kann." et Finckh. ita „Uebrigens verliert durch die Auslassung auch *ἃ συναμφότερα* seine Bedeutung, welches auf das Vorhergehende geht, wie bei Nicol. Progymn. C. IV. 280, 17. *καὶ οὔπω γεωργεῖν ἢ πλεῖν δίδωμι, ἃ συναμφότερα τῇ τῶν χρημάτων περαιοῦνται δαπάνῃ.*"

ibid.] *μὲν* ante *συναμφότερα* (*συναμφότερον* Mon. 1.), ut Ang. et in text. et ad marg. sub *γρ.*, om. rell.

ibid.] *δῆμος.* — *δῆλος* Edd.

118, 5.] *δὲ* post *ἐναντιωμάτων* om. Lips. Ald. Iunt. Edd.

ibid.] *πέπραχε.* — *πέπραγε* Mon. 2.

118, 7.] *κρίνουσι* Vind. Lips. Walz. *κρίνουσιν* rell.

Καὶ* ἔτι πρὸς τούτοις ὁ μὲν ἑαυτῷ τὸν μοιχὸν ἀνελὼν ἑαυτὸν* κύριον τοῦ δεδρακότος ἐργάζεται, ὁ δὲ δικαστῇ παραδοὺς* κύριον ποιεῖ τοῦ δεδρακότος τὸ δικαστήριον· κρεῖττον δὲ* δήπου τὸν δικάζοντα κύριον ἢ τὸν κατήγορον γίνεσθαι.* Καὶ μὴν ὁ μὲν ἑαυτῷ διαφθείρας μοιχὸν ἄλλου χάριν* ἀνελεῖν ὑποπτεύεται, ὁ δὲ κρίνειν παρεσχηκὼς μόνον* ἔδοξε τῶν δικαίων ἀντιλαμβάνεσθαι.*

[Ἀντίθεσις γ΄.] Ναί φησιν· ἀλλὰ χαλεπωτέραν ὑφέ-* ξει τὴν τιμωρίαν παραχρῆμα πεσών· κέρδος γὰρ ἕξει* τὸν μέχρι κρίσεως χρόνον.*

[Λύσις.] Τοὐναντίον μὲν οὖν ἕξει κρινόμενος· ἀνια-* ρότερον γὰρ τὸν μετὰ ταῦτα βίον ὑποίσει· τὸ γὰρ* παθεῖν προσδοκᾷν τοῦ πεπονθέναι δεινότερον, καὶ τιμω*ρίας ἀναβολὴ προσθήκη φανεῖται ζημίας. πεσεῖται πολ*λάκις ὁ
119. πεσεῖσθαι δοκῶν καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς πείρας* ἕξει δεινοτέραν, ὥστε παραχρῆμα πεσὼν ὁ μοιχὸς πεσὼν* οὐκ αἰσθάνεται· κλέπτει τὴν αἴσθησιν τῆς τιμωρίας τὸ* τάχος· ἀνάλγητος θάνατος ὁ πρὶν δόξαι συμβάς, ὁ δὲ* πολλάκις μὲν ἐλπισθείς, εἰςάπαξ δὲ γεγονώς, ταῖς ἐλπίσι* τὰς τιμωρίας μετρεῖ. Σκόπει τοίνυν παράλληλα θείς.* Ὁ μὲν ἑαυτῷ διαφθείρας μοιχὸν οὐδένα μάρτυρα τῆς* τιμωρίας ποιεῖται, ὁ δὲ δικασταῖς παραδοὺς πολλοὺς* θεατὰς ποιεῖται τῆς δίκης· λυπηρότερος δὲ τιμωρίας* τρόπος ὑπὸ θεα-

118, 13.] κρίνειν. — κρῖναι Vind.

ibid.] παρεσχηκώς. — ζητῶν Vind.

ibid.] μόνον. — μόνων Vind.

118, 15.] Ἀντίθεσις γ. om. Lips. Heins.

118, 16.] τὴν ante τιμωρίαν om. Vind. Lips.

ibid.] κέρδος γάρ. — κέρδος δὲ Mon. 1.

118, 18.] Λύσις om. Lips. Heins.

ibid.] ἀνιαρότερον Lips. Mon. 1. Ald. Iunt. Finckh. Walz. in Corr. ἀνιαρώτερον rell.

119, 1.] πεσὼν ante οὐκ αἰσθάνεται, deletum in Mon. 1., om. Vind. Mon. 2.

119, 3.] συμβάς. — συμβαίνων Mon. 2.

119, 5.] Σκόπει τοίνυν. — σκόπει δὲ καίτοι Vind.

119, 6.] ἑαυτῷ. — ἑαυτὸν Mon. 2.

119, 8.] λυπηρότερος. — λυπηρότερον Mon. 2.

ταῖς πολλοῖς καθιστάμενος. Καὶ ἄλλως* συνοίσει μοιχοῖς κρύβδην πεσοῦσιν· ὑποψίαν γὰρ τοῖς* πολλοῖς καταλείψουσιν ἔχθρας ἕνεκα πίπτοντες, ἐξελεγ*χομένου δὲ τοῦ πάθους ἐν τοῖς δικασταῖς ἀναμφισβή*τητον ὁ πεσὼν ὑφέξει τὴν δίκην. Ὥςτε διοίσει πρὸς* αὐτοῦ τὸν μοιχὸν πεσεῖν ἀδήλως ἢ δικασταῖς παρα*δίδοσθαι.

[Ἀντίθεσις δ΄.] Δεινὸν ὁ μοιχὸς καὶ πᾶσαν παρῆλθεν ἀδικη*μάτων ὑπερβολήν.

[Λύσις.] Ὅθεν ἐξελεγχέσθω πρότερον, εἶτα* πιπτέτω· καὶ κρινέσθω μᾶλλον, ἢ δίκην ὑπεχέτω πρὸ* κρίσεως. Ὡς μοιχὸς ἀναιρούμενος σαφεστέραν δώσει τὴν* τῶν παίδων γονήν· οὐ γὰρ ἀμφιςβητήσει τις, ὅτου γέγονε* παῖς, ἐκλε-
120. λοιπότων μοιχῶν τολοιπόν. Κοινῆς ἀδίκημα* φύσεως· ὅθεν καὶ κοινὴ ψῆφος ἀναιρείτω γινόμενον.* Ὡς ἐγὼ δέδια, μὴ λαθὼν μοιχός, οἷς διαφθείρεται, πολ*λοὺς ἑτέρους καταλίπῃ τοιούτους· οἷς γὰρ οὐκ ἴσασιν,* ἐφ' οἷς διαφθείρεται, ζηλώσουσιν ἕτεροι, καὶ τὸ κεκολά*σθαι οὐ πέρας, ἀλλ' ἀρχὴ γενήσεται πάθους.*

119, 10.] πεσοῦσιν. — πεσοῦσι Lips.

119, 11.] καταλείψουσιν. — καταλείψουσι Ald. Iunt. Edd.

119, 13.] διοίσει (om. Par. 3. Mon. 2.) πρὸς αὐτοῦ. — πρὸς αὐτοῦ διοίσει Vind.

119, 14.] τὸν μοιχόν. — γρ. τοῦ μοιχὸν Par. 3. ad marg.

119, 15.] Ἀντίθεσις δ΄. sine Libb. recepi, probantibus Catan. Camer. aliisque interpretibus.

119, 16.] Λύσις sine Libb. recepi, probantibus Catan. Camer. aliisque interpretibus.

ibid.] πρότερον. — πρῶτον Vind.

119, 17.] ὑπεχέτω. — ὑπεσχέτω Ald. Iunt. Edd.

ibid.] πρὸ κρίσεως. — πρὸς κρίσεως Iunt.

119, 18.] Ὡς μοιχός. — ὁ μοιχὸς Lips.

119, 20.] Κοινῆς. — γρ. κοινὸν Port. ad. marg., invito Scheff.

120, 1.] Ante γινόμενον (γενόμενον Lips. Ald. Iunt. Edd.) add. τὸ Vind.

120, 3.] καταλίπῃ Vind. Lips. Mon. 1. Walz. καταλίποι rell.

ibid.] οἷς γάρ. — ὃν γὰρ Port. Heins. Walz.

120, 4.] κεκολάσθαι. — κεκολᾶσθαι Lips. Edd.

120, 5.] ἀρχὴ Lips. Mon. 2. Matr. Port. Heins. Walz. ἀρχὴν rell.

INDICES.

[Numerus romanus notat caput, arabicorum prior paginam et posterior versum editionis Walzianae.]

INDEX I.

AVCTORVM.

INDEX II.

RERVM IN PROGYMNASMATIBVS MEMORABILIVM.

INDEX III.

RERVM IN APPARATV MEMORABILIVM.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ[a]) ΠΑΡΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΕΝ ΤΩι ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΑΠΦΟΥΣ[b]) ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ ΤΑΥΤΑ ΕΓΡΑΨΕΝ.

a) *γεωργιος* (ρ superscr.). cf. Koen. Praefat. ad Gregor. Corinth. de dialect. pp. XI. XII. b) *σαφους* (π superscr.) consona π recens superscripta cf. infra §. I.

§. I.

Σαπφὼ[a]) *ἡ Λεσβία ποιήτρια χρῆται Αἰολίδι*[b]) *διαλέκτῳ. Αἰολὶς δὲ καλεῖται ἡ τῶν Αἰολέων ἀπὸ Αἰόλου*[c]) *τοῦ Ἕλληνος παιδός.*

a) *σαφω* (π superscr.) consona π recens superscripta. cf. supra Titul. b) *αιολιδι* vocali ι finali nescio an recens postscripta. c) *αιολουου.*

Sapphonem Aeolica dialecto scripsisse praeter auctorem nostrum testes sunt permulti auctores alii, de quibus cf. Volger. Diatrib. de Sapph. p. L., maximeque reliquiae carminum ipsae aeque ac referunt Ioannes Grammaticus de dialect. f. 245, b. *κέχρηται δὲ αὐτῇ* (scil. *Αἰολίδι*) *Ἀλκαῖος καὶ Σαπφώ.* et Grammaticus Leidensis de dialect. Aeol. §. XIII. p. 639. *κέχρηται δὲ αὐτῇ* (scil. *Αἰολίδι*) *Σαπφώ, Ἀλκαῖος, Μυῖα, καὶ ἄλλοι.*

§. II.

Χαίρει τῇ τοῦ ου εἰς τὸ οι μεταποιήσει· ὡς τό

— — — *πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα.*

ἀντὶ τοῦ λιποῦσα, καὶ τό

δεῦρο δεῦτε Μοῖσαι. — — —

ἀντὶ τοῦ Μοῦσαι, καὶ τό

— — — *ἀστεφανώτοις δ' ἀπυστρέφονται*).*

ἀντὶ τοῦ ἀστεφανώτους.

*) ἀπυτρεφονται. cf. infra §. IV.

Diphthongum $\overline{ου}$ in $\overline{οι}$ Aeolice mutari constat atque ita a Sapphone mutata sunt *λιποῦσα* in *λιποῖσα*, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 238. C.] p. 314., *Μοῦσαι* in *Μοῖσαι*, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 159. A.] p. 217. et infra §. XXXIV. ex Cramer. Anecdot. Graec. P. I. p. 278, 14., *ἀστεφανώτους* in *ἀστεφανώτοις*, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. L. p. 617. ibiq. Koen. Grammat. Meermann. de dialect. Aeol. §. XXXI. p. 662., ea omnia quae probat auctor noster tribus poetriae fragmentis: primo I, 7. p. 18. ed. Nev.: altero LXXVII. p. 83. ed. Nev.: tertio XLIV, 4. p. 66. ed. Nev.

§. III.

Τὸ η̄ εἰς τὸ ᾱ τρέπει· ὡς ἐν τούτοις

δέδυκε ἁ σελάνα.,

καί

— — — *ἐφαίνεθ' ἁ σελάνα.,*

καί

ὦ πάντ' ἐφόρεις) Ἅλιε.,*

καί

ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.·

ταῦτα γὰρ λέγει ἀντὶ τῶν ἡ σελήνη, καὶ Ἥλιε, καὶ μόνη.

*) πανταφορεις.

Vocalis ᾱ pro η̄ dicitur Aeolico more, de quo cf. Maittair. [p. 151. B.] p. 203., atque ita Sapphonem dixisse *ἁ σελάνα* pro *ἡ σελήνη*, *Ἅλιε* pro *Ἥλιε*, *μόνα* pro *μόνη* confirmat auctor noster quatuor poetriae fragmentis: primo LV, 1. p. 72. ed. Nev.: altero LVI, 1. p. 73. ed. Nev.: tertio, quod non nominata Sapphone edidit Schneidewinus in Exercitat. crit. C. 2. p. 9. ex Cramer. Anecdot. Graec. P. I. p. 327, 2. *εἰώθασι δὲ συνεμπίπτειν συζυγίαι* (scil. *πρώτη καὶ δευτέρα τῶν περισπωμένων*)· *τὸ γὰρ ὁρῶ δευτέρας μὲν ὡς πρόδηλον, ἀλλὰ καὶ πρώτης ὡς δῆλον ἐκ τῆς Αἰολίδος διαλέκτου· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ οἰκῶ ἡ μετοχὴ „καί τις ἐπ' ἐσχατιαῖσιν οἰκείς."* (Alc. Reliq. CXXIII. p. 69.), *οὕτω ἀπὸ τοῦ ὁρῶ „ἀλλ' ὦ πάντ' ἐφορεῖς* (l. *ἐφόρεις* et supra *οἴκεις* cum Schneidewin. l. l. Bergk. in Zimmermann. Annal. antiquar.

S. III. N. 67. p. 542. cf. Bast. ad Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. LV. p. 620. et infra §. XXXVI.) ἄλιε.": quarto LV, 4. p. 72. ed. Nev. Praeterea cf. infra §§. XII. XVIII. XXVIII. XLI. Sed vocalis η̄ pro ᾱ dicitur alio more potissimum Ionico, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 100. D.] p. 128., nec non Aeolico, quo Sapphonem dixisse ἦρα pro ἆρα testantur et poetriae fragmento LXXI. p. 79. ed. Nev. probant Apollonius Alexandrinus de Coniunct. p. 490, 2. ἆρα. οὗτος κατὰ πᾶσαν διάλεκτον ὑπεσταλμέ[νης] τῆς κοινῆς καὶ Ἀττικῆς ἦρα λέγεται· „ἦρ' ἔτι π[αρ]θενίης ἐπιβάλλομαι." Σαπφώ. et Scholiastes ad Dionys. Thrac. Grammat. p. 968, 23. ὁ ἆρα ἐρωτηματικὸς ὢν μηκύνει τὸ ᾱ, συλλογιστικὸς δὲ βραχύνει. τρέπεται δὲ ἑκατέρου τὸ ᾱ εἰς η̄ τὸ μὲν μακρὸν παρ' Αἰολεῦσιν οὕτως „ἦρ' ἔτι παρθενικὰς ἐπιβάλλομαι." Praeterea cf. infra §. XXXVI.

§. IV.

Τὸ ῡ ἀντὶ τοῦ ō λέγει· ὡς τό

— — — ἀστεφανώτοις δ' ἀπυστρέφονται.

ἀντὶ τοῦ ἀποστρέφονται, καὶ τό

εἰςέπεμψ' ἀπὺ Φωκάας*)

δῶρα τίμια. — — —

ἀντὶ τοῦ ἀπό.

*) ἀπυφωκαας.

Vocalis ῡ pro ō scribitur Aeolum more, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. IX. p. 584. ibiq. Koen. Maittair. de dialect. [p. 155. C.] p. 212., quo Sapphonem scripsisse ἀπυστρέφονται pro ἀποστρέφονται, ἀπὺ pro ἀπό demonstrat auctor noster duobus poetriae fragmentis: primo XLIV, 4. p. 66. ed Nev.: altero XXV, 3. 4. p. 51. ed. Nev.

§. V.

Τὸ ῡ ἀντὶ τοῦ ῶ λέγει· ὡς τὸ χελύνη ἀντὶ τοῦ χελώνη.

ἄγε ἀδεῖα χελύνη.

Vocali ω̄ in ῡ mutata ab Aeolibus mutari χελώνη in χελύνη, de quo cf. Etymolog. magn. [p. 87, 33.] p. 79. Etymolog. Sorbon. MS. ap. Bast. ad Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. IX. p. 586., idque ita a Sapphone mutatum esse testatur Orion in Etymolog. p. 28, 14. τροπῇ δὲ τοῦ ω̄ εἰς ῡ (scil. ἀμύμων ex ἀμώμων factum esse antea narratur), ὡς παρὰ Σαπφοῖ

χελώνη „χελύνη." et firmat auctor noster poetriae fragmento, quod nescio utrum sit unum ex ineditis an pertineat ad XXIV. p. 49. ed. Nev. et XVII. p. 15. ed. Blomfield.

§. VI.

Τὸ $\overline{εο}$ εἰς τὴν $\overline{ευ}$ δίφθογγον a) κιρνᾷ· ὡς τὸ διν έοντες εἰς τὸ δινεῦντες.

— — — στρουθοὶ b) περὶ γᾶς μελαίνας
πυκνὰ δινεῦντες πτερά. — — —

a) την διφθογον (ευ). b) Ante στρουθοι additum est εἰς, quod aut ex antecedentibus ἐις το δινευντες negligenter repetitum esse itaque omittendum censui aut vitiose pro ὡς scriptum suspicor.

Vocales $\overline{εο}$ in $\overline{ευ}$ diphthongum contrahuntur more potissimum Dorico, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect. Dor. §. 1. p. 178. Maittair. de dialect. [p. 211. C.] p. 280., nec non Aeolico, quo a Sapphone contractum esse δινέοντες in δινεῦντες illustrat auctor noster poetriae fragmento I, 10. 11. p. 18. ed. Nev. et p. 5. ed. Blomfield. et p. 677. ed. Hermann.

§. VII.

Τὸ $\overline{θ}$ εἰς τὸ $\overline{τ}$ τρέπει· λέγει γάρ τό
— — — παρθέσθ' ἐραταῖς a) φόβαισιν
ὅρπακας ἀνήτοιο. b) — — —
ἀντὶ τοῦ ἀνήθοιο. c)

a) παρθεσθε ραταις (ε). b) ἀνητοο (ι). c) ἀνηθοο (ι).

Consona $\overline{τ}$ pro $\overline{θ}$ dicitur Aeolico more, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 149. C.] p. 201., atque ita a Sapphone dictum esse ἀνήτοιο pro ἀνήθοιο comprobat auctor noster poetriae fragmento XLIV, 1. 2. p. 66. ed. Nev.

§. VIII.

Τὸ $\overline{μ}$ εἰς τὸ $\overline{π}$ τρέπει· τὰ γὰρ ὄμματα ὄππατα λέγει.
ὀππάτεσσι a) δ' οὐδὲν b) ὄρημι. — — —

a) ὀππατεσσιν. cf. infra §. XXXVI. b) δοὐδεν.

Consona $\overline{π}$ pro $\overline{μ}$ scribitur Aeolum more, de quo cf. Gregor.

Corinth. de dialect. Aeol. §. IV. p. 579. ibiq. Koen. Grammat. de dialect. pp. 638. 660. 670. 689., quo Sapphonem scripsisse ὄππατα pro ὄμματα confirmat auctor noster poetriae fragmento II, 11. p. 28. ed. Nev. Praeterea cf. infra §. XXI.

§. IX.

Πολλάκις τὸ β̄ τῷ ρ̄ προςτίθησιν· οἷόν ἐστι τὸ βράκος ἀντὶ τοῦ ῥάκος, καὶ τὸ βρόδον ἀντὶ τοῦ ῥόδον.

οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' [a]) *ἕλκεν ἐπὶ τῶν* [b]) *σφυρῶν.,*
[*καί*
— — — *οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων*] [c])
τῶν ἐκ Πιερίας. [d]) — — —

a) *α βρακε.* b) *ἐπι τ.* c) [*καί* — — — *οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων*] desunt, sed ea negligenter excidisse itaque restituenda esse intellexi: vehementer enim desideratur alterum exemplum, quo *βρόδον* a Sapphone usurpatum illustretur. cf. infra §. XXI. d) *πειριας.* cf. infra §. XXI.

Consonae ρ̄ praefigitur β̄ Aeolico more, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. I. p. 572. ibiq. Koen. et Bast. Grammat. de dialect. pp. 638. 660. 689. Maittair. de dialect. [p. 161. A.] p. 220., atque ita Sappho dixit *βράκος* pro *ῥάκος*, *βρόδον* pro *ῥόδον*: ea quorum primum poetriae fragmento XXIII, 2. p. 49. ed. Nev. probant auctor noster et Eustathius ad Homer. Odyss. L. XXII. v. 1. [p. 1916, 46. = p. 770.] P. II. p. 268, 39. *τὸ ῥάκος βράκος φασὶν οἱ Αἰολεῖς. χρῆσις δὲ τοιαύτη παρὰ Σαπφοῖ ἐν τῷ „τίς δ' ἀγροιῶτις θέλγει νόον οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκεα ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν;* iisdemque paene verbis Philemon in Lex. technolog. 162. p. 107. et Phavorinus in Lex. p. 1613, 47.: alterum refert Orion in Etymolog. p. 140, 17. *πεφύκασι* (scil. *Αἰολεῖς*) *γὰρ πλεονάζειν τὸ β̄. Σαπφώ, ῥόδον „βρόδον.“* et firmat auctor noster poetriae fragmento XIX, 2. 3. p. 45. ed. Nev. et XI, 2. 3. p. 13. ed. Blomfield. Praeterea nescio an Sapphonem non illis tantum a consona ρ̄ incipientibus sed aliis etiam vocibus consonam β̄ praefixisse liceat coniicere ex Terent. Maur. de litter. syllab. ped. metr. C. 2. vv. 658. 659. p. 29.

Quamque *ἴτυν* dicunt Achaei, hanc *βίτυν* gens Aeolis:
Plura Sappho comprobavit, Aeoles, et ceteri.

et cf. infra §. XXIII.

§. X.

Τὸ ζ̄ εἰς τὰ σ̄ καὶ δ̄ διαλύει· ὡς ἐν τούτοις[a])

— — — *ὅςτις*[b]) *ἐναντίος τόι*
ἰσδάνει. — — —

a) *τοιτ* ex quo aut *τούτοις* aut fortasse *τοῖς* eliciendum est. b) *ὅς τις.*

Consona ζ̄ in σ̄δ̄ dissolvitur Aeolum more, de quo cf. Grammat. Meermann. de dialect. Aeol. §. XIV. p. 661. Excerpt. Paris. §. IX. p. 678., quo a Sapphone *ἵζάνει* in *ἰσδάνει* dissolutum esse demonstrat auctor noster poetriae fragmento II, 2. 3. p. 28. ed. Nev. et p. 7. ed. Blomfield. et p. 679. ed. Hermann.

§. XI.

Τὸ κεῖνος γράφεται διὰ τοῦ η̄.

φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν. — — —

Κεῖνος in *κῆνος* mutatur diphthongo ε̄ῑ in η̄ vocalem Aeolice mutata, de qua cf. Grammat. Leid. de dialect. Aeol. §. II. p. 636., idque ita a Sapphone mutatum esse poetriae fragmento II, 1. 2. p. 28. ed. Nev. illustrant auctor noster et Apollonius Dyscolus de pronom. p. 75. A. (scil. *κεῖνος*) *Αἰολεῖς κῆνος.* „*φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν ἔμμεν ὤνηρ.*“ *Σαπφώ.*

§. XII.

Τὸ ῡ τῷ ᾱ προςτίθησιν ἐπιφερομένου φωνήεντος· οἷόν ἐστι τὸ αὔως ἀντὶ τοῦ ἀὼς ἤγουν ἠώς.

ἕσπερε[a]) *πάντα φέρεις*[b]), *ὅσα* [*φαινόλις*][c]) *ἐσκέ-*
[*δασ'*[d]) *αὔως.*

a) *ἐσπεερ.* (ε) b) *φέρει.* (σ) c) [*φαινόλις*] deest, sed quum tribus asteriscis insertis aliquid excidisse docerer, id restitui. d) *ἐσκεδασ.*

Vocali ᾱ affigitur ῡ Aeolico more, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. XXXVII. p. 611. ibiq. Koen. et Bast. Maittair. de dialect. [p. 156. A.] p. 212., atque ita Sappho dixit *αὔως* pro *ἠώς*, de quo cf. infra §. XLI., sive vocali

η in α mutata ἀώς, de quo cf. supra §. III.: id quod poetriae fragmento LXVIII. p. 78. ed. Nev. probant auctor noster et addito alio altero CIX. p. 92. ed. Nev. auctor in Etymolog. magn. [p. 174, 44.] p. 158. αὔως ἡ ἠώς, τουτέστιν ἡ ἡμέρα. οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι. Σαπφώ „πότνια αὔως." καί „ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινόλις ἐσκέδασ' αὔως."

§. XIII.

Τὸ ρ καὶ τὸ σ διπλασιάζει·[a]) *οἷόν ἐστιν ἐν τούτοις*
— — — *ὅσσα δέ μοι*[b]) *τελέσσαι*
θυμὸς ἱμέῤῥει.[c]) — — —

a) *διαπλασιαζει.* b) *δεμοι.* c) *ἱμεῤῥει,* quod ita non tam eo consilio scriptum esse putavi, quo Koenius ad Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. XI. p. 588. adnotavit in vocibus duplicatis utrumque ρ spiritu leni notandum esse idque Aeolum in aliis etiam vocabulis literam ρ a ceteris adspiratam leniter efferentium consuetudini congruere, quam potius negligenter pro *ἱμεῤῥει* idque ita restitui, uti infra §. XXXVII. *ὀῤῥανον* et *ὀῤῥανω.* §. XLIII. *μυῤῥαν.*

Consonae ρ et σ duplicantur Aeolum more, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. XI. p. 587. ibiq. Koen. Maittair. de dialect. [p. 147. A.] p. 197. et infra §. XXXVII., atque ita Sappho scripsit ὅσσα pro ὅσα, τελέσσαι pro τελέσαι, ἱμέῤῥει vocali ε pro ει diphthongo scripta, de qua cf. infra §§. XIX. XXVII., pro ἱμείρει: id quod firmat auctor noster poetriae fragmento I, 26. 27. p. 19. ed. Nev. Praeterea cf. infra §. XXXVII.

§. XIV.

Οὐ λέγει τὸ ἔσομαι ἀλλὰ τὸ ἐσοῦμαι· ὡς ἐν τῷ ἐπιθαλαμίῳ
ἀεὶ παρθένος ἐσοῦμαι.

Ἐσοῦμαι ab ἐσῶ pro ἔσομαι ab ἔσω dicitur Aeolico more, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 208. A.] p. 276., idque ita dictum esse a Sapphone comprobat auctor noster poetriae fragmento, quod probabiliter nominata Sapphone edidit Schneidewinus in Exercitat. crit. C. 2. p. 8. ex Cramer. Anecdot. Graec. P. I. p. 71, 19. (scil. ἀεί.) ὁ δ' Αἰολεὺς τριχῶς „ἀεὶ

(de quo cf. Koen. ad Gregor. Corinth. de dialect. Dor. §. CLIV. p. 345. ibiq. Bast. pp. 346. 894.) *παρθένος ἔσομαι.*" *καὶ αἰεὶ καὶ αἰέν.*

§. XV.

Τὰ εἰς αις καὶ εις μονοσύλλαβα ὀνόματα διαιρεῖ[a]) *λέγουσα τὰ παῖς πάϊς, κλεὶς κλεΐς.*

σμικρά[b]) *μοι πάϊς ἔτι φαίνεαι.,*

καί

ἔστι μοι καλὰ πάϊς [χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμφερῆ ἔχοισα μορφὰν][c]) *Κλεΐς ἀγαπατά.*

a) *διαι.* (ρει) b) *σπικρα.* c) [*χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν ἐμφερῆ ἔχοισα μορφάν*] desunt, sed quum tribus asteriscis additis aliquid excidisse intelligerem, ea restitui.

Monosyllaba in — αις et — εις Aeolice distrahuntur in — αϊς et εΐς, de quibus cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. VII. p. 582. ibiq. Bast. et Schaefer. Grammat. de dialect. pp. 660. 670., quo more a Sapphone distracta esse *παῖς* in *πάϊς*, *κλεὶς* in *κλεΐς* confirmat auctor noster duobus poetriae fragmentis: primo XXVII. p. 54. ed. Nev. et XL. p. 96. ed. Volger. et LXVII. p. 27. ed. Blomfield.: altero LXXVI, 1. 2. p. 81. ed. Nev.

§. XVI.

Πολλάκις καὶ τὰ[a]) *δισύλλαβα*[b]) *καὶ τρισύλλαβα ὀνόματα διαιρεῖ· λέγει γὰρ τὰ ὄϊδα, συνόϊδα ἀντὶ τῶν οἶδα*[c]), *σύνοιδα.*[d])

a) *κατα.* b) *δισσυλλαβα.* c) *ὀϊδα.* d) *συνοϊδα.*

Bisyllaba et trisyllaba distrahuntur Aeolico more, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. VII. p. 583. Maittair. de dialect. [p. 162. D.] p. 222. Nev. ad Sapph. Fragment. CXXI. p. 95., atque eum secutam esse Sapphonem demonstrat auctor noster duobus poetriae exemplis, quae utrum ad edita an inedita fragmenta pertineant nescio: primo *οἶδα* distracto in *ὄϊδα*: altero *σύνοιδα* in *συνόϊδα*: praeterea tertium CXXI. p. 95. ed. Nev. *Μήδεια* in *Μηδεΐα* addit Ioannes Alexandrinus de ton. praecept. p. 4, 28. *ἡ ὀξεῖα ἢ ἐν τέλει τίθεται ἢ πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ἢ πρὸ δύο, πρὸ τριῶν δὲ οὐκ ἔτι· τὸ γὰρ „Μηδεΐα" παρὰ*

Σαπφοῖ πεπονθὸς παραιτούμεθα, ὅτι τὴν ῠι δίφθογγον διεῖλεν.: et cf. infra §. XXV.

Sed vocales ῠι in unam syllabam contrahuntur alio Aeolum more, de quo cf. Nev. ad Sapph. Fragment. I, 5. p. 21., quo Sapphonem contraxisse *τυίδε* testatur et poetriae fragmento I, 5. p. 18. ed. Nev. probat Priscianus in Volum. mai. de institut. grammat. L. I. C. 6. 37. p. 36. s quoque antecedente u et sequente a vel e hoc idem saepe fit (scil. ut sua et sue unam syllabam efficiant,), ut suadeo, suavis, suesco, suetus, quod apud Aeoles quoque υι saepe patitur et amittit vim literae in metro, ut Sappho „*ἀλλὰ τυίδ' ἔλθετε ποτίσατ' ἔρωτα.*“

§. XVII.

Τῷ θέω ἀντὶ τοῦ θῶ χρῆται κατὰ διάλυσιν.

ὄττινας[a]) *γὰρ εὖ θέω, κῆνοί με μάλιστα*[b]) *σίνονται.*

a) *οττινας* spiritu aspero recens superscripto. b) *κηνοι μελιστα.*

Θῶ dissoluta terminatione — ῶ in — έω dissolvitur in *θέω* poetarum more, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 324. C.] p. 429., ideoque Aeolicorum atque id ita a Sapphone dissolutum esse poetriae fragmento LXXXVII. p. 87. ed. Nev. illustrant auctor noster et auctor in Etymolog. magn. [p. 449. 31.] p. 407. *θείομεν. ἔστι δὲ ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου ἔχον διαίρεσιν καὶ πλεονασμόν· ὥςπερ δαμῶ δαμείω, οὕτω θῶ θέω καὶ παρὰ Σαπφοῖ „ὄττινας γὰρ εὖ θέω, κεῖνοί με μάλιστα σίνονται.*“

§. XVIII.

Τοὺς διὰ δύο σσ ἐκφερομένους ἐνεστῶτας διὰ τοῦ ζ προφέρει· τὸ γὰρ ἐπιπλήσσω ἐπιπλάζω λέγει· ὡς ἐν τούτοις

τὸν δ'[a]) *ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι*[b]) *φέροιεν.*

a) *τονδ'.* b) *επιπλαζοντα νεμοι.*

Praesentium consonae σσ in ζ mutantur Aeolico more, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. XXXVIII. p. 613. ibiq. Koen. Maittair. de dialect. [p. 213. D.] p. 282., quo Sappho mutavit *ἐπιπλήσσω* sive vocali η in α mutata *ἐπιπλάσσω*, de quo cf. supra §. III., in *ἐπιπλάζω*, id quod poetriae fragmento XI. p. 42. ed. Nev. probant auctor noster et auctor in Etymolog. magn. [p. 335, 37.] p. 304. *ἐμπάσσω καὶ Αἰολικῶς ἐμπάζω· τὰ γὰρ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν Αἰολεῖς· τὸ γὰρ ἐπιπλήσσω ἐπι-*

πλάζω. Σαπφώ „τὸν δ' ἐπιπλάζοντα ἄνεμοι φέροιεν." et Herodianus de monosyllab. verb. L. I. p. 23, 12. τὸ δὲ αὐτὸ (scil. antea notatur verborum in — $\overline{\alpha\zeta\omega}$ vocalem $\bar{\alpha}$ corripi neque vero Aeolicorum, de quibus cf. Drac. Stratonic. de metr. poet. p. 21, 17.) ἐπὶ τοῦ πλάζω „τὸν δὲ ἐπιπλάζοντες ἂν ἐμοὶ φέροιεν καὶ μελεδῶναι." ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσσοντες.

§. XIX.

Τὸ εἰμὶ ἐμμὶ λέγει κατὰ διπλασιασμόν· οἷόν ἐστιν ἐν τῷ πρώτῳ

— — — χλωροτέρα δὲ ποίας
ἐμμί. — — —

Εἰμὶ mutata diphthongo $\bar{\varepsilon\iota}$ in $\bar{\varepsilon}$ vocalem, de qua cf. supra §. XIII., consonaque quae sequitur $\bar{\mu}$ duplicata, de qua cf. infra §§. XXVI. XXVII. XXVIII., Aeolice mutatur in ἐμμί, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 206. C.] p. 274., idque ita a Sapphone mutatum esse firmat auctor noster poetriae fragmento II, 14. 15. p. 28. ed. Nev.

§. XX.

Τὸ ὑψηλὸς ἰψηλὸς λέγει τῷ $\bar{\iota}$ ἀντὶ τοῦ $\bar{\upsilon}$ χρωμένη· ὡς κατ' *) ἰψηλῶν ὄρων.

*) κατα.

Ὑψηλὸς mutatis spiritu aspero in lenem, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 203. A.] p. 270. et infra §§. XXVI. XXVIII., et vocali $\bar{\upsilon}$ in $\bar{\iota}$, de qua cf. Ioann. Grammat. de dialect. f. 244, b., Aeolice mutatur in ἰψηλὸς idque ita a Sapphone mutatum esse comprobat auctor noster poetriae fragmento, quod non nominata Sapphone edidit Schneidewinus in Exercitat. crit. C. 2. p. 8. ex Cramer. Anecdot. Graec. P. I. p. 63, 28. (scil. ὕψος·) ἔνθα οἱ Αἰολεῖς ἀναλογώτεροί εἰσιν ἴψος λέγοντες καί „κατ' ἰψηλῶν ὀρέων." ἀποσώζοντες καὶ τὸ ἴδιον τοῦ πνεύματος (scil. antea narratur ὕψος ex ὄψος esse factum). et p. 418, 31. ἀλλὰ καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν (scil. antea docetur in fine vocabulorum saepe vocalem $\bar{\iota}$ pro $\bar{\upsilon}$ Aeolice scribi.) Αἰολεῖς τρέπουσι $\bar{\upsilon}$ εἰς $\bar{\iota}$. „καιτ' ἰψηλῶν ὀρέων."

§. XXI.

Τὸ πέδα ἀντὶ τοῦ μετὰ λέγει· ὡς ἐν τούτοις
— — — οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων
τῶν) ἐκ Πιερίας. — — —*
ἤγουν ἀντὶ τοῦ μετέχεις.

*) βοδτων (ρ). cf. supra §. IX.

Μετὰ mutatis consonis μ in π, de qua cf. supra §. VIII., et τ in δ Aeolice mutatur in *πέδα*, de quo cf. Grammat. Leid. de dialect. Aeol. §. XI. p. 638. ibiq. Koen. Maittair. de dialect. [p. 251. C.] p. 331., atque ita a Sapphone mutatum esse *μετέχεις* in *πεδέχεις* confirmat auctor noster poetriae fragmento XIX, 2. 3. p. 45. ed. Nev.

§. XXII.

Πολλάκις τὸ δ πλεονάζει· τὸ γὰρ ἀμαμάξυος ἀμαμάξυδος καὶ τὸ πολυΐδριος[a]) *πολυΐδριδος*[b]) *λέγει.*

a) *πολυιδριος.* b) *πολυιδριδος.*

Consona δ abundanter inseritur more Attico, de quo cf. paulo infra, atque eum secutam esse Sapphonem demonstrat auctor noster duobus poetriae exemplis: primo *ἀμαμάξυδος* dicto pro *ἀμαμάξυος* CXII. p. 93. ed. Nev.: altero *πολυΐδριδος* pro *πολυΐδριος* CXI. p. 93. ed. Nev.: ea quae, quum Atticorum sint neque vero Aeolum, a Sapphone non recte usurpata esse notant grammatici: primum *ἀμαμάξυδος*, de quo cf. Nev. ad Sapph. Fragment. CXII. p. 93., Choeroboscus ad Theodos. p. 1317, b. *ἄμαξυς ἀμάξυος* (l. *ἀμάμαξυς ἀμαμάξυος*)· *τὸ γὰρ παρὰ Σαπφοῖ „ἀμάξυδος“* (l. *„ἀμαμάξυδος“*) *παράλογόν ἐστιν.* et auctor in Etymolog. magn. [p. 77, 3.] p. 70. *ἀμαμαξύς. Σαπφὼ διὰ τοῦ δ λέγει „ἀμαμαξύδες.“*: alterum *πολυΐδριδος*, de quo cf. Lobeck. ad Phrynich. Epitom. p. 326., auctor in Schol. (Venet.) ad Homer. Iliad. L. III. v. 219. P. I. p. 107, b, 22. *ἄϊδρις. ταύτης δὲ τῆς εὐθείας ὀφείλει γενικὴ ἐκπίπτειν ἀΐδρεος, καὶ ἀΐδρεϊ· οὐ γὰρ δή γε διὰ τοῦ δ, οὐ γάρ ἐστι παρώνυμον μακρῷ παραληγόμενον, ἀλλ' ὡς τὸ ἔχις πόσις ὄφις, οὕτως ὀφείλει κλίνεσθαι. ὥςτε ἐκ τοῦ ἐναντίου ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ τὸ „πολυΐδριδι,“ εἰ μὴ ἄρα ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς ἐκλίθη· ὁ γὰρ Σοφοκλῆς ἴδριδα ἔφη τὴν αἰτιατικήν, ὅ τε Φρύνιχος τὴν εὐθεῖαν ἴδριδες.*, auctor in Etymolog. magn. [p. 42, 37.] p. 39. *ἄϊδρις, ἡ γενικὴ ἀΐδρεως, ὡς ὄφις ὄφεως, καὶ ἀΐδρεϊ καὶ ἀΐδρει· οὐ γὰρ δεῖ διὰ τοῦ δ, οὐ*

γάρ ἐστι παρώνυμον μακροκατάληκτον. ὥςτε ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ „πολυΐδριδι," καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἴδριδα, καὶ παρὰ Φρυνίχῳ ἴδριδες. et Eustathius ad Homer. Iliad. L. III. v. 219. [p. 309. = p. 407, 35.] P. I. p. 329, 17. *οὐ γάρ ἐστιν* (scil. antea notatur *ἄϊδρει* ut *ὄφει ὄφει* scribi) *οὐδὲ τὸ ἄϊδρις παρώνυμον μακροπαράληκτον, ἵνα διὰ τοῦ δ κλίνηται, ὥςτε κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἁμαρτάνει Σαπφὼ καὶ Σοφοκλῆς καὶ Φρύνιχος διὰ τοῦ δ κλίνοντες.*

§. XXIII.

Πολλάκις τῷ F χρῆται τὰ Fέο, Fοῖ, Fὸν λέγουσα ἀντὶ τῶν ἕο ἤγουν οὗ, οἷ, ὃν ἤγουν ἑόν.

Digammatis F usus est Aeolum celeberrimus, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 161. A.] p. 220., atque eum Sapphonis fuisse illustrat auctor noster tribus poetriae exemplis: primum *Fέο* pro *ἕο* i. e. *οὗ*, quod quo fragmentorum pertineat nescio; altero *Fοῖ* pro *οἷ*, quod quo spectet dubito, quum id non referendum esse sciam ad fragmentum II, 1. p. 28. ed. Nev., ad quod illud refert Appollonius Dyscolus de pronom. p. 106. A. (scil. *οἷ*) *Αἰολεῖς σὺν τῷ F. „φαίνεταί Fοι κῆνος." Σαπφώ.*: tertio *Fὸν* pro *ὃν* i. e. *ἑόν*, quod desumtum esse puto ex fragmento LXXXIX. p. 88. ed. Nev. et LXXXII. p. 134. ed. Volger. duce Apollonio Dyscolo de pronom. p. 136. B. (scil. *ὅν*) *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος. „τὸν Fεὸν* (l. *Fὸν* cum Heyn. in Excurs. II. ad Homer. Iliad. L. XIX. v. 384. P. VII. p. 710. Volger. ad Sapph. Carm. LXXXII. p. 134.) *παῖδα καλεῖ." Σαπφώ.* Praterea cf. supra §. IX.

§. XXIV.

Ὁ ὦρος ἄωρος λέγεται κατὰ πλεονασμόν· οἷόν ἐστιν ἐν τοῖς

ὀφθαλμοῖσι μέλας χύτ' ἄωρος.

Ἄωρος vocali α abundanter Aeolice praefixa, de qua cf. infra §. XXX., dicitur pro *ὦρος* idque ita a Sapphone dictum esse poetriae fragmento XXXIX. p. 60. ed. Nev. firmant auctor noster in Etymolog. magn. [p. 117, 15.] p. 106. *ὦρος καὶ ἄωρος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α μηδὲν πλέον σημαίνοντος· ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος. Σαπφὼ „ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας χύτ' ἄωρος."*: praeterea alterum XXXIX. p. 60. ed. Nev. addit auctor in Etymolog. August. MS. ap. Tittmann. Proleg. ad Zonar. Lex. P. I. p. CXXIV.

Σαπφὼ „νυκτὸς ἄωρον.“ τὸ δ' ἄωρος ὕπνος δύναται εἶναι καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ ᾱ.

§. XXV.

Τὸ ᾠὸν ὤϊον a) λέγει.
ὠΐου b) πολὺ λευκότερον.

a) ώιον. b) ώιου.

Ὠὸν sive vocali ι inserta sed subscripta ᾠὸν distrahitur in ὤϊον Aeolico more, de quo cf. supra §. XVI., idque ita a Sapphone distractum esse poetriae fragmento XCV. p. 90. ed. Nev. probant auctor noster et addito alio altero XXX. p. 55. ed. Nev. Athenaeus in Deipnosophist. L. II. [C. 16. p. 57. D.] 50. P. I. p. 220. (scil. ᾠόν.) Σαπφὼ δ' αὐτὸ τρισυλλάβως καλεῖ „φασὶ δή ποτε Λήδαν ὤϊον εὑρεῖν.“ καὶ πάλιν „ὠΐου πολὺ λευκότερον.“, Eustathius ad Homer. Odyss. L. XI. v. 299. [p. 437. = p. 1686, 46.] P. I. p. 417, 44. ἡ δὲ λυρικὴ Σαπφὼ οὔτε ᾠὸν δυσυλλάβως οὔτε ὤεον διὰ τοῦ ε τρισυλλάβως γράφει, ἀλλὰ στίξασα καὶ οὕτως ἐκφωνήσασα τὸ ι, ὃ προσγέγραπται ἐν τῷ ᾠόν, τρισυλλάβως προφέρει ἐν τῷ „φασὶ δή ποτε Λήδαν ὤϊον εὑρεῖν.“ καὶ ἀλλαχοῦ „ὠΐου πολὺ λευκότερον.“ καὶ οὕτω μὲν ἡ Σαπφώ., auctor in Etymolog. magn. [p. 822, 39.] p. 746. ᾠόν. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ᾠὸν τὸ ι ἔχει, πρῶτον μὲν ὅτι εὕρηται τὸ ι κατὰ διάστασιν παρὰ τῇ Σαπφοῖ „φασὶ δή ποτε Λήδαν ὑακίνθινον πεπυκαδμένον εὑρεῖν ὤϊον.“ et Zonaras in Lex. P. II. p. 1879. ᾠὸν ἔχει τὸ ι· εὕρηται γὰρ κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ Σαπφοῖ „φασὶ δὴ ποταμὸν ὑακίνθινον Λήδαν πεπυκαδμένον εὑρεῖν ὤϊον.“

§. XXVI.

Τὸ ὑμεῖς ὔμμες· ὡς
ἃς θέλετ' *) ὔμμες.

*) ἀσθ ε ελετ'.

Ὑμεῖς mutatis spiritu aspero in lenem, de quo cf. supra §. XX., et diphthongo ει in ε vocalem duplicataque quae antecedit consona μ, de qua cf. supra §. XIX., Aeolice mutatur in ὔμμες, de quo cf. Grammat. Meermann. de dialect. Aeol. §. XXIII. p. 662. Baat. ad Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. IX. p. 585., idque ita a Sapphone mutatum esse poetriae fragmento XVII. p. 45. ed. Nev. comprobant auctor noster et

Apollonius Dyscolus de pronom, p. 119. B. (scil. ὑμεῖς) Αἰολεῖς ὔμμες. „ἄς θέλετ' ὔμμες." ἐν δευτέρῳ Σαπφώ.

§. XXVII.

Τὸ εἶναι ἔμμεν· ὡς

φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν *)
ἔμμεν. — — —

ἤγουν ἀνήρ.

*) θεοισινιν. cf. supra §. XI.

Εἶναι mutatis terminatione — ναι in — μεν et diphthongo ει in ε vocalem, de qua cf. supra §. XIII., duplicataque quae sequitur μ consona, de qua cf. supra §. XIX., Aeolice mutatur in ἔμμεν, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 209. A.] p. 277., idque ita a Sapphone mutatum esse confirmat auctor noster poetriae fragmento II, 1. 2. p. 28. ed. Nev.

§. XXVIII.

Τὸ ἡμᾶς ἄμμε· οἷόν ἐστιν ἐν τῷ πρώτῳ

ἄδ' *) ἄρ' ὀπτᾷς ἄμμε.

*) ἀλ'.

Ἡμᾶς mutatis terminatione — ας in — ε, spiritu aspero in lenem, de quo cf. supra §. XX., et vocali η in α, de qua cf. supra §. III., duplicataque quae sequitur μ consona, de qua cf. supra §. XIX., Aeolice mutatur in ἄμμε, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 194. A.] p. 260., idque ita a Sapphone mutatum esse poetriae fragmento XIII. p. 43. ed. Nev. illustrant auctor noster et Apollonius Dyscolus de pronom. p. 127. A. (scil. ἡμᾶς) ἄμμε Αἰολεῖς. „ὀπτᾷς ἄμμε." Σαπφὼ πρώτῳ.

§. XXIX.

Λέγει καὶ τὸ σοὶ καὶ τὸ [a]) τοί· ὡς

σοὶ δ' ἐπιδώσομαι [b]).

καί

ἐπιλειλείψω [c]) τοι.

a) τοι. b) ἐπιδωμαι. c) καιπιλειψω.

Aeolice scribuntur et σοί, nam id fere commune esse cf.

paulo infra, et consona $\bar{\sigma}$ in $\bar{\tau}$ mutata, de qua cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. XLIII. p. 615., *τοί*, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 195. A.] p. 261., eaque ita a Sapphone scripta esse duobus poetriae fragmentis VII, 1. et 2. p. 40. ed. Nev. demonstrant auctor noster et Apollonius Dyscolus de pronom. p. 104. C. *σοὶ Ἀττικῶς. Ἴωνες, Αἰολεῖς ὁμοίως. „σοὶ δ' ἔγων λεύκας ἐπὶ βῶμον αἶγος." Σαπφώ. καὶ τὸ κατὰ ἀπόλυτον διὰ τοῦ τ. „κἀπιλείψω τοι."*

§. XXX.

Τῷ ἄσφι ἀντὶ τοῦ σφὶ χρῆται.
πάννυχος*) ἄσφι καταγρεῖ ὄππατα.

*) *παννχος.* cf. infra §. XLII.

Σφὶ praefixa $\bar{\alpha}$ vocali, de qua cf. supra §. XXIV., Aeolice mutatur in *ἄσφι*, de quo cf. paulo infra, idque ita a Sapphone mutatum esse poetriae fragmento XL. p. 61. ed. Nev. probant auctor noster et Apollonius Dyscolus de pronom. p. 126. B. (scil. *σφὶ*) *καὶ σὺν τῷ ᾱ λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν. „ὄτα πάννυχος ἄσφι καταγρεῖ." Σαπφώ.*

§. XXXI.

Τὸ σφέτερα σφὰ λέγει.
ἔργα τὰ*) σφὰ δοῖσαι.
ἤγουν κόραι.

*) *ἐργατα.*

Σφέτερα terminatione — *ετερα* mutata in — ᾱ Aeolice mutatur in *σφά*, de quo cf. Bast. ad Gregor. Corinth. de dialect. Ion. §. LIII. p. 900., idque ita a Sapphone mutatum esse poetriae fragmento XC. p. 88. ed. Nev. firmant auctor noster et Apollonius Dyscolus de pronom. p. 144. A. *Αἰολεῖς ἀμμέτερον καὶ ἄμμον,* (scil.) *ὑμμέτερον καὶ ὔμμον,* (scil. *σφέτερον*) *καὶ σφόν. Σαπφώ „ἐμὲ τιμίαν ἐποίησαν ἔργα τὰ σφὰ δοῖσαι."*

§. XXXII.

Τὸ ἐγὼν a) ἐγῶν b) περισπωμένως λέγεται c)· ὡς
ἔμ' αὔτᾳ d) ταῦτ' e) ἐγῶν f) σύνοιδα.

a) *ἐγων.* (*ὼν*) b) *ἐγων.* (*ῶν*) c) *λεγειται.* (*ι*) d) *ἐμαυτα*, quod in voces duas *ἔμ'* et *αὔτᾳ* distraxi: nam ita *ἐμαύτᾳ* dis-

trahitur Aeolico more, de quo cf. Bast. ad Gregor. Corinth. de dialect. Dor. §. LXI. 249., itaque id in fragmento Sapphonis nostro distractum esse testatur Apollonius Dyscolus de pronom. p. 103. A. καὶ (scil. antea recensentur ἕ αὐτήν, ἕο δ' αὐτοῦ, ἕε δ' αὐτόν.) παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παραθέσει ἀνεγνώσθη „ἔμ' αὔτᾳ τοῦτ' ἔγων σύνοιδα." e) ταυτα, ex quo aut ταῦτ' aut fortasse τοῦτ' eliciendum est. f) ἔγων.

Ἐγὼν i. e. affixa ν consona, de qua cf. Maittair. de dialect. [p. 192. B.] p. 258., ἐγὼ accentu mutato Aeolice mutatur in ἔγων, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. LVII. p. 621. ibiq. Koen. et Bast. Maittair. de dialect. l. l., idque ita a Sapphone mutatum esse poetriae fragmento LX. p. 74. ed. Nev. comprobant auctor noster et fortasse Apollonius Dyscolus de pronom. p. 64. B. (scil. ἐγὼν) Αἰολεῖς βαρέως (quod ab auctore nescio an scribatur aut negligenter pro περισπωμένως aut singulariter eodem sensu, ita ut scribendum sit ἐγῶν.). „ἔγων δ' ἔμ' αὔτᾳ τοῦτο σύνοιδα." Σαπφώ.

§. XXXIII.

Τὸ τίς τίος ὀνομάζει· ὡς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖσι τιοῖσιν.

Τίος a τίνος eiecta ν consona dicitur pro τίς Aeolico more, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 187. A.] p. 252. Nev. ad Sapph. Fragment. XXXIV. p. 58., quo Sapphonem dixisse τιοῖσιν pro τίσιν poetriae fragmento CXIII. p. 93. ed. Nev. demonstrant auctor noster et auctor in Etymolog. magn. [p. 759, 34.] p. 688. οἱ μέντοι Αἰολεῖς φασί „τιοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν," ὡς παρὰ Σαπφοῖ. Similiter κίνδυνος nominativus a genitivo κίνδυνος Aeolice dicitur pro κίνδυν, de quo cf. paulo infra, atque ita a Sapphone dictum esse κίνδυνον poetriae exemplo CXV. p. 94. ed. Nev. illustrat Choeroboscus ad Theodos. p. 1389, b. κίνδυν κίνδυνος. οὕτω δὲ ἔφη Σαπφὼ τὸν „κίνδυνον," ὁ γοῦν Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ κινδύνῳ. αὕτη δὲ ἡ κίνδυνος γενικὴ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν καὶ γίνεται ὁ κίνδυνος, ὥςπερ ὁ ψάρ τοῦ ψάρος καὶ ὁ ψᾶρος, ὁ Τρὼς τοῦ Τρωὸς καὶ ὁ Τρωός.

§. XXXIV.

Τὰς ἀπὸ τῶν εἰς τὸ αι εὐθειῶν γενικὰς διὰ τοῦ αων

προφέρει· οἷον) τάων, μοισάων ἤγουν μουσῶν, νυμφάων, κοράων.*

*) ὁ ι ν.

Nominativorum in — αι formantur genitivi in — άων pro — ῶν Aeolum more, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. II. p. 577. ibiq. Koen. Grammat. de dialect. pp. 660. 670. Excerpt. Vatic. pp. 689. 696., atque eum secutam esse Sapphonem confirmat auctor noster quatuor poetriae exemplis: primo *τάων* pro *τῶν*, quod quo fragmentorum spectet nescio: *μοισάων* pro *μοισῶν* i. e. diphthongo ου in οι mutata, de qua cf. supra §. II., *μουσῶν*, quod edidit Schneidewinus in Exercitat. crit. C. 2. p. 8. ex Cramer. Anecdot. Graec. P. I. p. 278, 18. (scil. *Αἰολεῖς μοῖσα, καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν) παρὰ δὲ Σαπφοῖ „μοισάων.“*: tertio *νυμφάων* pro *νυμφῶν* et quarto *κοράων* pro *κορῶν*, quae ad inedita pertinent fragmenta.

§. XXXV.

Τὰ τῆς πρώτης συζυγίας ὁριστικὰ[a]) *διὰ τοῦ η προφέρει· ὡς ἀδικήω ἐν τῷ πρώτῳ*

— — — τίς σ' [ὦ
Ψάπφ'][b]) *ἀδικήει;*

a) *ὁρισκα.* b) [ὦ *Ψάπφ'*] desunt, sed quum asterisco inserto aliquid aut negligenter aut fortasse non invito ipso auctore excidisse docerer, ea restituenda duxi, ut certe quae exciderint omnes intelligerent.

Praesentia verborum in — έω mutata ε vocali in η, de qua cf. infra §. XXXVI., Aeolice mutantur in — ήω, de quibus cf. paulo infra, atque ita a Sapphone mutatum esse *ἀδικέω* in *ἀδικήω* poetriae fragmento I, 19. 20. p. 18. ed. Nev. et p. 678. ed. Hermann. comprobant auctor noster et auctor in Etymolog. magn. [p. 485, 41.] p. 440. *οἱ Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ η προφέρουσιν, ἀδικήω. „Ὠψά τ' ἀδικήῃ* (l. *ἀδικήει?*),“ unde licet corrigere ea, quae mendose tradit auctor in Etymolog. Gud. p. 294, 37. *οἱ Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ η προςφέρουσιν, οἷον ἀδικαίω* (l. *ἀδικήω*), *οἱ Ἴωνες ἀδικήω* (l. *ἀδικέω*). *οἷον „ὄψαθ' ἀδικίῃ* (l. *ἀδικήει?*).“

§. XXXVI.

Τὰ εἰς τὸ $\bar{ω}$ καταλήγοντα ῥήματα εἰς τὸ $\bar{μι}$ ποιεῖ· λέγει γὰρ τὰ ὄρημι, κάλημι ἀντὶ τῶν ὁρῶ, καλῶ.

ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημι. — — —,

καί

ἤρεο τί δ' ἦν a) τὸ πέπονθα καὶ τί δ' b)
ἦν τὸ κάλημι.,

καὶ τὰ λοιπά.

a) δ' ἤν. b) τιδ'.

Verba in — $\bar{ω}$ i. e. — $\overline{άω}$ et — $\overline{έω}$ mutatis vocalibus $\bar{α}$ et $\bar{ε}$ in $\bar{η}$, de quibus cf. supra §. III. et §. XXXV., mutantur in — $\overline{ημι}$ Aeolico more, de quo cf. Gregor. Corinth. de dialect Aeol. §. LV. p. 619. ibiq. Koen. Maittair. de dialect. [p. 237. A.] p. 313., atque ita a Sapphone mutata esse ὁράω in ὄρημι, καλέω in κάλημι firmat auctor noster duobus poetriae fragmentis: primo II, 11. p. 28. ed. Nev.: altero I, 15. 16. p. 18. ed. Nev. Praeterea cf. supra §. III.

§. XXXVII.

Τὸν οὐρανὸν ὠρανὸν λέγει· ὡς

ψαύειν δ' ἔπε' οὐ a) δοκεῖ μοι ὠρανῶ.

συστέλλουσα δὲ συλλαβὴν ὀρανόν· ὡς

ἠσὶ ἐλθόντ' ἐξ ὀρανῶ.

καὶ πάλιν ἐκτείνουσα συλλαβὴν κατὰ διπλασιασμὸν ὄῤῥανον· ὡς

— δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὀῤῥάνω b). —

a) δ' ἐπ' ἐον. b) πτερ' ἀπ' ὀῤῥανω.

Οὐρανὸν Aeolice mutatur mutata diphthongo $\overline{ου}$ in $\bar{ω}$ vocalem, de qua cf. Maittair. de dialect. [p. 156. C.] p. 214., in ὠρανὸν idque syllaba correpta et mutata vocali $\bar{ω}$ in $\bar{ο}$, de qua cf. Maittair. de dialect. [p. 154. C.] p. 210. Koen. ad Gregor. Corinth. de dialect. Dor. §. VIII. p. 193., in ὀρανὸν idque syllaba iterum producta et consona $\bar{ρ}$ duplicata, de qua cf. supra §. XIII., in ὄῤῥανον atque ea omnia ita mutata esse a Sapphone probat auctor noster tribus poetriae fragmentis: primo IX. p. 41. ed. Nev. ex Herod. de monosyllab. verb. L. I. p. 7, 24. σημειῶδες ἄρα τὸ οὐρανός, ὅτι ἤρξατο ἀπὸ φύσει μακρᾶς (scil. antea notatur nomina trisyllaba in — $\overline{ανός}$ praecedente consona exeuntia

nunquam primam syllabam natura longam habere). Ἀλκαῖος δὲ εἰς ω̄ ἀποφαίνεται τὸ ὄνομα καὶ ὠρανὸς λέγων κατὰ τροπὴν τῆς ου διφθόγγου εἰς τὸ ω̄ καὶ ἄνευ τοῦ ῡ ὀρανός, ὥςτε τὸ ἐπιζητούμενον παρ' αὐτῷ λελύσθαι, καὶ Σαπφὼ „ψαύειν δὲ οὐ δοκεῖ μοι ὠρανῶ δυςπαχέα.": altero XXI. p. 48. ed. Nev. omissa voce ἠσί, quae quid sibi velit explicare licet ex alio poetriae fragmento, quod edidit Schneidewinus in exercitat. crit. C. 2. p. 8. ex Cramer. Anecdot. Graec. P. I. p. 190, 16. τὰ γὰρ τῆς ά συζυγίας τῶν εἰς μῑ ἄτρεπτον φυλάσσει τὸ η̄, οἷον τίθησιν οὐκ ἀνατραπείη εἰς ᾱ. „ἠσὶ δώσομεν, ἠσὶ πατήρ." φησὶν ἡ Σαπφώ. τὸ θέμα ἠμὶ γέγονε παρὰ τὸ φημὶ κατ' ἀφαίρεσιν. (id quod potissimum Atticorum esse cf. Maittair. de dialect. [p. 7.] p. 10. Excerpt. Paris. §. II. p. 676.): tertio I, 11. p. 18. ed. Nev. et p. 677. ed. Hermann.

§. XXXVIII.

Τὰ ἐπτερύγωμαι ἔπταμαι πεπτερύγωμαι πέπταμαι λέγει κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π̄ Αἰολικόν.

ὡς δὲ πάϊς[a]) *ἐς ματέρα [πεπτερύγωμαι,*

καί

— — —][b]) *πέπταμαι.*

a) *παις* punctis recens superscriptis. b) [*πεπτερύγωμαι, καί* — — —] desunt, sed quum tribus insertis asteriscis aliquid excidisse docerer et ex antecedentibus verbis duo Sapphonis fragmenta, quorum uno *πεπτερύγωμαι* et altero *πέπταμαι* continerentur, desiderari intelligerem, illa restitui ita atque disposui.

Ἐπτερύγωμαι et *ἔπταμαι* consona π̄ abundanter praefixa Aeolice mutantur in *πεπτερύγωμαι* et *πέπταμαι*, de quibus cf. paulo infra, eaque ita mutata esse a Sapphone illustrat auctor noster duobus poetriae fragmentis: primo LXXV. p. 81. ed. Nev., quod repetunt auctor in Etymolog. magn. [p. 662, 33.] p. 600. *ἔπταται καὶ πλεονασμῷ τοῦ π̄ πέπταμαι Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασι προςτιθέναι σύμφωνον, ὥςπερ τὸ ἐπτερύγωμαι πεπτερύγωμαι. [οἷον „ὡς δὲ πάϊς παῖδα μητέρα πεπτερύγωμαι."* sic Cod. Paris. 346.] iisdemque verbis Ruhnkenius e Lex. Reg. MS. [Cod. 2667. vel 2668.] ap. Koen. ad Grammat. Leid. de dialect. Aeol. §. XI. p. 638. et Zonaras in Lex. P. II. p. 1540.: altero, ad quod *πέπταμαι* pertinet, inedito.

§. XXXIX.

Ὁ Δάρης Δαρεὺς [a]) λέγεται· ὡς ἐν τοῖς
— — — [Δ]αρεύς [b]).

a) δαρυς. b) αρευς consona δ omissa: antea aliquid excidisse tribus asteriscis insertis doceor, sed quae exciderint nescio. cf. paulo infra.

Δάρης mutata poetice ideoque Aeolice terminatione — ης in — ευς, de qua cf. Maittair. de dialect. [p. 183. A.] p. 247., mutatur in Δαρεὺς idque ita mutatum esse a Sapphone demonstrat auctor noster poetriae fragmento, quod non satis intelligitur utrum aliud sit an idem fragmentum LXXXVIII. p. 87. ed. Nev., quod tradit Priscianus in Volum. mai. de institut. grammat. L. VI. C. 18. 92. p. 284. Et contra tamen in quibusdam es productam terminantibus fecerunt Graeci poetae eus pro es proferentes (scil. antea docetur nomina quaedam Graeca in ευς exeuntia a Latinis syllaba es terminari.), Ἀντιφατεὺς pro Ἀντιφάτης, Γηρυονεὺς pro Γηρυόνης, Δαρεὺς pro Δάρης, ut Sappho „ὁ Δαρεὺς φαίς, εἶκεν Ἅφαιστον ἄγῃ βίᾳ."

§. XL.

Τὰς τῶν εἰς τὸ ω ὀνομάτων γενικὰς εἰς τὰ ους καὶ ως ποιεῖ· λέγει γὰρ ἀηδοῦς, καὶ στοργῶς, καὶ Γυριννῶς ἀπὸ τῶν εὐθειῶν ἀηδὼ ἤγουν ἀηδών, καὶ στοργὼ ἤγουν στοργή, καὶ Γυριννώ.

Nominum in — ω genitivi ab Aeolibus formantur in — ους, de quibus cf. Maittair. de dialect. [p. 181. A.] p. 245., et — ως, de quibus cf. Maittair. de dialect. [p. 182. C.] p. 247. Schneidewin. in Exercitat. crit. C. 2. p. 7., eosque secutam esse Sapphonem comprobat auctor noster tribus poetriae exemplis: primo ἀηδοῦς a nominativo ἀηδὼ i. e. consona ν abiecta ἀηδών, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 181. A.] p. 245., id quod exemplum CXVI. p. 94. ed. Nev. repetit Suidas in Lex. P. I. p. 113. A. ἀηδών, καὶ „ἀηδοῦς," ὡς Σαπφὼ κατὰ Μιτυληναίους.: altero στοργῶς a στοργὼ i. e. vocali η sive α nescio an Ionice in ω mutata στοργή sive στοργά, de quo cf. Maittair. de dialect. [p. 102. A.] p. 131., id quod exemplum pertinere videtur ad fragmentum XCI. p. 88. ed. Nev., quod tradit Choeroboscus de nom. in ω femin. f. 268, b. οἱ Αἰολεῖς καὶ Λάκωνες, οἵτινές εἰσι μέρος Δωριέων, προςθέσει τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικὴν (scil. τῶν

εἰς ῶ θηλυκῶν ὀνομάτων). καὶ δηλοῦσιν αἱ χρήσεις οὕτως ἔχουσαι· τὸ δὲ ἐκ Σαπφοῦς ἀμελγόμενος μέν τοι φέρω, καὶ παρ' αὐτῇ τῇ Σαπφοῖ „μάλα δὴ κεκορημένον στόργος (l. στοργῶς)." tertio Γυριννῶς a Γυριννώ, quod fortasse referendum est ad fragmentum XLII, 1. p. 63. ed. Nev. et XXVI. p. 17. ed. Blomfield. et p. 432. ed. Hermann., quod repetit Choeroboscus de nom. in ῶ femin. l. l. καὶ πάλιν „ἀμορφότερον Μναΐδος καὶ τῆς ἁπλῶς Πυρινῶς (l. Γυριννῶς)."

§. XLI.

Τὸ a) αὔα λέγει κατὰ μεταπλασμὸν ἀντὶ τοῦ αὔως b) ἤγουν ἠώς.

a) τα. b) ἄνως.

Αὔως i. e. vocali ῡ inserta, de qua cf. supra §. XII., ἀώς et vocali ᾱ scripta pro η̄, de qua cf. supra §. III., ἠώς Aeolice mutata per metaplasmum (?) terminatione — ῶς in — ᾱ mutatur in αὔα, de quo cf. Nev. ad Sapph. Fragment. CXIV. p. 94., idque ita a Sapphone mutatum esse poetriae exemplo CXIV. p. 94. ed. Nev. confirmant auctor noster et Apollonius Alexandrinus de adverb. p. 596, 12. ἐπ' ὀνομάτων μεταπλασμοὶ γίνονται, καθάπερ τὸ ἐρυσάρματες, τὸ λῖτα, τὸ παρὰ Σαπφοῖ „ἀύα (l. αὔα)," τὸ πυργοκέρατα παρὰ Βακχυλίδῃ.

§. XLII.

Τὸ αἱρεῖ ἀγρεῖ λέγεται· ὡς

— ἴδρως κακὸς χέεται a), τρόμος δὲ
πᾶσαν ἀγρεῖ b). — — —,

καὶ πάλιν

πάννυχος [ἄσφι] c) καταγρεῖ ὄππατα.

ἤγουν ἄωρος.

a) χεετ^αι. b) δεπας ἀναγρει. c) [ἄσφι] deest, sed quum asterisco inserto aliquid excidisse intelligerem, id restitui. cf. supra §. XXX.

Ἀγρεῖ i. q. ἀγρεύει, λαμβάνει Aeoles utuntur pro αἱρεῖ, de quo cf. Hesych. in Lex. P. I. p. 65. ἀγρεῖται. ibiq. interpret. P. II. p. 164. καταγρεῖ. Koen. ad Gregor. Corinth. de dialect. Aeol. §. XIV. p. 590., eoque ita et καταγρεῖ pro καθαιρεῖ Sapphonem usam esse probat auctor noster duobus poetriae frag-

mentis: primo II, 13. 14. p. 28. ed. Nev., quod ex parte ediderunt Schneidewinus in Exercitat. crit. C. 2. p. 6. C. 11. p. 66. et Bergkius in Zimmermann. Annal. antiquar. S. III. N. 67. p. 542. S. V. N. 4. p. 39. ex Cramer. Anecdot. Graec. P. I. p. 208, 13. *ἰδρώς. τοῦτο παρ' Αἰολεῦσιν θηλυκῶς λέγεται* (de quo cf. p. 209, 33.). *ἀναδέχεται κλίσιν ἀκόλουθον θηλυκῷ γένει „ἄδεμ'* (l. *ἃ δέ μ'* sive *ἃ δὲ* F — cum Bergk. l. l.) *ἰδρὼς κακὸς χέεται* (l. *κακχέεται* cum Schneidewin. l. l.)." *ὅμοιον τῷ ἠώς.*: altero XL. p. 61. ed. Nev.

§. XLIII.

Τὴν σμύρνην μύῤῥαν λέγει.

Μύῤῥα ἡ σμύρνα παρ' Αἰολεῦσι, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ τῶν μύρων διὰ σμύρνης ἐσκευάζετο. narrat Athenaeus in Deipnosophist. L. XV. [C. 11. p. 688. C.] 37. P. V. p. 512., quocum cf. Schweighaeuser. in Animadvers. ad Athen. l. l. P. VIII. p. 203., itaque *μύῤῥαν* a Sapphone dictum esse poetriae exemplo XVIII. p. 45. ed. Nev. significant auctor noster et Antiatticista p. 108, 22. „*μύῤῥαν*" *τὴν σμύρναν Σαπφὼ δευτέρῳ.*

§. XLIV.

Χρῆται τῷ δαύω ἀντὶ τοῦ κοιμῶμαι.

Δαύω i. e. *εὕδω* dicitur nescio quo more pro *κοιμῶμαι*, de quo cf. Nev. ad Sapph. Fragment. LXXXVI. p. 87., idque ita a Sapphone dictum esse illustrat auctor noster poetriae exemplo, quod pertinet ad fragmentum LXXXVI. p. 87. ed. Nev., quod tradit auctor in Etymolog. magn. [p. 250, 10.] p. 227. *δαύω τὸ κοιμῶμαι. Σαπφώ „δαύοις ἀπαλᾶς ἑτάρας ἐν στήθεσιν." λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ἅπαξ ἡ λέξις παρὰ Σαπφοῖ.*

§. XLV.

Τοὺς στεφάνους [a]) *ὑποθυμιάδας ὀνομάζει* [b]) *κατὰ τὴν χρῆσιν τὴν καὶ Αἰολικὴν καὶ* [c]) *Ἰωνικήν.*

a) *στεφαν.* b) *ὀνοομαζει.* c) *αιολικαι* (ην superscript).

Τοὺς στεφάνους τοὺς περικειμένους τῷ στήθει ὑποθυμιάδας οἱ ποιηταὶ κεκλήκασιν ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθῶν ἀναθυμιάσεως. scribit Athenaeus in Deipnosophist. L. XV. [C. 11. p. 688. B.] 36. P. V. p. 511. et accuratius supra L. l. [C. 6. p. 678. D.] 22.

P. V. p. 471. *ὑποθυμιάδες στέφανοι παρ' Αἰολεῦσι καὶ Ἴωσιν, οὓς περὶ τοὺς τραχήλους περιετίθεντο*, atque ita *ὑποθυμιάδας* a Sapphone dictum esse demonstrat auctor noster poetriae exemplo, quod nescio utrum ad aliud pertineat an ad fragmentum XXVI. p. 53. ed. Nev., quod refert Athenaeus in Deipnosophist. L. XV. [C. 4. p. 674. C.] 16. P. V. p. 455. *ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας· ὡς Ἀλκαῖος* (Reliq. XXXIII. p. 35.) *ἐν τούτοις „ἀλλ' ἀννήτω μὲν περὶ ταῖς δέραις παρθέτω πλέκτας ὑποθυμιάδας τις." καὶ Σαπφὼ „καὶ πολλαῖς ὑποθυμιάδαις πλέκταις ἄντια παλαιδέραι." καὶ Ἀνακρέων* (Fragment. XVIII. p. 349.) *„πλεκτὰς δ' ὑποθυμιάδας περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο."*

Praeterea quae addit auctor noster, ea mutilate quidem ita leguntur:

το νιτρο ****** *ηκαμες* ****** *γοιην* ****** *αιγυπτι* ** **** *οινος* ******:

sed ea aliorum auxilio auctorum grammaticorum liceat restituere ita atque disponere:

§. XLVI.

Τὸ νίτρο [ν ἀντὶ τοῦ λίτρον λέγει.]

Phrynichus in Epitom. p. 305. *νίτρον. τοῦτο Αἰολεὺς μὲν ἂν εἴποι, ὥςπερ οὖν καὶ ἡ Σαπφὼ* (Fragment. CIV. p. 91. ed. Nev.) *διὰ τοῦ ν, Ἀθηναῖος δὲ διὰ τοῦ λ λίτρον.* cf. Lobeck. ad Phrynich. Epitom. l. l.

§. XLVII.

[*Τὸ πρῶτον πρόςωπον πληθυντικὸν ἥκαμεν*] *ἤκαμες**) [*λέγει.*]

*) *ἤκαμες* spiritu recens superscripto.

cf. Maittair. de dialect. [p. 222. B.] p. 294. Gregor. Corinth. de dialect. Dor. §. II. p. 179.

§. XLVIII.

[*Τὸ ἀγα*]*γοίην* [*ἀντὶ τοῦ ἀγάγοιμι λέγει.*]

Auctor in Schol. (Venet.) ad Homer. Iliad. L. XIV. v. 241. P. II. p. 395, b, 24. *τῷ δὲ χαρακτῆρι γενόμενον ὅμοιον τῷ „ἰοίην" καὶ „ἀγαγοίην" παρὰ Σαπφοῖ* (Fragment. CXVII. p. 94.

ed. Nev.) καὶ τῷ πεπαγοίην παρ' Εὐπόλιδι εἰκότως ἐβαρυτονήθη τὸ ἐπισχοίης. cf. Maittair. de dialect. [p. 60. A.] p. 77. Nev. ad Sapph. Fragment. l. l.

§. XLIX.

Αἰγυπτι[στὶ λέγεται ὁ] οἶνος [ἕρπις.]

Eustathius ad Homer. Odyss. L. IX. v. 359. [p. 360 = p. 1633, 2.] P. I. p. 347, 16. Σαπφὼ (Fragment. LXXIX. p. 84. ed. Nev.) δὲ εἰποῦσα ὡς „ἀμβροσίας κρατὴρ ἐκέκρατο." εἰς πόσιν δηλαδή, διὸ καὶ ταυτίζουσα τῷ οἴνῳ αὐτὴν ἐπάγει „Ἑρμῆς δ' ἑλὼν ἕρπιν θεοῖς ᾠνοχόησεν." ἔστι δὲ ἕρπις Αἰγυπτιστὶ ὁ οἶνος, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων οἶδεν. cf. Nev. ad Sapph. Fragment. l. l. Tzetz. ad Lycophron. Alexandr. v. 579. P. II. p. 685.

INDICES.

[Numerus Arabicus notat paragraphum.]

I. Index fragmentorum.

II. Index rerum.

III. Index librorum.

Alcaei Reliquiae ed. Matthiae. Lips. 1827. 8.
Anacreontis Carmina atque fragmenta ed. Fischer. Lips. 1793. 8.
Antiatticista in Bekker. Anecdot. Graec. P. I.
Apollonius Alexandrinus de coniunctionibus in Bekker. Anecdot. Graec. P. II.
Apollonius Alexandrinus de adverbiis in Bekker. Anecdot. Graec. P. II.
Appollonius Dyscolus de pronomine ed. Bekker. Berol. 1813. 8.
Athenaei Deipnosophistae ed. Schweighaeuser. P. I. 1801. P. V. 1805. Argentorat. 8.
——— Schweighaeuseri Animadversiones in Athenaei Deipnosophistas. P. VIII. Argentorat. 8.
Bekkeri Anecdota Graeca. P. I. 1814. P. II. 1816. P. III. 1821. Berol. 8.
Choeroboscus de nominibus in ω femininis in Corn. cop. et Hort. Adonid.
Choeroboscus ad Theodosium in Bekker. Anecdot. Graec. P. III.
Cornu copiae et Horti Adonidis ed. Aldus. Venet. 1496. fol.
Crameri Anecdota Graeca. P. I. Oxon. 1835. 8.
Draco Stratonicensis de metris poeticis ed. Hermann. Lips. 1812. 8.
Etymologicum Graecae linguae Gudianum ed. Sturz. Lips. 1818. 4.
Etymologicum magnum ed. Sylburg. Lips. 1816. 4.
Eustathii Commentarii in Homeri Iliadem. P. I. Lips. 1827. 4.
Eustathii Commentarii in Homeri Odysseam. P. I. 1825. P. II. 1826. Lips. 4.
Excerpta e codice Parisino ad calc. Gregor. Corinth. de dialect.
Excerpta e codice Vaticano ad calc. Gregor. Corinth. de dialect.
Grammatici de dialectis ad calc. Gregor. Corinth. de dialect.
Grammaticus Leidensis de dialectis ad calc. Gregor. Corinth. de dialect.
Grammaticus Meermannianus de dialectis ad calc. Gregor. Corinth. de dialect.

Gregorius Corinthius de dialectis linguae Graecae ed. Schaefer. Lips. 1811. 8.

Herodianus de monosyllabis verbis in Dindorfii Grammatici Graeci. P. I. Lips. 1823. 8.

Hesychii Lexicon ed. Alberti. P. I. 1746. P. II. 1766. Lugdun. Batav. fol.

Homeri Carmina ed. Heyne. P. VII. Lips. 1802. 8.

Ioannes Alexandrinus de toni praeceptis ed. Dindorf. Lips. 1825. 8.

Ioannes Grammaticus de dialectis in Corn. cop. et Hort. Adonid.

Maittairius de Graecae linguae dialectis ed. Sturz. Lips. 1807. 8.

Orionis Etymologicum ed. Sturz. Lips. 1820. 4.

Phavorini Lexicon. Basil. 1538. fol.

Philemonis Lexicon technologicum ed. Osann. Berol. 1821. 8.

Phrynichi Eclogae nominum et verborum Atticorum ed. Lobeck. Lips. 1820. 8.

Prisciani Volumen maius de institutionibus grammaticis in Prisciani Opera ed. Krehl. P. I. Lips. 1819. 8.

Sapphonis Fragmenta ed. Blomfield in Museum criticum. P. I. Cambridg. 1814. 8.

Sapphonis Fragmenta ed. Hermann in Hermanni Elementa doctrinae metricae. Lips. 1816. 8.

Sapphonis Fragmenta ed. Neve. Berol. 1827. 4.

Sapphus Carmina et fragmenta ed. Volger. Lips. 1810. 8.

Schneidewini Exercitationum criticarum in poetas Graecos minores capita quinque. Brunsvig. 1836. 4.

Schneidewini Exercitationum criticarum in poetas Graecos capita VI. VII. VIII. IX. X. XI. ad calc. Eustathii Prooemium commentariorum Pindaricorum ed. Schneidewin. Gotting. 1837. 8.

Scholia in Homeri Iliadem. ed. Bekker. P. I—II. Berol. 1825. 4.

Scholiastes ad Dionysii Thracis Grammaticam in Bekker. Anecdot. Graec. P. II.

Schweighaeuser. cf. Athenaeus.

Suidae Lexicon ed. Gaisford. P. I. Oxon. 1834. fol.

Terentianus Maurus de litteris syllabis pedibus metris ed. van Lennep. Traiect. ad Rhen. 1825. 4.

Tzetzae Scholia in Lycophronem ed. Mueller. P. II. Lips. 1811. 8.

Volgeri Diatribe de Sapphus Vita et scriptis in Sapph. Carm. et fragment. ed. Volger.

Zimmermanni Annales antiquarii. S. III. 1836. S. V. 1838. Darmstadt. 4.

Zonarae Lexicon ed. Tittmann. P. — II. Lips. 1808. 4.

Impressit Bernh. Tauchnitz jun.